Santa Cruz
118

N. 968

~~260~~

271.

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

R.83

RETES

21. fol. 8

De adquirenda Velam Hendaye vedita

Aº 1666

Demõstraadquirendę et amittendę hęreditatẽ actorũ
muy hoc annõ ut Magrę Matheſ ꝑ eoꝺ secunde mꝰ
que ordinariũ antecessorib⁹ tũ hũne inuenit exoꝺ
candy meo autẽ utimpleriꝫ ſſꝫ et aliquã q. ex
ponitur et alig. q. ꝓponitur. Supponit q dg. sit hęſ.
altaꝫ dequo exoſſicio agit Sus tũ et hęſtario. inſt. ex
ponit hęrs qb. mod. adq. et qb. amit. que cy ita sint an
tecessorũ nrũ Maximẽ sanctũ dg omnia ꝓsequẽ
tia ſupoſita quę exponitur ſtituerint in ſupo
ſito et tanty deberet. cuiuſque essꝫ diſputarunt. quo
ꝝ labores noſtꝝ hęc quę nros reputauimꝰ. et ſupoſiti
elegantib⁹. principiis quę meorũ profantoperib⁹ pub. lu
ce donariſ exꝓſſero agemuꝰ debiꝫ que Mactaty M.
pctũ de mod. adq. f. a mit. e. hęred. tg circa extraneoꝫ
hęrides quę circa suoꝫ circa extraneoꝫ decretorũ cadẽ
tẽ ſt. ꝓbendo et de mod. hiꝫ dhariſſ. ſuoꝝ de ꝫmẽtorũ
et abſtentione inqb. plera valde ut. et ad pra
xiꝫ aptiora. Nec quę dg uero maxiꝫ curiosa requiro

BIBLIOTECA DE SANTA CRUZ DE VALLADOLID

UVA. BHSC. Ms 118

ad ordiendum ursum; veluti que dicturi sumus de creatione aqua
augspicuamur tractatu; ideo uerum nominum qui de fonte
esse exponuntur ruy adiuvum hodierne Cretione antiquarum ruy
obitu meritoria artifera stlactenus rubtilis reparantur
mum tandem enim istic morandum, quadiu nobis animus
agere manu pot Rudimenta stimma negera. Inquit Seneca. ep. 88.
imp. q. cachinni clarissimi et clarissime tatoles Reporetd instituti mei uobis
delicato Veritas impediamus.

Caput 1. de Cret. Etimologie.

KAPVT 1. de Cret. etimologie

Vt ab etimologia incipiamus q. recte postulat Methodus eq pre
bet Varro Romanorum doctissimus lib. 5. de lingua latina cap. 8.
ubi sic inquietus, Veris legib Legendis q. Cenred cy iudicio Jose
phus scaliger. dicty cerno a Cereo, Cerno a Creo, i destacream
do: Abeo q. cyquid Creaty e tuned ermy uidet. pro sequit pa
ulo infirmy fait et q. ante. di xerit Cernito i de facto ofi
dant te ee heredy &c. ita posthema hec Haemendauit
Supleuit q. insignis Mr Cbarudas m. Manuy Solida lap.
que elegantiorem Censendus lib. 4 uariar. cap. 10 sorte sua
mutatq de etimologia cum Var. e lib. 6 eruditat. ex
emendatq. etiq Petri Victorii lib. 7. uar. lect. cap. m.
Varonis liber stated mendax apud Plautus
in Mystelaria ubi legit in cistelaria ante lit. Aua
let Distui itaq heres cy Destruet se heredy de
ret cernere et cy id fecerit dicit creuisse. que Ema
mitatus fuit Sextus Festus Pompeius lib. 3 de
Uerborum que ad eius ptinent significatione in Voce cerno et
creui notary elegantiq et uariationis equinoctium uocis Cre
ui. que e acreuco et a cerno q. creuit dicit augeri Cornu q.

UVA. BHSC. Ms 118

hereditatẽ creuit id ẽ actiõ Multay aliq̃ aliqñy dat̃ve
ry Noñiꝰ Marcelly et p̃pretate sermonꝭ cp̃l n.69.
lurgendi autẽ erunt ꝓ exposit̃ Festi Pompei..
Gillelmus Budeꝰ in not. priorib. ad Pãdect. ulte de pig
act̃. Ioanes Fungerꝰ in ethmologicon, Vbo Cretio. Pe
trus Gregoriꝰ lib. 16 Syntac matꝰ cp̃ 2. n. 1. ex qua
nota exponendi ff. duo Loci alter Ciceronis ubi ex
Mutafora sic loquit̃. Dehiꝭ credo rebꝰ diuine
nominib, scribi solet deqb. reqꝭ potiꝰ. in Vulgata tñ
Legit̃ idthonib. Nullo sensu; Otiuꝭ Victoriꝰ lib. 9.
Variarꝰ lectionꝭ cp̃ 21. emendauit actionib. sed pa
rꝫ etiã modꝰ Melaꝰ lib. 2. Duarenꝰ lib. 2. disp. cpon.
sue Otmanꝰ. Quoꝝ emendationꝫ authorꝭ ex eloqui
tat̃ Cuiacꝰ ad Scæuol. lib. 22. sequit̃. q. Syron. lib. 3 de
formul. pag. 661. ꝑ aruulis emendauit cretionib. quꝭ
uoce ex auctographo exta
ctꝫ ex tot̃ lib. 5. onp. cpo. 9. a
pudeãꝭ Isidoꝝ agratiano rotatꝫ in cp̃. cuꝫ quiritꝫ t̃.
dyt̃ regorius Cobarubiꝭ d. lib. 4 cp̃. 20. cyꝰ ſ. ſalro lege
retr: quꝭ emendationẽ Recepit Cuiacꝰ, ubi optima & receperunt
emendationẽ grahamꝰ sue edit̃ Gregoriana adeyꝰ Hꝫ et
Richardꝰ M. in ꝫ ite extraneꝰ 8. n. 30. init. de hereditꝫ qua
litate & diff̃a quꝫ Locꝫ & eiꝰdẽ Ciceronis Rhetoric. ad Herenniꝫ Cornificiꝰ sit siue incerty
aliquis lib. 4 ubi de Ambiguo scribens sta ait: ambiguꝫ
ẽ ꝫ Hoc ꝑt̃ indiuiduꝫ plurꝫ siue ſꝫ accipi sed accipitr
in eꝫ ꝑte quꝫ ult. rꝫ dixit ut iudicaꝫ deco q multaꝫ
hereditatẽꝫ adiẽt ꝓpicere quipluriꝫ cernꝰ. Esto
ꝑ ambiguitaꝫ in uoce cernendique ꝑt̃ significare
adire & ꝛspicere et hec de ethmologia diuine scripturæ

UVA. BHSC. Ms 118

P.o 2.

Def.o

Nunc de dif.e agendy ẽ ꝙa pry
tanda ꝫ tenty ero de scriptionib. qualib. qualib. quay
ponunt Vlpianꝰ et diuꝰ ꝫ Pidorꝰ l.o 3.o aut Vlp. in frag.
ment. tit. 2 heredes instituꝫ ponunt 22. § creto 27.
Creto C certorꝫ dierꝫ spatiꝫ qd. dati instituto hĝredi
ad deliberandꝫ utꝫ ei expediat adire hĝ reditatꝫ nec
ne ueluti tacituꝫ hereꝫ et cernendo q̃ indiebꝫ Leg. proximꝫ
qb. scierit potuerit q̃, nisi ita creuerit ex. hereꝫ et to.
ẽ ꝫ 3.o § 4.to quꝫ datꝫ atestatore hĝredi verꝫto utinam de
liberet de adeunda ꝫ nō adeunda hereditate ng q̃ cerno
in hoc trat.a ꝑ multa forꝫ ꝑ cernere et deliberate accipit
ut cꝫ iudicio et Alita eruditione uidit Doctissimuꝫ mr fa.
Sanzius Brocensis lib. paradox. pag.a mihi 168 et reg.i et
in Minerua lib. 1. Sed hoc cernere siccꝫ definunt
Duꝫ Pidorꝰ forꝫ absoluꝫ Vlp. Doctꝰ lib. 3 origi.
cap. 24. Creto ẽ certuꝫ dierꝫ Num.us inq̃ pro inst.is hę
rey. aut accipit hĝreditatꝫ aut finito ꝫ portere tonꝫ ex
cludit Nec liberꝫ ẽ uꝫ sibi Vltra capiendi hĝreditatey
Creto autꝫ apellata ẽ quasi decretꝫ id ẽ decernere ꝫ
Ituere ut puta ille mihi hĝ est o. h. addito, cernitoq̃
infra diẽꝫ tot, extra excludit adeundaꝫ aut hĝreditatꝫ
centesimuꝫ statuꝫ end diẽꝫ qub. nisi cretꝫ adie
ta, quꝫ uetꝫ inferꝫ exigenda ꝫ ex quo duplici testo
manifꝫ Satꝫ apare qd est mtꝰ facta Sub forma
Sacrehonꝫ qd uero est additꝫ facta scriptione exponit
ur Vlp. in § seq. hic Quꝫ cernere ẽ Verba extraneꝫ
ad hunc modꝫ. I me Meum hĝredꝫ instituent eam hĝ
reditatꝫ adeo cernoq̃. quꝫ diffinitionꝫ Semeriꝫ dey
criptionꝫ ut par ẽ sequunt alciatꝰ lib. disput.
cap. 7. Suaren. lib. 2. disputationꝫ q. 9 cernere no

UVA. BHSC. Ms 118

& adnrz Hz cp2. Donel, lib.7. m, cp 8. dñi Oswald,
Sit.a H. & V. P. Dray Gregorij lib 46 antiqm, cp2.
ex n.7. Balemñey Forsterij de succession. lib, 2. cp
19. Ant. Sobani, lib. 1. uar, cp. 25, Ant. Concij lib.
Disp. cp 13 pag, mihi 192. Pancirola lib2. Theraur
Valerij cp. 24 Joannj Brodeij lib. 10 Miscellan,
cp 26 & Vinusam § itz extraneij mit.a deinge
dz qualitate dotis & inlecturij adnrz Hz cp4
ex n, 2. & cp6 n, 6. & cp. 26, Olan, primadnz ta
Rotetanij lib. 2 paralipomenon cp6. ex n, 6

Segúdz

ut deduitionem indeamuz quz curiosiuz quz Cetert qse
quitus fuit Forster, d. lib, 2 cp. 19. sed ñ plene nosuero
ex cicerone & Vlp.o Cretionz quadruplicitter deindem.
h. modo: & duplicitr cretiõ in Vulgarz & Attiquz, Dania
& qui hab.t 100. certos ue Annos ad inbra quos here
scriptus cernat adeatq; hereditatz aliquj excludit
huc ign no ret sine ñ possit cernere. Vulgare dicebã
trinquatestator adeundat hoc lbo qb. sacris putue
nuq; postea dicty, ñcurrebat tepus cernendi heredi scripto
Aliquo impedimento detenty e.g. & signo vare
cõt & potest cernendi Vlp. d. ñ.o 22. § cretio autz si:
ex quo descripto heredi sub cretione vulgari aut om
mo sine cret. accepta facile tz in l. patronuj
abitus 86. h. n. ff. lib 3. opuj. culacij cp 5. n. 13. nec
presenti repeto huic dutioni proxima aut semi
lis & alia que colligit ex cicerone in oratione ff. Pudz
inqua annut Cretionz liberz fuisse fñ liberz alu
sitt & tz ipse cicero lib 1. de legib. ubi. legationz aliquz
ytaq; titulat oratis aut liberj modi quz dz Cretio
ne liberz aliquo rz & ut emendanut eo regnj
Cuiac. lib. 9 obs. cp. 29. Dantea sine sen ñ legendi

H.o 3.

Diuisio Cretionj

Vulgaris & tinia

ex.

Liberae ñ
Libera

UVA. BHSC. Ms 118

Cessione libera pretione q.d essed cretio libera expo
sui Curacij absq; ulle impedimento cui mudy dere
minaty & pfis adiecty fuerat exeplo legatorij
Liberi aut liberi mei aty q dabant senatorib,
ut Roma excedere possent & alijs officijs suis
vere pcurandis C. q libera lt de legatorib. q.
d oswaldo placuit lib. 3. ad Donelu cp 9. lit. E.
Scio S. hanc Culacij vero docto huiusmodi testy
n quari quasi vtra sust. cretionis set n habere tepus
ad q. determinaty adcernendy, sive ad deliberandy Mihi vero
pbatr ad modu q. suadgarierit cretio quo ro prefixos habeaddy
pn tm habed dies certos sive determinator subducanty dies
in quib. ignorad aut n pot cernere sor q libera dicebatr tepe ci
cernij que ab vsp dicit vulgaris q. glerij expediebatr a billig
libera legatione fruebantr q. de utraq. agery indicauit id
Cicero lib. 3 de legib. bi, legatione hereditatey aut sinegraphay suay
suas sequantr, de ideo portulant senatory liberay legatio
ny ut cernant hereditatey extra Romy sibi relictay teni
ant que sibi debentr. Manead go utrq duciony ideq valere ad
set libera cretio adiecty vulgari. & n libera domus

Diuitis

Perfecta & Iper fecta

etq cretio n perfecty effecty Perfecta cretio dicebatr q.
Indefecty cernendi intra dies attestatore prefixos ex testa
dor heres h. modo. Titius heres esto Cernito que in dies 100
exim. Nisi creuerit heres esto. quomodo fiebant etq subs
titutiones adiiciendo hec verba post clausula ex heredationij
heredis instituti. Tunc Mevius heres esto &c. Perfecta
cretio apelata fuit q. do n aponebatr exheredationij clausula
fieba qta sin creberit Titius tunc Mevius heres esto. Vlp.
d. t. 22. § 1 sub imperfecta 33. inter quas exumeravit illa fuit
dif, vtrum Titius sub § perfecta cretione idest sine exhere

datione.

UVA. BHSC. Ms 118

sine
datione id est exheredatione hęredis instituti excluderet ꝑ quę
substituto substituto succederet ꝙ si heres ante aditam hęredi-
tatem, Marcus Imperator statuit ut etiam ꝑ hęrede gerendo ex asse he-
res fieret instituto, excluso substituto si sub predicta ꝙ per
fecta exheredatione instituerit licet ante nec cognitum he-
rede ad semissem portionum tanti admitteret instituto et
ad alium semissem substituto, cetera institutio sub ꝙ fecta ex-
heredatione, aliter ad hereditatem admitebatur quę ea adeundo
cernendo q. emolumenta hereditatis requebat ꝙ hęrede gerendo
ut ait Iul. Sententia indicat Vlp, ineo de §, notemus ex hac iuris-
prudentia ad hunc tex. Cujus inquo extraneus heres exhere-
dabatur ex aliqua exheredatione Veluti ante exheredatio-
nem l. qdam filius 132. de V.O. Cujus antiqui Iuris Veteraque
de indicatis Magnus Author qui permanserunt in pandec
tis l. 2 in l. pater 44 de hęredib. inst. inquo ponuntur duo hęredes
instituti eiusi faciem monumentis indicib. certum loquatur indefini-
te sed ꝙ ex aliquibus determinatus fuit testatore ꝙ qualita-
te monumenti faciendi arg. ex l. primus ex l. 133. § inquam
fulg 3. de V Ob. nec aliud Materiis predicta Vbamentum
utique ex hoc §. aperta Vlp. sanctione sed dixit ergo omnes
hęredes in hanc coputatione sed distributione sicut eorum nitatis
cent omnes exheredes tanto alter ex hęredib, preter
meruit facere monumenta inter pos ꝙ rescripto, quo ex
clusus fuit, ut excludit hęres ꝙ substa. inde exhereda-
tus fuit Vlp. d.t. 22. § cum erat 30. alter vero fecit quam
ex fuit utrique ambo excluderentur. ex omnione unius Resp
Nemon alterius odio prægravari ut modicis. abatur
in l. p. de edit. et demonstrationibus et dixi in prælectionibus de adi
endi et indicendis obligationibus, quare concludit eum qui plenis datis ex
asse hęrede futuris ꝙ nec habuit exheredationis hęredis extraneus

Constitutio Imperatoris Marci circa hęredem

exheredatio extranei inepta

l. pater 44 de hęredib inst.

Alterius odio aggravari non potest

UVA. BHSC. Ms 118

ory adiecty ꝛdit. institutiony facty cy ꝯ ꝑsimiliter ꝯ poꝛy inque
Conuenit Deretꝯ unde cy uidio Iaspreadr Curac, potuisse intelligi
int ꝯ facta n̄ tanty subꝺ faciendi: Monumenty sed
ory subꝯ ꝺ Cernendi intraidy hoppy q; poꝛteatyng nouty
aꝛeimanty Bartolom, Quesday Cons. interpꝛetat. ꝯ n. 12. n̄
ẽ necesse expendere sigillatim ceteraꝝ uestigia que extant
in l. uxory ꝯ l. ꝯ seiy hery 8 deleg. 3. l. seiy 27. adloꝯ falc.
adducio alia ex l. 3. ꝯ etribery 8. de minoꝛib. 25ti sic patuein
dieb. 100. fuit emancipaty ẽ in s. sequbery 12. h. t. ubi
clara extat mentio cretionis ꝯ perfecte notarunt Curac
bat. in t. ad Af. in l. cy falcy 46 h. Vinny in lect. ad
Iunctty ep 4 n. 3.

Iandy dubitꝯ cretio in s ꝯplicꝯ dñi
n̄ ꝯplicꝯ hereditatis aperte colligit ex cie, lib. 11. epyt. ad
Athicy epa 12. Vbi si Galeony hereditatis creui existimo eni
cretionꝯ ꝯplicꝯ fuisse quoniꝯ ad me nulla transmissae ꝯplicꝯ
cretionis ꝯceptam Ioannes Vꝫ epheliy in not, ad Cobary alb.
4 ep 10 q. dot. exducob, plurib. in hereditib. mystitutis alter cy cretꝯ
institutis ceteri Vo ꝯplicater: q. in re obscura interꝯ me hic placet
Iam Vsitaty fuisse ol altery ex heredib, cy cretione uel
quos sine ea instituere potuisse deserty quin illi locy
inde clamatione cuiusty ẽ equato patrimonii ibi quaty
uelinquendy hereditaty erit ꝯ. que uatio illiom. ꝯ his q; erebery
hereditatꝯ, Idemo n̄ sit ꝑly habitacy quꝯ ceteri hery
ꝯ duissuny sit ꝯ his q; iuxty honoꝝ supremy defunti
fabulis habiaerunt. Notemy oportune ex hoc loco Maioꝝ
honoꝝ affecty q; hery instituti cy cretione quꝯ q; institutis
sine cretione q; ẽ notanduꝫ ad loꝯ 3. ꝯ 2. dco. poꝛt. ubique
libi institutio apellat plenioꝝ honoꝝ ex mente dicti
poꝛtoꝝ q; scrupulosa cretony solemnitatꝯ abroga

tuy cretione instituty honoꝝ affecty

runt

UVA. BHSC. Ms 118

Vuntur L. Cretione ff. de iure deliberandi dum denotan
dy ē sepe accidere ut duer n mode pluer hęredepin
eodē tō. scriberetur pater de cretione Veluti Seneca, q
ad hoc Fideicommissi

Sequit ut dicamus de forma cernendi
idē de forma qua adeunda erat hęreditas Sub cretione
relicta in primis noto Cretionē nihil aliud ēē quā adition
hereditatis factę cū sōlēnitate cernendi ut diserte pluribus
monūt Plini lib. 10 epist. ep. 80 addiferentia simplicis adi-
tionis quę sine cretione fiebat Sic docent Petrus fab. lib 2. se
Mestrius cp. 22. pag. 328. Donel. lib. 7. m. cp 8. Cuiac. lib.
obs. cp. 18. et in paratitlis ad tit C. de iure del. Duaren
Greg. lib 16 Antacm. cp 2. n. 6 et 7. Colany lib 2 paratit.
cp 6 n. 32. Vinnius ind. §. 34. in extranea 8. ex n. 12
Cujac. et ber. qual. ēdit. Aucard. de auth. pru
dentis c. p 8. qui docet aditionē cretionis q dicte
hęredis fuisse sub tit Lege ad ea ro. hęredit
idest legitime adquirere illa Hęreditas q. n. h. ab
patre potuit quam ex culpa tunc meritō Otto Aldy d. c. 8.
tit. ff. Recepto Ruardy Fiducie cretionis
additę Siculi Medo currendo ed cernere hęreditatē
Siculatenus adeve Postiny Cy communi interpretu
Pacto semper fuisse cretionis et sub regula fuisse
additionis licet id nomē acceperit. Ruardy vt vehe
Leyt Flan. d. cp 6. n. 6. in no. 4. ut de forma loquamur
Potuit cretionis adiri hęreditas Clauji tabb. Mey
Fluentē cp Aurg tabulary, q ego ut mecum hęre
Fidei retinst. Cq. inade Sp. Ita. st. observabat.
ut dica amante Deo q. Mathęo Locq dui
Ambrosii ex lib. 9. cp. ad L. Renullo mytero

Reformacer nendi

UVA. BHSC. Ms 118

a Reuardo d. C. & Vba ꝛ̃. tꝫq̃ clauſq̃ ꝯ.
tab. cernit hꝫreditatꝫ ꝛ̃ponsũ authoritatꝫ ñ habꝫ
lectionẽ ãnd. Vbi ſcepti ſolẽnib. q. debeb. ſadditio ſe
reddit cꝫ creditore ſubhi ſcidũ adeo hꝫreditatꝫ cer
no q. d. ſt. ex loco Vlp. d. t. 22. § cret. ſeq. ex quo ſcepti
matꝫ etq̃ fari ñgoterat ꝛ̃ſtuꝫ ehꝫreditatꝫ cernere
ut ſaꝫ ſequent. ãduxunt Lancelꝫ lib. 2. th. 9a
uri uar. cp 24 Joañes Brod, lib. Myſl. cp 16
A. Dãy lib. 1. dyſp. cp 13 gr. 192 A. Sobean, lib
1. uariar. cp 21. Emund. Merily lib 2 grec. obſ.
cp 11. & lib. 4 cp 34 Reuardꝫ in l. ubi non Voce de
A. I. Vnuerſa inlect. ad nr. th. cp 16 ãnd. § ihꝫ
extraneꝫ n. 58. & Gothman, Olan, de lib. 2. c. 6
n. 8. & lib 4 cp 19. n. 4

Decadꝫ forma

Debebat ehꝫ ſenicoꝫ tꝫ thb
ſenatorib. q. utnotat obiter Merlꝫ lib. 2. post. obſ.
cp 37. fortꝫ gyclejorꝫ q. ad. fuerant q. d. poſt obarie x
teſtimoñ Aurelii tnimro de ep. famat, & eduadecim
aducto a Cobſrubea d. lib. 4 cp. 11. Cadꝫ ñergenſo
Logꝫ de Betꝫ ubi natꝫ fuit ſaluator nr. qui hereꝫ
ecleſiꝫ Regni apellad aludens ad pfectꝫ ſanctꝫ.
Rabo hbo entꝫ hꝫreditatꝫ & in ſcholij vidit Orgꝫ
Verſꝫ q. ſuꝫ. = Atnce te ſummo patri = hoꝝ
creator Vnuerſhomo extortati ſperatꝫ = idꝫ q.
ſubmembꝝ Deꝝ = hunc de fidꝫ tꝫ hb, = uidꝫ q. ſub-
natoribꝫ = Teſtator & ſlator iubet = adire reguꝫ
& cernere. q. ꝫ J. omiſerit Siſenin, Pudmann,
& Erasmꝫ explicare tꝫ ꝫ perſaudi mihi ñ ſt.
L. q. noto apelaſſe Criſtꝫ Domꝫ hereꝫ & creato
rꝫ q. creatore & etq. hꝫrꝫ q cernendo adire hꝫ
hreditatꝫ Creator apglabat. uetera lin. ꝯ cer

UVA. BHSC. Ms 118

Cm̃ a Creando dicãt Vtes barrone Notauit n, li: ea
pud Romanor3 Vetustissimos Cerny et Creatores sign̄
ficabat ut ex pon̄j Authorib. notauit Iosephus Scaliger
ad Varronē de lingua latina lib 5. cp. & Vnd, Calcula
tores, & Signatores quos n̄ facit n, s, mutato c in t quasi
Creat precedentes. Apellant Cenotaphia Creatores n!
Vnde decretę, cę adictione remul loquit, Segnul loquit
bz adire regnum & cernere dut solenitatę Manifeste Andit Cernendy ēē corā testib. & signatoribus. seu Attio q dicit mihi suadet Poeta loquens de prophetis. Hos testes uetat tibi ce event. si ue sint testes & signatores credonij sibi ex tri Attio. mpore moror.

Sequamur reliquas solenitates credonij Cuiac, lib. obs. cp. 28. quę sequunt̃ B. fab. lib 2 semestrium cp 22. circa p̄m Sua ad Bon. dlb 1 cp 8. lit, h, docuit credonis filios pecunias defuncti quę digitis faciebat & cernebat hereditate solenitate hanc necessariam nec testatores p̄bant ullo antiquo authorij testimonio a fert tñ illud Vnde exponitissimus Ioanes Vuefelingius in not ad Cobarubię, primo laudatis ex Ciceronis lib 3. officiorum Vt defuncti pecunia heres p̄sit scriptus ēē. Cęs Vbi adinstitutionę cę credonę referri debent Nuero ad regulę cę, cę adictis explex his solenitatib, cernebat Vt in fra dicemus. & Cuiac in paratitlis ad tit C. de iure deliberandi tradit Cernentis apprehendere aliqua corpora hereditaria (Nam quę tetigisse ea .. C. dlis ñ p̄bat aliquo testimonio, sed ut credit Cuiacio suadet locus dicti Ambrosii quę dedi Sup n. 62 Vbi loquens de credone sic ait: Itaque defuncti tabulis cernit hereditatis ni possidet ex quo deducit pot eas q legitime cernit hereditatis eo ipso adhuc incipere

N. 8.

Decadis forma

Pereuntis digitorum erat forma quę credonis

UVA. BHSC. Ms 118

Creadhors ſ̃ plicę
ñ adgrit ꝓbrio
Otratg inoretione

possidere atq; ſ̃plex adiõ vbi facta ñtribuit ade
unt possessionę corporę hereditariorę L. 9 L. ſ̃ uetere
L. 9 heredes 23 de adq. possę ut alibi ex p ferro elicebę
9. Iregrę ẽ adeuntę ſ̃ ſolęnitate crehonį corporą hereditą
tria a hoc sequitur et nomine tobię hereditatį ꝺ cernen
do incipiat poridere hę sunt ſolęnitatęꝫ crehonį quą anda
que potuit et quas scrupulosas appellarunt ſperatorę in
L. crehonę 17 C. de iure deliberandi abrogantęꝫ crehonę
ne ꝓpter eius scrupulę ut infractę

9 Videamus de personis
e supposentes cer que possent cernere hereditatę ac quo memorię reꝑ
nere hered. tebit crehonę fuisse adę legitimę q. ꝺ ſ̃ plex adiõ ac
tus legitimus sit L. actus 11. de reg. iuris. ñ potuit ñęę
talį actui crehõ que maiori indigebat ſolęnitate clo
cet Cuiacius d. lib. 1068. cp 18. Rewardus de authoritate
prudentis cp. 8. ide et Petrus fab et Iacob. Gothfredus in
d L. actus 11 Vinuessa incl. §ito extraneus inuitus debere
dę qualit. et diffa ꝛ. 33. Olan. d 2 b 2. paralipomenon cp 6
n. 50. Exquo sequit ꝑsonę hered scripte ꝑsonaliter debuisse
adire et cernere hereditatę q. si filius familias fuisset institutus
ipse cernębat adibatque patre uolente L. 1. ꝺ. L. q se. ſ̃.
Cthodioano de later. Conę ide q. uis fuisse in seruo ut
huto facile dici pot si ex eo inde uel per alios hereditatį adiõ
crehonę pagi ñ possit uel ꝑ tutorę curatorę procuratorę et
similes q. ꝑ ſtoradiri ñ possit hereditas L. curatorę 90 h. ti
uncta L. nemo alieno nomine de ꝛ. uis pareꝫ
ut nec alieno nomine cernipossit cui cohereditate
decent nuper Laudati Selo fendit ñ leuiter locus
Ciceronis ex lib. epist. ad atticu ep. 11 L. ꝺ. ser te
proba hereditatę crehonę relictę diri cerni posse
ꝑ alteros Nassent ex eo cognouit crehonę Pluuiꝰ (Ve
ſtris negligentę) liberę tuis ꝑsentib; 60 diebus metuebant
ne ille accersendus esse Nunc metendus ut meo iu

ſſu

Sucernat Vt in sc̃ribr Bestorꝫ nihilꝫ q. dicere, ꝫ eñ
obsignata hac ep̃a Noctu tabelariꝫ m̃ venit et tabs oblugen
ter literas scriptas attulit et exeplꝫ ltr̃ locoꝝ illorꝫ vbꝫ ꝫ
posse reponi dicb. ut significet Cicero ꝫ pu. adde liberandꝫ at
tatore datꝫ ñ nu. Mercy tesꝫ qui facilꝫ et Vulgariꝫ emen
datiõe Curac, in literꝫ reddet 69. obl. ep 18 et 69 ep 29
arg. ex l. 1, § quoquo detexb. Contra Cauꝫ iudicꝫ q. magꝫ
ee cerno, nihil audeo mutare Nec ñ ideo exythma tol
ne aut upitatꝫ fuisse cernere hereditatꝫ corꝫ tot testꝫ sed
potiꝫ in capitto specialiter Bestoriꝫ tot testꝫ adhibuisse ut
maiori fide subsimarctr actuꝫ cernendi Sed utad dispeditꝫ
tꝫ redeꝫ nihil mihi supetꝫ q. respondeo ed. testim. ace
ronꝫ missi q. attulit idꝫ Cutac. ubi exime videlicet Siceron
tꝫ pextraneꝫ prong, ñ fuisse factꝫ heredꝫ ipso iure Sed ñ hun
diꝫ ee aptore arg. ex l. servo minuto 65 § sepupilo 3. adsenat.
Multꝫ Trebelianꝫ q loquit de fidei mutarꝫ hereditate ex
l. arg. 15, § fr̃s aute 2. de leg ad. pbandꝫ inquo agit de dictõ
ne a Pretore facta inbonorꝫ posꝫ. ñspectia quꝫ reuerasse
ho ipse bat

Decendꝫ etꝫ ẽ detꝫ pore ad cernendꝫ dato
inquirꝫ spectione nihil certꝫ statuere possꝫ secundꝫ
usꝫ antiquꝫ oriadeñꝫ recta nea mihi videntꝫ habere magꝫ pri
my Hesphmonꝫ Vsp. d. tto 22 § creto 27. ubi definiꝫ cre
tionꝫ scꝫ scribit: Creto ẽ certorꝫ dierꝫ spatꝫ q. d. datꝫ in
tuto heredi ad deliberandꝫ: quo loco imitatꝫ fuit Brutꝫ Victor,
lb 5. orig. ep 24 ibi Creto ẽ certiꝫ dierꝫ numeruꝫ inquoꝫ
nihil agꝫ heꝫ aut accepit hereditatꝫ aut finito tꝫ pore cre
tionꝫ excludit. alumq. Alfenuꝫ ICS. in l. pater 44 de
heredib. instituendꝫ q dꝫ sup. exponit illꝫ ubi eos monu
mentꝫ facere iusserat indicb. certꝫ quꝫ ad tꝫ puꝫ cretionꝫ

10

ED tꝫ pre Creto
nꝫ

UVA. BHSC. Ms 118

referun Cuiac. et Cuer. sup. n. 4 laudat qui scribunt papiq
de caducis (quę senior Augustus tulit augendę aerario
et matrimonij exactandij ut inquit Tacitus lib. 3 annalij) cer
teo solęne fuisse presentibere 100 dies heredi ad expedien
dę cretionis: cui q. in traillud tępus nō poterant aperiri tabulę testi
ut alibi notaui, tę ut metus caducorum uitaretur. existimo enim
sub eruditorum censura in instructione sub formula cretio
nis facta et maxime cui cretione prefinita idem cui exheredatę
inde fecit cernendi nō potuisse eē locum caducitatem si
scriptus heres Antea apertum tabularum liceret q. cui no
uiter ame inducat cui aliqua cura erit tractandę de ex
ponendę

VV
L. Papia de cad
ducis nō tollunt
adcretiones

1o. ulti. notandum ē ad instructionem factam sub dilę
nō intermisisse lem papiam de caducis quare suus uno testatore
uiuente mortuo ante apertas tabulas heres et lęgatarius
decederet legatus fisco nō adquirebat l. q ex duo b. 53. h.t,
l. untto 31. de aditionib. et demonstrationib. quę sic refero cui
Cuiacio tractatu 2. ad African, ind. l. 31. et alijs quos
sequutus fuit meus dn̄s expositione Magnus Vl. Pre
ceptor meus D. Ramos ad loc. Iulię et Papię in ma
nuscriptis 3.ę. cp. 2o. n. 8 et 9. = 2. notandum ē instituta
sub formula cretionis cui certo designato tępore scriptus ten
seri sub additione sicernat intra illud tępus exheredareq
substituta quę ē adita adfixatę poni ut in l. 4. §. sed
si conditionis ex to inp. de hered. instituend. l Ihaux 41.
§ intro 12 de fideicommissis libertatib, quoppię instituto
additionali, esset arg. ex l. filius 28 de lib. et postu
mis Dicit testatores uiderent quęnam heres scriptus decessi
set semini superstite cui tabulas aptas nō
fecerit porro ne caducum accresceret heredes sub
cretione neque ē adita formula abiiciebant et procre
antibus 100 quos l. papię debebat adquirere

dap tabulap sicco explico locy Vlp. et dui Prudentia
perorim. alatys inquo explicat ICS meminit Loc dicty ad
Cernendy datory q. typi I Vsultory edicto inb. Job. caducorij
ita frequentabat optermety caducory, exquo percerp infero
quare clausij tabulys ille hereexarre instituky Dretore
potuisset Cernere vt dixi sup n. 6: q. n̄ fuit opus Maturem
de adeuonj q crebone fatiende opter Metj caducory etq.
typus extendiuj erat dabat q facultatj hj redintegrato Mutan
dj voluntatj vt dicq n. eq. interpretor etj exeade obseruat
one n̄ inobabiliter Vbalegtinianj in L. una imp. C. de cadu.
tollend. Cubi portquj testatorj fuit Nomen caducory odiosj q fuyse
Veterib. Vsultj et obed tendu xisse recepcay pubtis crebonj adilla
eutanda (de quo dixi sup. sermptri cp3 et f.) secut. Quamquor
ipsis prudentibus Veris dyscurrit Multay inconuenib.
ex quay caduca ne ferent. Notemus Multay Vtay ICS of
inuenisse ne ferent caduca. Iustin. aude uerq tantj induca sub
stitutionj reciproc. q. n̄ erit precep cautamare ultra illj fi
de cj inducta instabilionj. De crebone quj n̄ facta Mentione
capacitatj Reg dei Cerenij q éta uj Al in L. intepuj C. de
hered inst. Subde suspendere do hy seuentj instabi
lity de

Vnde de efectu crebonj dyspicuendy é. primu prima
ruj q efectus é q. leg hereye scribar Dominum q hereditta
riarj etq de plenum sue quotatis quia caduca de fruntj
resideb ideo q. ab Vlp. in fragm. tit. de domin 19. §2 n. re
fert Cretis q. Malby tantj debilit Motor adquirende dom
nij q̄ritarij rery sine ulatis Crebo uero ab adito pbe
rede gerho Comodj possessis et similj p̄ transit ad unum
sale adquisitionj q. notant A. Iacobj Bl. 1 dysp. cp 13 pag.
192. et seqb. Vl efectus quide peculiarij crebonj fuit q.
obtinebat Debat que hereditatj quj extenuatus ad cernendy
deliberandy que q efectus prestay explicandy étypus et

Delfectu ore
tonj. — —

UVA. BHSC. Ms 118

tenseur dicit intra q.d heres f legatarius post mutare
voluntatē et quicquid dixerit se nolle agnoscere post duran
te tempore post modyadere excepta l. f. ff. de test. lib. 6. §t. ad S
C Pub. Pterthuarius q.d port fabr in Jurisprudentia Tho. I.°
3. illate 3 disputatione t. 3 Vnic. ff. 3 in lectura ad
rub. ff. 3 cp 3. n. 20 exgoni lib. 3, pag. c. in fo repub.
3 ad SC Trebellianū ex n. 3 ff. 3 bar. 3 alud tpe c.
q.d t. voluntatis expressione dicunt requiri in l. apud
Paulū 20 disponente legata quibus ibi Clarus ex
ponunt 3 Pfaber lib. Semestrium tpis. pg 88 Bon. lib. 5
ment. cp 2. ubi sunt cl. lit. f. Guillermus Onadeus lib
2 qq. academic. q. 11 dicunt et dilucide Molina de hij
panis 3 primogenij lib 2. cp 4. ex n. 3 3. ubi alios adducunt
addentes: Madera lib singulari an mad. ex cons cp 23
in principio D. Larrategui lib 3. selectarum cp 3. flores de
Mena lib 3. practicarum cp 22 ex n. 11. differentia inter
utrosq tpus colligendae excepte 3 bus 3 pb. ofi
nis 3 qppe sup Vba de futuro dicepta sit Veluti omittit si
cbus aut 3 pars 3 ita quibus potest electo statuto mutare
voluntatē donec iudicij dictamen id elite ostatus fuit
superius pbatur in V. 3 queba deprotesto Clausula
accepta sit Velutique voluero f. electione autu
bata 3 expressione dicunt huiusmodi eligendi facty faciem
di 3 elegantiam l. sig. stipulaty 45 de VO. ubi pce
teritnotant Cuiac. 3 Stadius 3 Bon. ide d. cp. 2. opin.
que ex sup. citat 3, addo ego (q. magis omittunt quique
dicunt 3 de autore) deberet tpus in futuro dicepto sic
teridi 3 determinado 1 ad id faciendi facty fuit suo
lo intra certum tpus ut in ultima voluntate et alij
dispositionis. Licet mutare voluntate censeat
quotpus extenditur d. l. fin. 6. §t. ad quem de primo

momento ó ille lex in quo voluntate lex manifestauit
d l. apud Aucliu 20 facit tt in l. fidei mixa 11 § rechdi
mus. §. et leg. 3. adend. i Costa lib 1. Select. cp 21. n. 10
et cp. 24 ptly q. ñ presumit testator mauy tt puy heredi
t legatariõ prodere q. illu dexprese ñ pñmbit. 13

hÿ breuiter
Supponitꝫ ut de formula cretonÿ dicamus exea aparet
p Vba imperatiua accepty fuisse que ex persuasu fit tiery tt
puy aparet chg habuisse tt puy pñnity Veluti cernito mihi
centy dey quare intra illos dey heres scriptꝫ licet repu-
diasset hereditatꝫ habuit ÿ Mutandi voluntatꝫ ad
eundo item Vlp. d. t. 22. § sine cretiõe 29. et legenꝫ
quare solo tt spiritꝫ pñmꝫ lapsu excludebat et ñ alio
modo ut explicant ps ibi dubio Vlp. docuit dicimus Iudo
rus d. lib. 5. origin, cp. 24. q. interꝫ ñ fiebat locus sub-
stituto q. huic ñ deferebat hereditas quando mystery
admitt post ius ordinario l. quapdi 69 h. t. inquo
ut ego existimo magna differentia uersatur inter
filiꝫ eius ex s. c. Silo et fratrem Materna hereditas de-
fert et heredꝫ scriptꝫ ex formula cretionÿ quia
uiuente filiꝫ intra anny portꝫ repudiauit hereda-
dem potuerit resipiscentia adire tamen statim am-
mento repudiationÿ fit locus sequendo ius ordinarium
ut post actionÿ a sequenti factꝫ filiꝫ de facili ñ
admitti d. l. filiꝰ 69 §. ut dixi and. l. Sepulay 39
§ Mutati exÿ. scriptꝫ uero ex cretiõne ante legis ꝫ spo
ry repudiare ñ faciebat locus sequenti autem sub-
stitutione cui repudiatio nullius erat effectus ut ex Vlp.
et duo Isidoro sup. relatÿ statu curÿ differendi
ꝫ spto exercenda expresse uoluntatÿ hominÿ que
ualentÿ operari quÿ dyspositio legis l. Matÿ 32 l. de
procuratorib. l. cÿ explico 39. § l. de mulg. Tuschus lit E

UVA. BHSC. Ms 118

qqe 656 ꝓtotꝫ Barbosa accrescit. Notandꝫ Ariste
tmtatoneꝫ adtꝫ in l. sicut. ff. C. d rep. t abstinendaꝫ
redꝫ inqua docemur primꝫ voluntatꝫ expectari in aditione
d repudiatione eo maiori cura Bernandꝫ 2. q. obtin
terpretꝫ clarcis mutuntꝫ Lenquenotandꝫ e instituꝫ sub
thnua Cretꝫ unꝫ tantꝫ dieꝫ habuisse ad cernendꝫ et deliberandꝫ
simplureꝫ qui centꝫ dieꝫ ei ꝓscriptꝫ essent q ante apertas tabu
las cernere hereditatꝫ nꝑotuit ut dixi sup. n. 6. q. clapꝫ
excludebat tpore, quare existimo si nullꝫ erat hꝰ nec ad de
usetatꝫ fuisse tpore legis papie et Caducet obtd appellatꝫ
fuisse vulgare idꝫ frequentꝫ que sic fiebat intra centꝫ
dieꝫ q. scivit potuitq. ut dixi sup. n. 3. inqua post
apertur tabularꝫ incipiebant currere 100 dieꝫ q. extunc
incipiebat possecernere q. q. dictaneꝫ e sub doctoꝝ cen
ra dictꝫ esto

Abrogate cre. Bony

Etꝫ hec postrema ampliatio contra
tanea ẽ ut plerꝙ. que aduꝫ aliꝫ adrogatꝫ ꝓtment di
cemuꝫ que nobꝫ ꝓbabiliora ee videntur crehonꝫ solemꝫ
ne extranei, hered. tpore rei ꝓ frequentꝫ aput, hoc
ꝓcesto Statuit ex Vlp. d. tit. 22. Notauit q. nupediuꝫ La
cob. Gothofred. Bronꝛi filiꝫ, in eiusdem Bronꝛi Commentariꝫ
ad C. Theodosianꝫ in l. unic de Cret et Bonoꝝ poss. an
Vo. filiꝫ suuꝫ heresꝫ sub formula crehonꝫ possit institui
merito dubitatꝫ: mihi aꝛ matue respondendꝫ videt
q. recte instituꝫ subdictꝫ si voluerit adire hereditatꝫ
ꝛ ~~Lucium~~ L. Cornelius 69. ff. ad dubitare 86 d here
dib. ubi aprime declaratꝫ et fectuꝫ cuiuꝫ institutionꝫ cuiuꝫ
institutionꝫ ut sub quacunq. oratione potest tabula recte
instituebat L. suuꝫ Leatꝫ tit. 9. et sub hac formula

Condicionali (Vectenyphtu) potuit ecrneto q̃ indebuy centum
Iudeky valt mihi p̃babile videb p̃eunte eodꝫ Sotho fledo
2nruce nomb. abentestato. Quy ex lg. Ep̃i ex voluntate
hominꝫ p̃cꝫeunt n̄ sine eboy creticꝫ tanty excipacba
Et pater cuiꝰ filiꝫ Matermaberedity erat adquiren
da ex Ch.o Orphitiano filiy q̃pe n̄ aliter adquirere
potuit quꝫ mubente patre decernendo aderet hereditatꝫ
Q.d quꝰ ruve inductꝫ fuerit rejecio Sed a Coystantino
a Coystantio filio ita statuit mdl.t.C.Theod. decretore
l.t. eodꝫ C. de legitimꝫ hereditabꝫ, l.l. 2.a l. creticꝫ Tlꝫ
legatꝫ. S. l. certꝫ. S.o eodꝫ C. de Materny bonꝫ dicꝫ videtur
Matry hereditꝫ patri deferebat (Mediante prona filii in pa
ty) necessaria sequentꝫ hereditatꝫ modo probabat..
Donec Arcadiꝫ, Honoriꝫ, et Theodosiꝫ ei facultatꝫ
cesserunt petendi a pretore bonorꝫ possessionem matꝫ
pueri infantis filii proclabio filiꝫ ipsi avi maioꝫ egre
hereditatem adiuvante Materna ratione q̃ labentꝫ in po
ty excludebat d. l. certꝫ 8

Nº 15

Hanc necessitatꝫ creticꝫ de
Materna hereditate adquirenda patri filiꝫ l.a subtrahit
lit Justinianꝰ in l. 1 de Bon. Matt. C. Theod. quꝫ ab
rogans Sabinianeorum et eiꝰ successorꝫ in Cod. et Theod.
C. extinctatꝫ peratorꝫ V.o ind. certꝫ Jubet ut
id̃ observandꝫ ee inquit hereditatem filiꝫ patri
adquirenda que Vbi filiꝫ intestatus decessit hereditatem ab intesta
hereditatꝫ absoluta ingrediꝫ et tꝫ dicit generaliter
sublatꝫ fuisse solennitatꝫ creticiꝫ ad hereditatem quomodo +
Lex S. filiꝫ patri adq. sublata q.o in pd.a causa creticiꝫ
Ita utiꝫ fiat ut adquirat pd.a hereditatꝫ quodcunque
modo voluntatꝫ d. l. 1. C. Theodos. de legit. hereditabꝫ

Exp. l. creticiꝫ (Lectura de lib.

UVA. BHSC. Ms 118

Exp.

3 C. adorsa. Q.d prius videtur adeat a Bocleciano et Maximiano in L. Matri 3.a C. ad Sctum Vell. Dpb. inquiuntur filiu posse succedere Matri hoc modo bonorum pos rerum sed decadat hereditate, Modo probet matrem voluntatem scilicet probrede gerendo adquis defficultate in aduertunt Curae. ad tit C. qdmodi Petrus fab. in L. quotiens 9 t. dotis. cur. Jacobus Gothofredus mod. Lat. L. de Materni bonis 9 huius decretoru Memorant. de mihi' videtur decretorie dicto tem 3. respecto iure vetere intelegede bere et filio emancipato patre sui iuris facto 9 ab Matre ng hereditate adquirit quo incasu ipsi necessaria re stroy solemnitas sit tanta 9 impubis potestate videtur erat: patet 9. solemnitate Crebroy sublata fuisse ind. V. certe. 8. hereditate 9 filiu patria adquirenda Vbi Crebroy scrupulosa solemnitas, sua na fer naplis fam. sua alia quedo desiderat hereditas Lacelege penitus emendare, amputare 9. decernimus de q6. Tribonian, in L. Crebroy 17 C. de iure delib. subtulit Vbi que filiu repudiabant et reliquit ut testatore generale ut significaret crebroy sublata absolute fuisse de quo hereditatis sua legiti my due tit. remanente solemnitate declarandi notat Bonel. d. lib. 7. cp. 8. quae de eo sumo studiis ois caut bene videtur putatione cp 13. pag. 193 citat ea 9 Vbi minime reflecta sunt ad hereditates patrie fiu adquirendas: Sed in C. Iustinianea sublata fuisse crebroy ut docuerunt Stephanus et Gothofredus filiu ad eg 9 quede crebroy dixime suspicata tad hypothecas progrediamur

UVA. BHSC. Ms 118

DE ADITONE HEREDITATIS

Adire hereditatẽ ut ꝯ etymologia breuiter dicamus nihil aliud
Est quam hereditatem sumta metafora a loci propie
enim dicimur adire Corintum, Romam &a. ꝯ quenire
ad illam ciuitatem ita q̃ in communi hac significatione q̃
q̃ acceptat hereditatem fili sejuncti uel, nutu, factoue,
apprehendendi eam animo habendi hereditarijq; actio
hereditatem dicit. id est aditum adeq facere ut Trephonius
ait Lege in L. filius 28. § sequi 3. ff lib. & postremo obser
uarte Magno Curacio 16.) obs. cap 28 Laudato ob
ob olaum lib. paralipomenon cap 6. n. 33. ingua accep
tione libr gdam sumit q.do n. apponit alii Magis
speciali q. denotet aliq. modum adgrendi hereditatem Si
Pomponius in l. Seruum q. ff de furtis tutela docet primo adi
rit hereditatem nihil uale re ex his q̃ in ff. excerp
tat. quo Deo et regulat Pap. in l. 2. de minu
ruptis, sibi autoritatem detrahit & adita hereditat

Mutuum significa
tum
Aditio.

UVA. BHSC. Ms 118

Exp. L. L. §. q. ordo in bonor. poss.e seruet

Vlp. quoq; in L. sed si plures 20 § si ex asse 4 de Vulg. et inq. si patronus 12. § ex tito 5. de Bonis libertor. omnes modo scudes et bonor. q. adquirendo ex citatis subtilius aditionis modo exclusit modestinus in l.t. §. L. q. ordo in bonis poss.e seruet, q. iuxta subiecta Materia tantum locatus fuit de remedijs pretorijs que confirmant tutam et hec si utraq; bonorum possessio tutela secundi et 3.i tab. ut alibi dixi sed non potuit nec voluit negare ffri Marcello tertiam aditione hereditatis scripto qb. in loco adi resignescat hereditatis adquirere quo modo libeat. an mentis operat pd.m confirmationis effectu agnitio et pro herede gestio quq aditio alibi etiq; ffri adeun de effectu significandi solent Iurisconsulti Paul. qde in l. ultimo l. 8t. de reg. iur. dixit subire hereditatem idem est suponere subiacere oneribus hereditarijs et hereditati ipsi utilis q; autem Nom. tq; quq idem denotant iunxerunt Imperatores in L. una C. theod.o unde liberi sanciente filio qui hereditatem patris adierit offerre dotis quq acceperat atq; in subeundo hereditem Socialem cum fratribus generaliobet in l. pxi mus q. 4to de lenit. dixit nihil tertio valere q.d nec de nihilo. cui Gemelus locus Deorum inpurissimi Sed parisimus latinitatis Arbitri in satirico loquendi magnis artificib. q. penitq; famq; erga posteros pulcherrimi dicuntur Scaliger Lipsius unius statue lineamenti inherentis inopia latinitatis. Miron q. foreani

UVA. BHSC. Ms 118

May hominy exibere Emarmore formaurat ꝑuenit hered: quamelegantꝫ frauꝺ arripuit Paul. IJS in L. sibery 3. inꝑ adlom falcidiꝫ ꝛ Mꝫ 2bꝫ. Vix qde potent ꝓuaderi ꝛ hurre eꝫ boꝺelitatꝫ ꝛsluen do que ꝛnuniꝫ emtorem hꝫ adenda ſſ obꝛeuatꝫ Cuꝺaꝫ 2bꝫ, cp 28. notꝫ cuyꝺꝫ adfragmenta Vſꝑ ff. 22. Vꝰ creꝺ.

2

Sed ꝺ Vom. adhꝫ oponiꝫ auctha aponiꝫ alij specialiori modo hꝫ reditatꝫ adquiren di tunc ſignificat diceremꝰ specialꝫ q modꝰ habendi hꝫ reditatꝫ de cuiuꝰ forma mox diceremꝰ adquꝫ elegantꝰ cuꝫ licet ignotꝰ Vſꝑ in L. Aqr. Mihi bona 25. § rdq. remandauti ꝰ h.t. qꝰ ertatum reuel mandatꝫ patrj ꝺato filio remoue hꝫ reꝺit. rerꝑ ſuaꝺita Mandati natura cuiuꝰ finꝰ diligenter obꝛeruandi ꝺexequendi L. diligenter 5. ff mandat., querit utꝛ filius curiuꝫ Mandati paterni ꝑoniꝫ aꝺire hꝫ reditatꝫ ſi pater uterꝰ Vor ꝛmunib. iubeat ut hꝫ reditatꝫ colligat? Vyp. Cr. ponit eꝫ aꝺire in hac ſa. ꝑ. Vom. aꝺe in ꝺiſtinctꝫ ꝛnoeneratꝫ ſignificatione, Mꝫ ꝺꝫ reſponꝺeret. N. degestione ꝑ hꝫ rede eꝫ uterꝫ aꝺgrꝺantꝫ ꝺuꝫ ſub uoce colligendi ꝛprehenꝺatꝰ. ꝓpter, q ꝛtinet ꝺicendꝫ ſi mandauit ut bonorꝫ poſſeſſionꝫ ꝑtat, que ꝑ agnito Prętoꝛis Iuꝺicio Prime facie fauꝰ ei q admꝰ ꝺ. t mandauit utꝛ hꝫ reditariꝫ ꝺiſtrahat id eꝫ erat ꝑ hꝫ rede et filiꝫ negent nec pehit bonorꝫ poſſeſſ. ſed aꝺauit hꝫ reꝺitatꝫ ꝛ in hꝫ omnib. eaꝫ. ꝺocet tꝫ time mandatꝫ impleri q. ex omnib. hꝫ ꝛnducit hꝫ reꝺitatꝫ aꝺitio. notemꝰ uariationꝫ elegantꝫ Iulti. q. ꝺo in ſpecifica ſignificatione accipit aꝺeundi Vbi fuit locꝰ qꝫ utꝛ q ꝺicere ꝑ hꝫ rede ſi mꝫ fuit ꝑnt aꝺire, ꝛmo ſolutione uero qꝫ itꝰ ꝺicitur generaliter usurpauit Vom. aꝺitionꝫ. ꝑ quasqꝫ ad quantione hꝫ reditatꝫ ſimili modo in l. ait Aqr l. § ꝑ leriq. 8. ꝺe re ligionꝫ fꝛdꝫ Iult. tractans Materꝫ tuit. ꝑ hꝫ rede 20 § t. h.t. ꝺecoꝫ patrꝫ testatorꝫ ꝺefunctꝰ, ait: licet ex h. ipso neq ꝑ hꝫ rede geritꝰ neque aditio ꝑsumat ꝛ ngb. Vbi ꝺignoscitur ſpecifica cuiuꝫ eyꝫ ſignificatio omnino tꝫ. optime ꝺe Vbo luriſt Iuſt. in. 2 nd. § 2tꝫ extraneuꝫ 6. ubi ꝑponens ꝺiſtinctꝫ q gestionꝫ ꝑ hꝫ rede, ſic ſcribit: ꝑ hꝫ rede autꝫ

Specialis

Exꝑt. 25 §. 7. h.t.

E. § ul. de hered qual.

UVA. BHSC. Ms 118

Decreq̃ uidet screuy hereditarij tq̃ q̃ tñ exequutor fuendo re here-
ditaria, fodá colendo locando &c. Eq̃ q̃uo uoluntate dig dcla-
ret Ere & Voo deadeunda hereditate. que ostrema Voa aut dq̃
exceptionj ethmg clausulg accurans tq̃ q̃ñ sufficientz certiõ
Richard. inc. 3 n. 32. Ant. Sobrano 16. t. var. 2 ap 25.
et alu apud Olany d. cap 6. n. 28. q. cap 6. num. 4 tentat fundá
re contrariu rñ q̃ adiciony nutu facto, q̃ certiorq̃ hered. por
se expedire. Mihi autq̃ facilq̃ exp. uidet. q. a Iuyt. Vbm
gerhonj specifice sunty uolute explicare Per Voyadt
honj acceptj generice; q. d. quq cyq̃ adquirhonz hereditatij
Dehendit sue pat facto sue Vbr. uoluntatz declarantib.
quq̃ specificg adhonz ñ inducant. Lgerit 88. ht. de
fort. intelligenda

3o De forma

Videamus 1o. de formaadhonj ut specifice talj e
antiquz eg definiamus inquagge primo occurrit dq̃ quer-
dg utrq̃ indigeat Vbr quq ut Hebderdeang affirmauerunt
Leo maior que rego. fundamentj: in primis q. specifica
adhe defert ab agnitione hereditatij que fit nutu et quo
dolet defert ehg agnitione p hereditate q̃ fit re et facto
utriusq̃ cy ẽ dicto obat Cuiac, adfrabo menta Vlp. tit. 22.
uerbo Creto et ingaratitij adtij adtij C. de iure delibe
randi. sed ñ defert a specifica agnitione. si nutu aut nu
dacuntate q̃ agi poriet 2o. de forma sequunt Vbr de
inde adhe q̃ se indigendy a Crethone actu legitimy
et q. ñ possumus negare Papinianu existimantem ad
stante in l. actu ff de Rl. ubi many docent et
precipue Richard. de authoritate Prudenty q̃ &c. sed
Nullu actu fuit legitimu apud Romanos q̃ñ staret Vbr.
especiali forma Vt ex gestis notat Jacobus Sothofredus
ind. l. actu ff. q. adire Vbr indiget sed q̃ indigeat patet ex
adhe in decretone Vbrz Vbi firebat decretione sine nullo

UVA. BHSC. Ms 118

Vbo cernog ꝺ geernebat simul adibat ut dixi supernori cp. n. 6.
intanty, uꝫ cuiac, in paratitlis ad d.g.t. C. ꝺe iure ꝺeliberandi
et Donel. lib. 3. ꝺ mercy, cp. 8, recte existimauerit cretionem
abrogatg fuisse soly quo ad scrupulosas solemnitates, quas re
censui in eode cp. agens ꝺ forma cretionis. Sed cretio ultra
illa requisita Vba postulauit, quę solemnitas nyquag superflua
reputata fuit, qꝫ Vba ꝺeclarantis uoluntatis heredy tꝫ quę nece
sarij remanserunt in additione, quę sua authoritate iuris nꝫ
derthuit. l. aduci post hac (quem male euadit Alan. ꝺ.
lib. 2. cp. 6. ex nº. 49, illy accipieny cleuetere cretione tꝫ ab
rogata) in q̃ senex inuicto, 6, 5, ꝺ pupillo, 3, vꝫ edy ex ꝺ. medi
tatione, ad. Calty Trebel, ubi Mutian ICs, agitant celebreqꝫ
utrum pupillo possit restitui hereditas, ꝑ patrem minꝫ diligenter pro
gatus, ꝑ ponte adeat succedere recusat et cogendus sit, ob
inquens inter pupillu, q fari pot et infantis utrille tutor eaudo
re possit agnoscere hereditatis, et peteretutillg adeat incom
ritulo, in infante uero docet egre abstinendg ẽs exploratiꝫ a
ulgi et plorii. Sienꝫ hereꝫ institutus esset infans speculatus ꝺ
adgre posset hereditate ꝑ herede gerendo cui breauthore
et tutore posset petere bonorꝫ possessionꝫ secundis tabꝫ, edꝫ
tꝫ. (m3ko in ICo. Pegasꝫ potest infans gerendo ꝑ gratiꝫ
tutorꝫ petendo bonꝫ possꝫ. Vꝫ pericula suscipere et fideiussiꝫ
agnoscere q ide in multis obseruari ait iungendu et huic
opinatis tꝫ h.t. Sed tota hic ꝺ cursu Vulti sequacuyes
Set additio sine Vbis pagi post. ꝺ expostulat Vba, edꝫ
modo expendit et in pupil. superfluꝫ. h.t. q licet minꝫ
meminit additionis sed tutelę, n. de additione accipiendꝫ
ee ꝑsuadet institutꝫ a ICo. disputatio et decisa illy acci
pient Vnuersa ind, §, ite extraneus inst. ab hereꝺ quale
ꝺ ꝺ.

1653 Act Fr
el any 136.3

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

qualiter hereditatis adire debeo quoniam Magistratus
fuerunt sed h. arg. scire q. accephalo qui interest
de actu recensere, inter solos disputantes actu ecclesiam
sic legitur quare pchuior sy ens Gothfredi Nepce
senha rudiey p. Forman requirit Interrogationes
que inuresunt utry here set ex quota parte sibi here
rey pdny suponunt hereditatis adite ee quo postulent
ut ade a th. 2. cy 4. segs. l. si nre 9. th. 5. et § cels.
I. l. segsuny 12 l. ex parte 18. d. interrogationes. in
iure faciendy referuntur q. ad eruendg veritate ac-
tus certi sue additoy sue pbrede certony ad rele-
uandy here onere pbationy. quy eligere sufficiat
ordendi ss quos remitto ad citat Mr. Vinuesa in
lectury ad hunctty. cpb. n. 8.

6.

Debet etiam fieri additio testator ide. arg tyth. ut dicent, cui iuncta est
fredy ind. l. 3), inquo diuisit domus. acth. legitimy
ut de Manicipationo tradit Ulp. in fragmenty th. 19.
§. Mancipatio 3. ubi quinq tyty ponunt p forma.

Ceteræ solemnitates

UVA. BHSC. Ms 118

9. d
Forte oz̃ inadtone regrebat Sed cy hodie nulla l.
Certy scribat nr̃ Super duo, treue ex l. vbi
numeruy 42. de euict. cy similib. quare adtony nẽ
dispellis pbatio sede specifica adtone loquamr. Imodo
uero obandi uideri possunt Mascard de pbationib. 2cle
1o 1 42. usq ad 50, qm defendat Bartoli d antiquo
ry Siquidelicet adtiony Vba nrequirere potuy dedcis.
Serendi pherede quę de specifica adtone loquat
Iuscufeod. Molto disputans practicary lit. A. del..
186. et latissime del 190 Nec diremiliter Cardinalis
Mantica de tacituy ultimary uoluntatiy lib. 12.
tit. 9. usq ad. 14. Menochiny de presumtionib. lib 4 presumt.
99. et 100. q ad nrq doctrinq 1 diferentq ppiy accedit
Maiory uero Solemnitatiy et pluer scripturę hodie in
adeunda hęreditate nr̃ interuenient ut dicti Solemnitates Vba licet ea uideat requirere Cuiac. lib. 15. qm
Pap. in l. 1. de bonor. poss. in fauꝫ. Iunonis l. 2.
q. hęc uerę in Romano pserty nomiꝫ. sublata
fuerunt d omnib. acab. fillad. siderabant tutel ma
numissor pbat. in hęc. manumissio 23 et manumiꝫ
uindicta. et notant Cuiac. in l. 1. qchy. ff. Sct.
faber in suary prudentia tit. 6. p. 3. illatione 14 Re
bardy lib. 1 uarior cp 9. et in pulatoryb. in l. om
ny 10 C. de trah. 1 3 mitenda hęrul. et legatiy in
l. 2. C. communia legatiy § sed erant ol. l. nt. de
Actiony sublatiy. q Vero Cuacio exactis anal.
ff. pcurator digestory et tabellionę bonory aliqua
ry peritia editone in debac Siqui accipiendy
et Pedat solemnitatis ne facta, Ne Maximor in,
terpty imputemuy errores, cy ipse mt imparabt

fy

UVA. BHSC. Ms 118

lis adt. Cautele deliberandi hoc ꝑ ꝙ diuerte discuerat.
Maneat ꝯ forma ꝙ ꝓcedit adition. ꝺ 26a ꝙ8. hꝫ
Manifeste declarat se hereditate agnoscere & hꝫ
ꝙ. ꝓbari possit illa voluntate manifestatione exqua
doctrina ꝓcipit sensus & uerba Nre Leg. ff. tt. 6.
part. 6. & inqua Alfons, sapiens agit de uob. mod.
adquirende ab extraneo hereditate Nre ꝓ adition
& ꝓ hꝫ rede qestione, & loquim. de illa tm cauit, debede
cirlo manamente o ꝺorgando se por heredero. ꝙ necessa
ria ff. 26a. exprimentia ꝓdicte voluntatis
hijs ꝓfatis
modernis ad portandu diffinitionis adition. accedim
ꝺefinitio Bartoli in l. cerit 88. n. 6 h. t. Mun. terre
cipit eg ꝙ port alios Segt Mr Richardus in lectura
Rethuenesis eg 6 aprobatio que talis adire here
ditatis & ꝓtestatis adeundi in ꝓdicto ꝓtestatis ꝺo uel
tatis et claratis in se ꝺeducere uerg non eg sequi
Ro ꝺicamus l. ꝙ. ꝺiximus ff. 26a adendi ꝙ. sendi gat
Rou ꝺiffinitione dicit ꝙ. eg scientia ꝓceptor nec 26a
in aditione requirat Nec distinguat Illg a gerendo.
certe & ut ꝺefinitis aueriat ubꝫ ꝺi ꝓdi ꝓcipe
aditione qua mag ꝺiffinitis ꝺicit ꝙ. laboret ultra obtem
peratis ꝺolose intelligat ꝙ. nisi patentia adeundi
ꝯꝫ ꝓcedat quarenos subtilitatis
Nolim ꝺponendu ꝺiffinitione: Aditio & voluntas 26r
Manifestata. ag nos cendi hereditatis dicte que
secundu ꝓcepta dialectice sibi genere & differen
tia. Cum generalissimu & voluntas ꝺ hꝫ ꝺictiguen
dicte suis atterny si illa 26a voluntas ag nos cendi
hereditatis dicte qꝫ ꝓuenunt ex omnib. locutionu
adquirentiu 6. huc sunt, ꝺ nu 26o aut facto
illo dicit 26a 26r manifestata ꝺ hꝫ nos cendi ꝺ ꝓpositu

W
Disputis

Bartoli recitat

Nolim que
exponit.

UVA. BHSC. Ms 118

ꝑqꝫ ꝛra adeꝛó dꝛhnquꝛ acꝫ ꝛꝛꝫ modꝫ adquꝛendꝫ
hꝫredit: hꝫc dꝭ primo secundꝫ ꝛuꝛ ip̃rietꝫ expo
ſita ꝓcedꝫ lucꝫ tꝫ tractatꝰ ñ ſeqꝫ. ñ ante dꝫ
. ꝛatoꝫ qꝫ ꝑſona ãquꝛenda ẽ ſ. qꝫ referunt
[Para hoc tract.m] ⁊ dꝛure codicilꝫ. cꝫ ꝓmarꝫ cã nuꝫ ſcꝛiptuꝫ ſit
§ ul. ins. dꝛure natꝫ. Dicꝫ uidelꝫ dꝛ ꝓmẽ. ꝓ
tea uidebꝫ dꝛ ſtatu adquꝛendꝫ hꝫrediꝫ ꝗ
ꝛono deadhonꝫ efectꝰ

§.o 1.o
De Personis,

n.o 8.
Defurioso & amente.

Defurioso & amente hꝫredib. ꝛeꝛuꝫ occurꝛit ꝗꝛ
pecto q̃d experꝫ ſint uoluntatꝫ ñ ꝓꝛiunt ꝓ
ſequenꝫ ⁊ adire hꝫreditatꝫ neq̃ hoc peculiare aut ꝓꝛiuꝫ
cadiuonꝫ ſed ꝛmune omn.ꝫ hꝫreditatꝫ adq̃ſitꝫ
nꝫ. ꝓpꝛietat exd fectu uoluntatꝫ q.ꝫ ẽ ꝛegꝫ ꝓne
ꝛeꝛ utꝛuq dixi cuiuꝫ doctꝛinꝫ eleganꝫ ſ. dnoꝛuꝫ
extat ĩnſe Ant.ꝫ lꝫ 62 §. ul.o alꝫ ſ. furioſuꝫ l. 63. h.
t. qꝫ ꝛeqꝛitꝫ ⁊ exceptionꝫ ſtrut. Neq̃ furioſi
ſuꝫ ꝓpꝛie hꝫred ꝛeꝛiptꝫ nec̃ ꝛeq. patet nec̃ curatoꝛ
adire hꝫreditatꝫ ꝑ̃ ꝛatꝫ curatoꝛeꝫ q.ꝫ adeãꝫ
ẽ aꝛbꝫ legitimꝫ ut dixi ſ. aꝛbꝫ) Dꝛ. L. A
tꝫ uero legitimꝫ ſ. alꝫ ex pedꝛi ꝛporꝛunt l.ne
ſeno l. 63. de ꝛeg. iuꝛ. ꝛo.r adeãꝫ hꝫreditatꝫ
ſ. alꝫ experiꝛi ꝑ̃ ſ. curatoꝛꝫ go h.t.
ꝛdꝫ dicendꝫ ẽ bon. poſſeſſione ſecundꝫ tab. ſ. alꝫ
abintꝫtat, ita inqꝫ bonoꝛꝫ poſſeſſoꝛe ꝗꝛibuꝫ
ſapiuꝛe ſue hꝫredit ꝛ. ſ. clar. edictalꝫ.
qꝫ nec furioſꝫ ꝗꝛe nec ei curatoꝛ peteꝛe ꝓꝛiunt
q.ꝫ ꝛmoꝛꝫ adimi deꝛelictꝫ ꝛequiꝛit qꝫ

bon. poſſ.o edic
ſ. alꝫ.

adulto.

UVA. BHSC. Ms 118

adulto, Pater dy furor durat, grolet ee longeuy mor.
by, sutaũ Luyt. in lo VI.mo inp.o C. de Curatore furioso,
Vel in hereditate Dente Tabula posita, proponat hut
Curatori ad ea bona, pareatur decreto, quo ad-
mini Bona Custodig q tribuit. Very Junio Ita-
tu mentj furiosy, gleuerabat usq ad exhe mgut
euangecebat pd. bonory porcio neg ad lucra hge-
ditat, tang Medebat L. 2 § sicut & libertj v. ad SC. Tert.
Cy q. furioso adiere n posset hereditate, decaut procurator
Tuy Vat. Dentaney fuit ut spacio inter n curreret tppy
L. 2. § furionis delatce filio electo ubi adcemr n gerebat bonory pot.
furioso delatg a curatore repudiari q. in effectu delata ne
cde q. necinripiunt alicy petendo leg cedere dyen furoso
Manent ut exposuit ibi curatcy Nr Val. in lectura pdt
hunt tty Tract. 2. n. 9 unuy casy fuit q. ortuy uire
uetre impe bonory porcio petita sec. tab. a curatore
furiosi hereditj inchoata esset pte, et furiosy ob
frangeret onera. hereditarij directj q. de non efficab
q. ponitur in L. 7 hered § 5. uncta L. 1. § sed tutor ad
Vet Strabel. q. furiosy hered scripty Negatuy fuit
restituere hereditate Curator decusat egadere,
in hoc casu Curator sine periculo petit bon. pars § sec. tab,
et sequit furiosy onera hereditarij ut explicatur de he
reditate transferat act. q. in fide Mirandy q. Nedian
Antonio Antonimy Quy q. Franciscus impedimen
tuy actionis, sine cujo Mand. furiosy Vt adquirat
pdaty in fe cen. de bon. pos. furioso &, n. 2. in fe
posita perator Iust. in L. Vlt. § sinaute 3.o & stabi.
de leg. C. de Curatore furiosi generaliter inquiriguy
hereditate detribuat ut Curatis necessitatis habeat pcio
de bonory porcionj furiosi nomine sed uchij usus sit
quam obrepta necessitate dominij dubitg e, quin possit eg
inspecta e necessitate furiosi delata ipsius bona pro
bonis uti mer, et quae inde pro eius Curatory portig

UVA. BHSC. Ms 118

Cereum inuentarii abeodē Lupo exactu fuisse
L. 2. §. finali ff. de reg. C. de iure deliberandi. ꝑ. hoc
ultrauiru hereditatis nec creditores, nec legatarij
tenent ut ex legib. dicemus, nuquā furiosus sibi pōt
Esse heredē, nō integer facultas reppuendi hereditatē
d. §. finali ff. eōde Lr. VI. C. adq. iur. Referi debent
q. extant in L. 3. ff. de reg. garbā. 6. Lecat. 6. Sre
Igorius Ita L. 4. ex hīs manet euanescere additōm
hereditatis acuratore facto si furiosus et cessant
seuerant in furore q.d et 2a. hodierna praxis
Aragon. qua immerito reprehendit Lopez. ubi
proxime n. 5. et seqb.

N.9.

Exceptio antiqd. ꝓdest
et nocet.

Cuius iuris antiqui nobilis et uulgata
exceptio ponit ind. l. furiosus 63 h.t. ut deliberet de furioso filio aut
nepote suo herede q patre: Eaue sine ulla additione, sine ullo indicio
uoluntatis ꝓsumere ꝓcedit, sicut milius dicq exactis heredis qui
ab intestato decurrit tabulis et ignorans l. in pupillo ff. de lib. et post. lo
sui L4. et ibi q. et seqq. smaut. myt. et hered. qual. et def. Sitademum
myt. et hered. qui ab intest. ho. qui eppie exceptionē q. existentia sue
ry heredy nō gignet ad tractatū de additione Matth. Vba d. l. 63. n. carent
de facultate: Per aliq autē adquiri pōt uluti seruus aut ex qui in po
testate habet et sane licet fateamur seruū furiosi heredē instituti
possedire hereditatē sibi et alteri cui curatorij, et q periculo q. pretatō
cui q debet ꝓcedere additio seruī, n. ē actus legitimus ut ē additio he
reditatis et ꝓsequi expedire pōt alteri, ed ē curatorē ut d. a. fac. recte no
tauit nr Val. d. tract. 2. n. 54. tñ doctrina hec in pupillo nō facile admitti
pōt q. filius impotestate patris ex testamento cui succedit ad adeundā hereditatē
sed furiosus nō magis pōt iuberi testatorē heredem, q. ipse adire, nec
filius ē repugnare, ut ē seruus, ut subiiciatur curatorij ꝓpria, et administrati
ni, o. in pupillo priori herede instituto adire hereditatē cuius habere nō pōt. qua
ꝓter Antonin. Fius respondit ut filius ipse prius esset ꝓmouendus ab qui
cui patris possidere hereditatē nō aliter ab ꝓpatre familias adiri ꝓhibetur
ei seruus hereditarius manumittere l. Thesy 52 h. f. qui cyrtarent nō facile capy ex

inuenit

N. 10.
Componit L. furios. 63 §. Thery 52 ff. h. t.

inuenit inquo patre furioso possit p filiu adquiri hereditas in dicta lege
63 h. t.

Quę difficultas ponitur, cę cura agendę ē dare cepto q. extat ind. l. 52
q illud ꝑperator filio dicent, Vt ei filiu familiæ adiret hereditatē quæ deberet
acci pater famil. adiisset. quę Vba ꝓnunciant a dualorę edictoꝝ sed de iure exadi
tione filio quæsito nihil determinant, quapropter equitate Accursij ꝙ la magna
Roue ebꝝ sequitur duor alterior casuꝝ q intelectu textus annumerat l. e filiu
hęredē furiosi et dominę rerę hereditariarę dicit seruus hereditariorū ma
numittere posse, quę intelectu arrisorii omnes sequuntur Bartol. Bald. Paulus
Castrensis, Iudouicus Romanus et alii Richardus in lectur. ad hunc titulū cpis
n. 23. Valę d. tract.ū 2. n. 51. q plures alios allegat qb. accedit ꝺ. Thesaurus
Forensium lib 1. decisionib. aur, cciiij, cp 5. n. 26. dicens interesse quos remo
te adducat ad pbandū filiū famul. furię ad questionē fuisse capacē nec ne
meminit Referens se admissa a Richardo d. q 15. 2. intelectu Accursij
e filiu adeuntē iure ꝛepe patris furiosi facere hęredē patrē cpis; Venetos
tn propter seruoꝝ libertatē ei concedit ut manumittere possit seruos hęre
ditarios, quę ꝙ nego sed pater dominus est itaque iuxta huncen
telectu filiu administratorij iure Vt hęreditarij habet, nec ut dominus arg ex
l. ꝑperator 50 ad Senatus Trebell. quę adeo elegans e de exportatione quę pręsti
tis ꝺ oppug. cp 6. n. 13. huno 2m intelectu q plexi fuerunt Ant. Corn. in addi
ctis Bart. Marquardo. ad Accursij stylo scriptorę. Arnis Pinel, in l. 1. C. de bon.
Materno primę parte. cxn. 61. usq ad 63 curiosę. scripta ad epitomę Vectaei
faquinei lib 1 trou. cp 38. q 2m intellectu mihi magis probat, ex eoq
ꝑperator huic filio seruos hęreditarios ꝑmittit manumittere utinqt
et sed hęc ꝑmissio reuocaua foret si dominus Voluisset, pactione fre
ri suary subsecuta esset, et plenę disponitur l. ex mandato 21. C. man
dati. q. pactionę filiu non fuit adstrictus minus ut Bartolus docuit Pinel. nos
hęc cuncta sunt facile explicatione habet et in d. l. furiosi 63 ubi Marcel. inquit
hereditatē extranei seruo filio ne dato ꝑcos posse adiri furioso q. nomine
suo ari. pot Iuriscons adire possit uolente curatore filiu V.o ex rescripto Pij
Antonini adiri patri hereditatē adgnit. quę adquisitio reuocabilis
uidetur Pinelo, si forte pater recipere recusauerit hereditatē re
putare quę sibi dignoscatur uidetur Cuiacius ita uidetur mihi habenda
equitate quę ord excur e ꝺ ponendo si ꝺ expresse si. dilig non apparent despicit opinio Richardi in lect. ad hunc titulū cp 25 quo luit Ponte
lugeredicto l. qm. 53. d. hereditate de bonis ipsi furiosi adquiren

UVA. BHSC. Ms 118

l. exp. l. ul.a §. quæ ripot. ff. qui orde in bonor. poss.e ratur.

da ei p. seruus filiusue, rotento eodē temore leg.m inp.m p. seruet. sed
Mōror p. animad uertisse ad Verbū aute q. dubitet quis at leg
sit ab furioso 2.m ut seruus filiusue, be repūb. seruiēs. pendente negō
quomodo be reditas patri delata adq. possit p. seruus aut filius
ipsebery instituti. Si ageret beat dl. leg. sc. legitime adire be reditatē
fatē ut infradicā.

Excede principio eterū cripto explicandū etiā
l. ul.a §. quæ ripot. ff. qui ordo in bonor. poss.e q.d abantiquo
q. uersabamur, et uidebamur desumitur excede Marcello Ulpius
q. nactus fuit tp.e Antonini Pii authorij rescripti ut per
Ioannē Bertrand. dēiurij periti lib. 1. pag. 31 et inuenitur in
authore utriusq. dr notauitq. Sofredus in ded. §. quæ ripot. quod
posito quod fit CS I. si filius de furatus bonor. patris aliquid com-
ti ex parte Matris tanū Materni et in parte potestate sit
absens in longinqua prouincia et certior. non possit fieri furiosus
q. prestare iuris tamen filius ille innocenti et propter hoc filius
neglexerit bonor. poss.is petere quæ non operatur effectus sortitur
et transierit dies adillo petendo prohibū an iuris sit q.d
reputet. Resp. Marcel. eo pro posse recte litigante patrono
q. dum tempore peteret patre insente aut patre rato non habente Pu
blius mortui esset petito L. seruo nuito 5 q. ipso ad SCS
Trebell. q. ripotuit esse impedimento et petitori q. dum non
retur effectus int.a reg.as pretat dereq. uiri in b. in expo
nendo hoc Negotio da. l. 9 be reg. 52. annis de tribus
Sofred. q.a actio hereditatis punit ex l. 12. tab. utpote fatii
uatores nocent petitori uero bonorum possessori excusatorio
q.d equitur Mutius q.e quia lex Lo. q.a ipsum l. dereq.d certolo
co. Sed rescripto Antonini Pii indultū filio de qua tractus
patris furiosi possetis hereditatis adire togatus ut paterfamilias
esset. Multo facilius rescripto desuper indulto erit
pretorij bonorum possessio petenti. in quo dubio Resp. Sofre
dus ex mente Iuliani filio ut perspecta dari
rit. Vero rescripto de adutione tantū loquatur non furiosus
Marcellus extendere illud ad bonorum possessionem, quia in illa pars

aut

UVA. BHSC. Ms 118

Aut maior nō militare d. q. q. nrat. Sed speciali ure recep
tu fuit ad sequendū bonū nō debet l. nō pōrent ℔ 2 Dub. ℔
q. deleg. quę soluto nundet dispicere nro Amaya
Bl. obs. ep. 5. n. 14. deinde req. nō necessariū fuisse
cripty mbonor. pos, quę ignachōne q. adhō Nulla ꝑ
Nam pater pōdat. l. sēp. Mihi bona 29. § ult.
h. t, poterō nec bonor. aliquaker pōt pot sine tuto
q. cfacty habet sportea pater vatq habet pekkory d. §n
pupillo, quadcauja ℔ cepty quidē illecaqui q uocentō
ri indiq ebatremedio, Curat. vero ℔ 7. qm. Sup. cnfo.
unq ex vōciq 3 l. § ult. d. rerutuis. ruptory bonory ꝑ
pt. sed pary expresse Vidtur q pyp petende bonory pōtō
ny ēē uble chiltanty cedere q ℔ potere pot defuncto.
2. C. q admit, l. 2. ēs. q. ordo in bonory pōt. repet § in
petenda inct. d bon. pōt nomēq quare rectōdat interym
dere deq donec pater cerciorari pōnt f sapere incipiat dem
atalos omittēmy quę pro refert n. tamē ubi proxime
sententq Marcelli accepit d cauqs habuy sut termi
ny q. filio pat bat q ug filio et porka pōta put bono
ry pōtō ex proximo gradu unde cognati, quo in casu
ipsequg pater petivet ipsiq vatq habere pōssunt bonorum
posessionē q ab uno gradu ex clusis a sequentiq areind
l. 1; § q. to d. seqb, de succesorio edicto l. 1. § ult. undelegi
timi l. 2. § si mater 2 ad S C Tertull. hęc sunt, quę circa
uidi ꝑ expositionē huiuy ℔

Sm. minus patiy qugrecty ñ nōdet
Mihi deputo eiuy explicatō in primy quatemy opōnty d. l.
et hęres 52 h. t. paty obstat q. q. rescripty indulsit filio familiar
ut posset adire hęreditatq Senatus patiy Pet. p. excluderet, si pot
Creationem statuty esset ℔ finity haberet ℔ pty. Pretor adire
berandy utm l. 1. dare deliberandi hoc ipsy ex nō reuenit in.
bonory posessionē qug filiy petere pot contra iussy patiy tenetq

UVA. BHSC. Ms 118

petño Modo pater postea eg ratg habedt d. l. seruo vnuto
65§ siapupilo ad SCm Trebel, l. 3. § adgrere dbonorg poss.
nb. uidendi ñ dt hac facultate filio cessa Richard. dubio
velati in § quoraubg n. 30. ñyst. debonor. possiónib, Amaya d.
cp. 5. n. 60 q. Rescriptg dyspsum esset ut filius petere bonor. possionig
quatenus tñ supponit ideo petpossit dem bonorg possionig
q. cp. absentg patrg tg furorg enudiuter peteret dnt esset
spes rabbabitionig paterng difficile sentg habet ex l. t. C q
exp. l. t. C. q. habit. Admiñ ubi labrg tg porg nocet bg filio qug patri dyspsum
tratg pug prhtoty bonorg possionig ñ petent quguj pater ignoret q.
exclusio ab absentig patrg tg furorg poluisse debuit Vig
adpetendg ñterg bonorg possionig end. § quge post dmunytu
ius loci exposito recte ē sireck accipiatt ag prebut Azeuc.
in d. l. t. Vbo transactotg p.e quj sequunt Castrensg, Salicetg
Donel. d Bisantg quguj dyceddt Amaya ubi prime n. 14.
docet q. dmunj sia patrna filio cedere tg pus bonorg pos
sionig tg ignorantg si a filio potuit Cerciorari, quj doctrina
Verg reputo, d pbari diserte exirhmo ex d. § queri pot, tlg
Sic expono: Si paterfamilias sit fabrens ñnea m. punica autho
coubi a filio Cerciorari possit intratg pug petendg bonorg possio
nij quguj defacto cerciór ñ pat currit tg pug tg patrj qua filio
q. persong filij Nothaŭ d facultay expectatr, quę in Flaret pontr prona
e utrecte docet Amaya d. n. 14. Cterg si pater captiuus sit fab
lens ultra Sauromatas finibus ubiomnino Certiorari ñ possit
intratg pug petendg bonorg possionig f sit furiosus sine spe resipiscen
tię, pter potentiam patris tunc ñ currit tg pug q. pars a ñ possit
petere acinutiliter posse petere d petito filij Generali habitonepa
tris supuacua sit q. ofcit ut uideatt petiñ possea filio ex postea utrú
Recdatt tg pug q. eubile d. l. ult. in p.

N. 13

UVA. BHSC. Ms 118

N. 13
explicat Ldi furioso 16 de cura tore furioso

2°. ex eo de q°. exponendu ẽ locu pariꝫ adꝫ notu notatusue Triphonini Mei in l. furioso 16 p. ertiꝫ
potuit q. de curatore furiosi quꝫ explicare oportet imꝰ.
Supponiꝫ principiꝫ notu videlicet posse patꝫ dare curatorꝫ
filio furioso tꝫ puberiquꝫ Mairi: q. aut l. 12 tabular. ꝑmiꝫ
fuit par en hb. tutorꝫ dar. filiꝫ puberiꝫ quos impotestate
habent l. 1. et Maria tutela sicex rescripto Marci Antoꝰ
ni Philosophi patriq. miꝫ fuit curatorꝫ dare filio furioso
nimia absolute: Sig hitur datuꝫ pupillo ex lq. rendig et
affirmatione; indiget vero filio puberi deb curator
l emancipato tor. l. filio 6.a affirmatio tutore ꝫ ipso
ure. et tut. Verumꝫ ita ꝑmit patri dare curatorꝫ filio
puberi ut pitor illo affirmaret sed ne ingratione quꝫ
esse rescripsit sensꝫ censeo Marcuꝫ spectator in oratione
quꝫ in senatu habuit Multa de curatorib. constituit
Capitolinuꝫ in eiuꝫ vita Aemilia Pandectarum fragmenta
adeq expectanti collectu Scipio Sentiꝫ 162. d iurisdi
tione opt.; notanda autꝫ e hec par. quꝫ mumoꝫ
Triphonini debet. prequib in ꝫ l. anpliata oratio ad fini
oꝝ debeat extendi. Et debet; 1° intuitu ꝫ consequentiaꝫ nec
sariꝫ extendi deben Nꝫ paucuꝫ in ad monitratione
reiꝫ suaꝫ ꝫ facit exhi furiosi ades ut ex l. 12.
tabulariꝫ videt Curator l. 2. d curatore furiosi ꝫ. Deli.
iurisꝫ l. 2. magistratuꝫ ei curatore pot dare potest
et pater ququis oratio Mara Nu Mumienti pdoi sed
hec ex ponens in recentu Sumꝫ o tnet difficultatꝫ quo
casu Nulꝫ sit interdictu a dominio bono a Pretore illi
q. paucis apte reputatu q. sicꝫ e interdicta paucis
sequentio Triphonini sino pene, sit en patercen
sere, texistimare pauciꝫ ell q. talꝫ Nreputatu a Pretore

q eq bonj interdicere debet dl. l. l. post lle q podigue
filios habere qb modis credat patj curatr Rescripto
Antonini Pii q extat ind. l. l. §. l. in Resp. diffentib.
Trifonius Sed ego ex eius genio opinor Negasse Rescripti
extendi posse ad bonorum casus, Curatorie q datam valere
q. p moderata qug in Respondendo observauit Ep. rescp.
Attestando utnotaui mihi aduersarij §p 2. D. q. usq
dus Et solamen dandi curatorj Successio Negasset pa
tri, eleganter et moderatius illi debet ei illi qno inspectus
quat Nebrecta bona q eius a filio dilapidentr, potuisse
quit filius exheredare n enormiter n Malamente sed
bono rationi ut dicit Inst. Multis q delberij et postumj Li
bertus l. 2. §. seq n malamente debon. libert. dicta l. exere
dationj ut dictus bono animo vitet Lex curatio debon. dg nat
et hic excludat querela nopciosi tti, qui n nascit exhere
datione sed ex inopcia tate ut dicunj predicti aduer
sarius ep. ubi hunj dr n memini q bona tudo nuper
potuit etiam relinquere alq d alimentorum nomine utma
gis benevolentia sua testaret iudicio. heredeq instituit
re nepotes si rectarum n exhibitis pdigi potestas fuisq q si
sua pdigus emancipauerat postquis eos sub ea peperat q. diu
in potestate n habuit nepotes et si recta suri erant tempo
testatis patris sui sub sua potestate habebat tpore mortis de
bellor institutre sub ditione si a patre emancipentur
in l. filius 29 c. d. inof. tti qua adducta, hereditas aui
nuzquis ad patrem pdigum spectet q pe. filios emancipa
bit, efficit ratio, eq sequens esse nec instantia q. ne
post dig in ab potestate existens tpore Mortis sub
quacuq ratione institui pot l. q. sua et de tpe rebus inst. sine
quo emancipat habebunt sibi. et hic casus nepotes et

Mihi.

UVA. BHSC. Ms 118

Nihil patri adqrit et nig quyrit q. ꝛ. Vyrthouy ratey ſrig rudito
patre Noluit ſilios emancipare tuncn ee cog erdy eman
cipare - tante desp. q. e aoty Mere facultatiy q nrecipit
preiudy aut coagtody utnotatr in § ul. inſt. q6 Mody iny
patrę pot. soluit. docetq ptorgetbere subsequi rudity patry d
Refutare ſily adqy exrudito patrir q medy peri
tiy q. illy nouit debet ſilios emancipoaty habere, de
betq illy adire permittere hereditate inuito etreme
patre nn pedita adqnone que exnurepecedit, sedula et
adminy tratione rerq tenuy utrnd. l. sbery 52 b. t. d. lq.
Sperator Sqad SC Strebell. adqy intellectiy Treſonio quę uerumq ee
censeo Vrebter piuit Arias Pinel. in l. t. c. dbon. matern. t. p. 763

Hec

quę aquq dicamy pcedunt inpatre furioso idq furore detinet
p. quo filo delata hereditq Vtdicamy modo q. decenty sit Insanit
Sane mouy e sit sed antequ filiy adiret mortq q exquarety in
rudt pater in furore. hec q. dt rudit in l. q filiy 16. d. in l. bq.
b. t. ubi docemur furore interueniente ruq patrij potrare finit
emjuny ut q. libet aly Mandaty finitauoluntate q. pendet ex
pteuerantia uoluntatij l. diuerso 12. § si mandauero 26 d. Man
datq furor puertt rudittus, facitq atnulla sit furiosa uoluntq
l. diuy. 16. d. o. pritis l. furiosi 5. d. tq. iur. q. iuxty furie patry sim
by fuit ut finitr etq q mortq reintegra l. sequ Inhibitoria 25 Gul.
b. t. iuncta l. 1. § sed ego ff. q. iure 14 ff. locat. Verb
philosophandy d circa bonoy portionq, quę pchtq rudit
q a Fratre Ex ttv. secuty tabuly ttv Ab intestato
un de liberi, un de legitimi und de cognati &a in primy gra
adeundq hereditatq filio delatq iuxty patrij pcedere debet
inpetenda uero bonoy portio. Suffit d sequatr ratio
habito l. sicq mancipia. D. inp. ff. t. h. l. sicq

N. 14

De furore supueni
entepatri, atte ex
cutoty iuxty

Diferentia inter
adtionq d bon.
portiq.

UVA. BHSC. Ms 118

Mc hi bona 25 § vsq; ff. t. l. seruo emto 65 § fi ou
pio 3 ad SCS rebell. l. 3. § adgrere de bonor. poss. ou
ex hoc in hac arte fiet nobily & notably differen
ter adhone, & bonor. poss. si ply enj ply vpe tat bono
ry poss. spe ratsfranky agatur, fabio cui pent cenet
ratg petiony babuysse Scantequg ratsfied fuere in iprotby
cuiy lucro cedit ut pbat hoby & decretty Scin lg. vl. de
bon. possionib; ibi: quotieny by cui bonory possio abalteropof
tulatal, fuere ceperit: Magis pbat ratg eyusdem ha
buisse: Acuriy duplicy senty prolat his vbi l. 4 § pcen
re mandaty Sed hic senty ineptg & atg. eny pce
dente Mandato de ratsbabitone quereret: 2, ly § extrany
pchisse bonory poss. § illico ratg babuisse ey cui pcedg
Mox fuere cepisse & port furorg fuisse a Pretore ute
tg; Sed hic intellectg elucidatoriy & Nc literg que
nit allnatq, tepore Pauli ig notat necessariy decretg phy
ex ordinariy rde edictale bonory poss. lg 1. § 1. ff. de ed.
ly & Successorio edicto. itaq nouit Sofredy ind. Gul, quy
uj n bene exercitum correctg fuisse & porterioy vt
minimy, & dixit lib. 3, analecto de interdictg & relegatg
n. 84. p ferog. exposition curaci Nacl. 5. ad Affic. n
l. bonory pen. ff. ratg haberi; q § plicites ex h. titulo
ouit utilitatly ga receptg fuisse in remedio p toto bono
ry poss. ut q anteriati habitiony. fuere ceperit medioh
cignoruse bonory poss. § ut Sit aliq d. q. adhereditag tem
pus ad Scln plato hereditb. deniegandg ee licentg
Indignossa Sit Arg. ex l. ult. § tali & segb. C. de curatore furi.
aliogn ex furore resultaret dgng oniery hereditarioy D. reg
& in l. more C. h. t.

exp. l. sq. aliqui 4 & ff. t. &.

Cgterg sepcentiuspy f mandatg &

ante

Antequ petat a filio Vel Mandatario bonorum poresio
fuerere inciprat si cui petit sprat usus nec petitio sit
titi effectu, q. p3 expresse pbatr ex lo sigr alicui 48 ht.
ibi. q. tantequ ille petat isq Mandauit petendo fuerere
perit dicendu n e statei adquisitu bonorum possio q. bonorum
possessionu petitio tali habitone debet sfirmari. Diuersu e Sis
lius f mandatarius post petitu bonorum possio et ante tali
habitonu eius cui petit fuerere inciprant q. ipi lege
runt inspectione officu suu quare si cuius interest recte pot
eg intesp.e rgtg habere l. pen. Rgtg haberi quu sic optime
exponit Maxim. interpretu iuris tract. 5. ad Affic.
His tribus utuntr Prae matici inq. Maioratus quotaliu e, iuxta
titutu fecit Mayorat. petit a Principe sfirmationu et tantequ
sfirmaret infuroz incidit queritu utru substitutus
tractat de Mayorat. ob furoz siquidem Veintena
facultate nr expedita Gregorius censuit euanescere q.
Mandatu emissu ad petrandu facultate speraut
Morte Molina hr d.a ey dyputany sic a. Reprimo
genu cp 7. exn. 44 censuit Rarius q. et accura
tore furioso su sequente antedatu voluntate eius in
titu, Rarius habere Mayoratu posset, et q. Legen
dentib f heredib, nullu preiudiciu fit, si nr deferatr
hereditas furoz stat ut dfertr post Mortu contra
liter declinquens q. si sfirmatio petit tantu ut magis
valeat id e in forma communi qua n mutat nr dispositionu
sfirmata cpt. et Ol.o extra de sfirmatio. neutili tenu
tali Vbi qa stat extraneo inspiciu fuit Maioratu
separare inter liberos. ex 3.o et 5.o bonorum uxtu dispo.
sitionu Leg. 19. 21. 29 et 30. tauri. valet ergo
atubo fieret ante expeditu nr facultate Regie Leg

UVA. BHSC. Ms 118

M16

uenat furor instituenti q. adeptacõ solamodun
tar inhibitoris supest vi V.a facultay vcqua simpli
cter Necessaria fuit Vclut simplõ spurio instituen
di, tunico filio legitimo arguq; nuerso opinõ
ne pot tam Meliorãtõ ut solet pbari exp.ent &
agnatione libertay tum fuit seguenty incãt in
stitutionis q. uoluntay testatorij e incoatis acty
facultay uero rei e consumatõ formaut cuiusq;
q. rei consummatione dicit l. pdei C. mand. ff. § un
opere 23 de leg. 3. l. pen. de adit. et demonst. l. hy
q; quadrigenta & § tad l. m fal. q.o tsp.e mutuer
pelatr sprmatis et ho eq. rede expensy pbatis
mad. l. seq. alicui t & b. t.

Redeamus ad eq. dr.
ptemus Valens diferentiã quã agnauimus indubitãq; nume
rus precedentis tadie quante fuerit pater et extraneus
ait Mandauit Vel petierit ei bonor. pars. Sed subtilis
clausula, si Mandatarius si mandarit, quæ addit
existimationem potentiæ exportulat antecedentis sprman
di ignaturæ suo uti cepit q. stat incohaut acty
et plus si Mandatarius deficeret dy pretore
debebant Vbi aliud generant quia preq uoluntate pa
tris uterq; absoluit precipue sprmandi et precepti
expressionis uoluntatis; quæ tadem hebes fuit instituendi
ac Nebil prorsus eo erunt Nisi pater hæres
ratã habeat intpc. pcibus q. absentis Nõ ap
tuit Voluit pdequoad antecty Nã omnino sit
pt Mandatarius subsumtadone perficiunt.
q.o exp.etatr cui. ratihabitio tpecipua ad)
sermonis acty. incohati. quã pretadentia

dicy

dig̃ putandor adē sanitay Vecqdy furioso enj
ñ curritq̃ pdicdq̃ bonor. por.ñ 2 ut ff dilon.
post furiosu Dñs l. 1. § furiosi de curatorib⁹ etc.
q̃do v⁹ filij ℓ extraneus curatorē ℓ mandatis petunt
bonor. por.ñ negater dicitq̃ dictū ipsi adsentant ni
mis tq̃ inchoandū q̃s ℓ facendi actis ñ expectatoriu
Re patris ℓ hēredis furiosi qui tū dū expectarent que
rq̃ equitq̃ gloriā potuit inuenire nisi ut curatq̃
ortq̃ fuisse bonor. por.ñ § Lucrosa furiosi bonorū patrimoniū
rioris hanorat̃ ꝑbuit Paul. ℞ obscure vsd. l.
vlt. de bon. poss. contra. ubi. Rabirius Fabio ad
ffirmationē primi portulabij dicit q̃ vbi M
Cinna lex erunt acurs. et Sofred. quasi suponant de
lex postulatis ordine ℓ pris dicitur tenuisse
unq̃ ideo Rab. Basilonē furiosi auire ℓ supleri
q̃ postulatio bonorū possessionis ē quedā ℓ Bē
adquisitionē et quasi inceptū agendo contra pin
cipale ℓ. quia ius postulato auire supleri ñ posset. p
tut in l. vlt. actis. supleri idē Rab. Fabio Maxime
in hoc casu quo sufficit informa omnē.-

(N L)

De amente exp. l. licinius
et furioso simul legit. in l. licinius § ul. ff leg
§ ul. ff leg. 2.
2. qui recte vident Mihi peccipue Aurelius So
fred. Jalquē antiquiores, quibus accipiunt de Cautō
ne qui substituit prtat et restituenda furioso hēre
ditate qui eius curator recusauit ne ꝑ ipsum
furiosi bonorū poss. agnoscere Maluerit. Ser. de
Cautione qui debet dare Curator substituto furiosi.
curator agnouerit bonor. poss. et furiosi dicat
anteqũ restituat ut ñ possit eq̃ ratq̃ habere iusta

UVA. BHSC. Ms 118

terminos d. L. un. d. Bon. poss. furioso. &c. Vbi dd
sig subsistunt curae. ff. 15. qqm. Pap. sed certe motiu
placere nõ pot, q. si iure vetere demens glaboriat ppetuo
mens defectu emendari nõ habitura ad hoc utile
facta hereditate adquirere posit, frustra cum no
mine curatoris bonor. poss. portulare, quare hac
in re dd sec. dd inquiry plenissime facultate agno
scendi defectu bonor. poss. exortum habuisse curato
ri demens qui peteret licebit et ut suo periculo pe
teret posset bon. poss. cum parte vindicatoria
ex d. l. 4 § 1. in fine ingressi parati furioso in
casu euictionis hereditatis sec. ex gona muptiq
dispari e se mihi precedit spes curatori demens
cuius nom. bonor. poss. petitor fuit exhibite existit
ex adverso q. licebit adrepehere hereditate abin
testato dispectans d. Ath. valere: si obtineret curator
valebat thy et peregry legata l. una ff. tabule
Ath nulle extabunt, port thy debon. por.
l. 1. si tabule thi extabunt cum si liceret traditor
nõ valeret thy et peregry corrumpat legatar
fideicomissa l. legatorum 55. § pactoney s. ad SCS
Trebel. vicit curator, et ei bonor. poss. ideo decla
ris data fuit interdictu remedio patrimonij here
ditatis ex edicto supremo edicti D. Adriani
p. causa plenarie petitionis hereditatis Nam
vat pupilly nec papilatus suspendit l. 1. Ad
l. 1. ff. B. d. edicto Divi Adriani tol. ff.
expresse explicui exceptionis academice de
interd. vtrubi possessorij 1. parte leg
pani et fideicommissarii statij obtinuit a curatore

petenty

UVA. BHSC. Ms 118

petente legato quesitu fuit Vtrũ eũ deceat prẽs
ri. ratõ dubitandi sumẽs ex predicto eccõne q. rim
euictis plenarijs o tradictor vincat hereditate euin
cat nihil legatarijs debet ratõ vero dicendi
Sumẽs ex indemnitate cautõnis debet sententia
ADposens substinere ca tlis q. ria agenda ss tg
qug ex tto q. Vna eade questes n debet diuersimode
tenere l. cũ qdã 23 de Vsucapõnib, Sed precibe
uictonis accurrẽt si legatarijs curatori pret cauẽ
do deindemnitate hereditarios legata hereditate
uicta sit Cortuẽ. 2. select. cp. 6. n. 5. h. tr. Iudicio vtrũ
ad pbandu heredẽ scriptu sub ad. Negatiua sim
pter pot narcenderit agnita hereditate naliter debere
prestare legata qug si sibi caueat plegatarios dñde
fructib, restituendis quocyq; caue et auferat hereditu
q. deprecaveat restituturu se hereditate ascendere
l. Mutiane. ff. ad edict. edemonst. Iregns e vt pari cautõe
sibi detur ego amplius ex eo noto Stapiat, et tantore
prstanda alegatarijs n posse melior et heredet subsi
tuto alternatiue ubi casurus, Vt Volebant Veteres
Cuiac. q. bonoꝝ poss. petitis a curatore furiosi
dicebat tali habitõne ut petitis a curatore furiosi
quam diferendu pcedit pinquitu n fuit q. ad hoc causa
th habitõ nu ne posset agere.

De PRODIGO

N 18

. Satis suggerẽmus de furioso dictũ est de heredis
institutis sequitur videre de prodigo. Cuius mandatario vo
luntas plena videtur in diminuendo Verum
patrimonio oparatur furioso cuius nulla ẽ voluntas

UVA. BHSC. Ms 118

portq̃ ei boñ interdicty d'turatore accepit
l. d'turatore furiosi l. furiosi s. de Reg. iur. & ibi
terdicto comunis pdicis selectionis academicq̃ scripsit
ad sem. cui C. de V. ob. quę huc trahi vere abire
esset quęstity q°. fuit ubi pdicus posuit adire he
reditatē vsq̃ dubitandi ēq. obligatis tq̃ creditoris de
functi quę legatarii & fideicommissarii q̃ adit hereditā
tē l. more C. h. t. sed pdicus obligans ñpōt sine co
tore d. l. iscus C. similib. q°. nec potest tardare
creditatē Marcy ñ. expectandi in q̃ Muby. S. Sed
si tamen decidendi ē q°. relictis omnibus bonis ē ea lucrati
va l. & principaliter omnia V. eunt p̃ sequentq̃
representationē nec ē necesse vt super hereditate one
rib. pcuranda sit quare attendit q°. ē S. & princi
pale ñ V. ro d. q°. accidit p̃sequentq̃ l. q̃n. pa. lucra
tiua C. d'imponenda lucrativa de recipt. l. 6. & 25. l. libe
ri 108. §. stichus de Leg. 1. l. inter stipulantē 83 §. fi
re 6 de V. ob. q°. adire hereditatē Magis placuit adaqui
ri quę ad Filiapiadary. Nabilomony filiadat exaditione
instituta parata habet restitutionē utrumq̃ quę ita de
functi vedens q°. illa tradidit l. 5. pose. cpō. ñ. 4. Idem
l. 6. seqb. adendus ē Richardy in lectura ad hunc
tit. cpōs. ex ñ. 5. q̃ alibi refert.

De Reco, Muto, & Surdo

N. 19.

Demuto q°. sahire dicti sup. ñ. 3. Repeadgrere here
ditatē ñpotest illa adeundo q°. hic modus specialis
adqrendę hereditatis indiget vbi quę ore

UVA. BHSC. Ms 118

N pot dizi dbg possessiõ adqrre gerendo pbrede
l. muty s. h.t. q. uerbo animi ẽ l. pbrede. 20. Ge
rit 98. h.t. Sed muto animus voluntas quem
decet q. pbrede gerendo adqrere hereditatẽ potest
pater vero muty, uidere pot vt filius hereditatẽ
ꝑtuby adeat hereditatẽ: q. uidere neq; arbitra
rium nec vsꝰ endo ꝙ quare signa pot exponi
Sed v. filius hered instituby muty sit cogi pater
uideat ipse ꝑpot adqrere hereditatẽ adeundo pot
ñ pbrede gerere l. pater 93 ꝑ totã q. ductꝰ ratione
habet eadẽ ratione pot agnos cerebonorũ posse. quemadmo
dũ bonorũ possessionẽ petit l. debitor. pos. infanti,
furioso &c. pot ebg fideicõmissũ hereditatẽ agnosce
re l. servo muto 69. § fi pupillo 3. ad SC Trebel.
q. muty decedpot hered instituj sine scituri, sive
alienũ uidẽ sibi q. ebg sibi q. alii pot adqrere hereditatẽ
tãq ꝑpriũ familiã l. 46. q. illa facere possunt l.
§ muty 2. de hered. inst. scilicet gerendo pro
rede l. muty 5. ff. h.t. § ult. inst. de hered. qual. & diff.
Surdus autẽ adire hereditatẽ pot q. illi qui adi
re animus nec loquendi facultas sufficere. Surdus
etenim. & Mutus loquelã adiscere ꝑsunt nec a
pax sit proferendi sonũ edã deo dicendi Eandem
ro utendum est in mentecapto in l. muty s. h.t. fa
cilius pot dici de eo q. diqui pot etiam habet
q. & adeundo hereditatẽ gerendo potest adqrere he
reditatẽ, quę requirũt animum nec habet, et de natura
rũ. non habuit. Nec intelligunt q. quæ dicta l.
pater 93 § l. h.t. l. 2. de bon. pos. in fauorẽ
§ Ultimo inst. de hered. qualitate et differentia

nec

UVA. BHSC. Ms 118

Necessarium raro accidit vt hęc vitia naturę secum trahant entelechy dęus tunc nec audire nec fari ꝓtsus ede potuerunt examinę defecty et decendę erut q. d. ꝓ situ demente. dixim. supra in re n. docent Ciriae. vbi ꝓbatur Lap. in l. 2 de Bon. pos. enfant &c. Ni Pichard. in lectur. ad hanc dę cap 26 ꝓbatum

N. 20

DE INFANTE.

Maiori opere & studiosa indagatione q. de infante idē quo modo dęus adscripserit hęreditati infanti delatā quę ut ꝓfecto ni standum. et differentia inter fari et loqui aqua infantes apelantur Nō vbiq; linguę latinę certa Reg. Ni Multotiens variant vbi sōtes de vbi infantis agente Necdum ni ad Donel. vbi, cap 9. lit. D. Sed inuenę vbi fandi d infantis Sustinuerunt Varro de lingua latina vbi facit vbi et t. homo significat ꝙ ore emittit vocę abeo. antequ ita faciant pueri. dicunt infanti., vbi faciunt. dę fari. Sequuntur Varro Ne Nonius Marcellus Vetus grammaticus Multotię testimonia adducit cap. despendissa doctrina n. 215. dum Sedulius lib 1 Prosę cap 2o quo sensu Isidorus Lucretius Charisius epicurus Tenebrionis Maximus Sed Philosophorum acutissimus vbi de variety loquens dę Mundi statate lingua suponit ut haereticę sui patroni concepisse. et adiscere vbi Varro primos conatus loquelę infantium vbi linguę imitatur pueroru verba sunt=

Actuarios Linguę Scitę Natura Subegit,
Mitore, et utilitay exprecit nomina rerum,
Nonalia longe ratione atque opera Varro
Protrahere adgressus est infancia longę.
Cy facit, ut dicto, qui sint prentia, Monstret,

Puero⁹ apelauit infantes ut et portea Tuytmanus dixit
in l. vl. §ubi autē 6. C de bon: quę liberis Rōe gl.ę et Salicetus
de Salicetis in l. infantes 18 n. 5. C. de iure delibe. sapiō
Pentius deBony Materius cp 21. pag. 127 Dalegnpeti-
uana sēt in sacris p fantes quelibet significabo ut do
cet Pinus Vedonius ibi proxime pcuntes illustrans adentes
erit Albericus Gentilis enlectionib⁹ Virgilianis cp 9 sto⁹
Ca o⁹. Naturaly infanciē ē impotentia fandi aqua
infantes apelant nec q fari nō possunt imo in hoc sensu
debuerūt dinsensibilib⁹ hęc vox accipi q. notarunt Vete
res grammatici Hoderna lexica quę nola traxerūbere
exquo tg curij poetę quę medici et philosophi ex hominū
vsu Gręcę locuti sunt aborta adsenectute q. patet ex dicto
Isidoro d. cp. 2. docentę Graecos Hebreos per annos 100
Aurelius metę tg predicatę 68. ad hoc facit dictus Salicetus
in d. l. 18. n. 2. Late docte Marochius de arbitrarijs centuria
2. tract. 57. a principio Barbosa in analecticis curij annos.
q. t⁹. Egit stat⁹ inter primos Romuli Tusy pręsentis
seculorę habitatores aquo tempore usq ad q. tē quę infantia
reputanda esset ut dpubertate etię dubitarunt q. nō possumus
quare merito 10 l. priores observant. cp 128. Sethosę cubitis
pedis Hercthidini Nassiorij reuolentes pedecmata annorū
sua accepta in septenio reperiunt Gręci reputare infantię
desinentes usq ad 13 septenij pubertate usq ad 23. quę etatis

Draco

UVA. BHSC. Ms 118

dui rō etᵍ ꝓpoꝛatᵍ fuit ut dicemus de puberecge rem
ꝓpatēꝛ nᵍ recedij Mas u enbgrentᵍ ab ubᵉtu corpoꝛ
& facultate fandi terminabant infantᵍ nihil certi statuū
tes: Proculiani IC.ⁱ ut plurimᵘ stoicis sequebantᵘ sabin
ani Lectatᵍ erant scholæ ꝓpatetiᵉ, q.d latᵘ patuit in
multᵘ selectionibᵍ diaectnam, qua & ea Primi Cels
torᵍ quotᵍ p.ᵉ Diversis scholarᵍ vigebat, mduertᵍ abē
runt vias posteriorᵍ Sᵗᵒ Cels. Sopatᵉᵍ ꝛ mouerijᵍ hanc
illᵍ sequebantᵘ ad septᵍ annᵒ infantiæ ꝑputab in l. l. ꝑ ꝛapiat
ꝛ. de administratione tutorᵍ l. impoⁿia lib. l. de ꝑpon.
Vbi septenij expꝛessa extat mentio alij. do vero & impo
tentᵍ fandi in l. ꝑ h. t. Linneotiᵘ S.ᵗ de reg. iur. ꝓbij
quæ adhuc ut ꝛa quæ uterᵉ ex mente ꝓpositorᵍ
tractandi debent uideri. Omnᵘ exꝓeᵉᵍ inᵗᵉᵍ & magᵗ
exoꝛeᵍ molliᵍ supleat donec ad annᵘ ꝛ. l. certᵍ &
C. Theod. de matᵉ bon. qui latᵒ & expᵉᵉ etⁿ l. si
infanti. l. & C. de iure deliberandi sto ꝛeᵍ & ꝓculeano
ruᵍ & ꝛᵍ sequuᵍ infancig usq ad ꝛ annᵒ deꝓmuᵗ ꝛᵍ
certa ut ꝛecte Iacobᵘ Cothofredᵘ in pᵗiarijs suis
mentarijs ad C. Theod. mᵈ. l. ꝛ. exꝓ non possumus
asseuerare certum dictᵒ Tribonianᵘ in locᵘ Pandectarᵘ
sup. relatᵘ addisse Vbᵉ quᵍ annotant infantᵍ sep
tenio terminari q.ᵃ posteriorᵍ Scholæ Sic etᵍ sentiebant
Quo casu addidisset nihil erat culpandᵘ eo mᵈᵉ
cy alter ꝓpositio ꝛtare ꝑposset, quᵍ ꝛpriᵒᵍ ꝛᵍ ꝓpo
terunt. aptarentᵘ ingᵉᵒ ꝛdinᵉᵉ ꝓcauit Ant. Fab.
in ꝛuꝛ prudentiæ ff.ᵒ l. ꝛ. p.ᵒ 6. illat. ꝛ. quᵍ merito
ꝛeꝓhendit Struuiᵘ. ad Bonel. lib. 5. ꝛᵍ ff. D. Ma
rcatoᵒ secundᵍ ꝛuᵍ definitionᵍ infantiæ septenio ter
minari videntur ultra relatᵍ alij ꝛᵍ ꝛeꝓstant

Richar

UVA. BHSC. Ms 118

Prchard. in lect. ad h. tit. C. 23. Anaya lib. 1 obl.
C. 9. n. 20

N. 21.

Infans q.o Nec q.d tutore auctore adeundo
potuit adqrere hereditatē.. Sic sup. n. 3. et. 4. ex
posuitq in leg. pupillus q.a hoc.o ut Vbm adqrere et p.l. 9 h.t.
t.addione acciperet: sed Petrus fab. in lib. in nugo bir. 5.a
de R. Iur. retinens eundē sensū subtilius exposuit
p.dictā lgm.. Nec infans nec d.q tutore auctore adqre
re posse hereditatē omnimodo id.e omnifarm.a q.d
negatiua adiecta duo, Nullo modo, verificēt sufficit sin
uno casu additōnis in uno modo verificēt Jacobus d.o
Ilsofred. in l. una C. Ilsecod. de erect. interpretat Iunctas
de additione faciendā Trebōne sed p hērede cerendo infans
tutore auctore rede pōt adqrere hereditatē Quę exponit in l.
seruo cuius 65 § pupillo 3.o ad SCS trebell, quę dicerun
tq agnoscunt, Salicetus et Donel, ind.e lo sed infans
18. Petrus faber ind. l. 5.a et lib. 2. Semestrium C. 22.
Scipio Gentilis elbon. Matern. C. 21. licet Seneca dicti
§3. si pupillo interpolatus fuisset Triboniano existima
uerit Sefanus in d.l. si [illegible] et q tutor nec addire potuit
hereditatē infanti delatā nec ipse potuit gerere p hērede. Sed
infans ipse gerendo p hērede rursus potuit hereditatē adqrere
tutore auctore hic videtur obstare Glos. curiē Mate
rialis. q.a huius status puer nihil intelligit d. l. pup. q. d. lib
in nugo thij 5. dicto. cur. l. una C. de falsa monita Sed
certio p hērede tq animus legitimat quę addito l. p hērede
si ita adque 22 lib. t. q.d utinfans ex naturali d.t
facto elog non pot adqrere hereditatē sic ex naturali de
fectu voluntatis impotent p hērede gerere. augetur
hęc difficultas Nq infans quo ad animi defectū operatur

furioso ind. l. 5 Sed furiosus Non pot adgnere hereditat. eligerendo p hered. L furiosus 63 h.t. ut hp. dixi. Nec infans: Honorant difficultat. hanc Doct. Clarus authores leg. laudat. Papinon. q. respondent non habent Sed fatentur hoc infanti p. eis fuisse admittendum fuisse favorabiliter, sed circa adfuriosos extendi non debere Exploadq. actionis possessionis que furiosus etiam tutore autore adgri. non pot. l. 5 furiosus deadgrenda poss.e q.a facto apprehendendi adgrem Semul Voluntate Sua affectus sui possidendi d. l. l.a § ult. adgrenny L. que ad modum ff de adqr. poss.e et nihilominus pretty put favorabiliter in fanti tutatore authore suppleri apprehendi non pot. cap. possidere l. quidquid 32. § infans eodem tit. ut alibi ex professo dixi Cum equitatis ratio postea pot.ee q. furiosi nulli prorsus Cumdem necee defectui sperator
– dum durat furor Nec etiam certus aut certa spes ut fiat matr. at vero infanti toti e affecti cuiditus et deficienti propter etatis q. intell. suplendi sit quare in hoc potuit aliquatenus suppleri sine absurdo in illo vero nita Sic Salicetus in d. l. 18. in p.o Donel, d. lib. cap. 9. hic in p.o Scipio Gentilis d. cap. 21. pag. 130 alia quoq. ratio pot. adaptari q. casus infanti frequens et Nepe infanti, et tamen hic afferatur hereditas textus p. ab intestato casus vero furoris non e adeo frequens, quocirca ille quasi Magis frequenti Voluit ius occurrere, non huic tamen quia infrequenti, nec adeo quia frequenter non adeo que raro accidunt leges adaptanti l. ex his. 4. de legib. facit q. nca simil notam Ubique. cap 10 n. 4. et 5.

22

De bon. poss.e in fanti delata

hered.e

de iure uetere ciuile dicamus nec de ure ptorio quo
uis infans fr̃e deberet genere phrede, pronalter n̄ tutor
nec pater cuius nom̃e q gestio phrede licet n̄ sit actus legi
timus sit saltē actus ciuilis q alius expediri n̄ potest
ea que ciuiliter ꝯ de adq per. domin. l. quecunq q geremus
ff. de ob et act. n̄ pater ure patrie potestatis potuit
petere et q efectu obtinere bonor. poss̄. delati filio in
fanti ut patet ex ter. huius in d. l. seruo cuiuis 65. §
scipio 3°. ad SCStreb. et in l. seruus 7. qr debon. pos.
dixi hanc bonor. poss̄. fuisse efectu quare simul
hac ꝯ non ceebat cedq rebant bona hereditaria intq
tq ut mortuo ante septenij infante trans mitebant ad the
redes n̄ uero superstes fore potuit decedere. q. pleto
septenio debuit ratq habere petitionē bonor. possessionis suo
nom̃e facta q. colligitur expresse ex l. infanti 3. ꝯ q
admittit. Nec pot dubitari q n̄ de ducendi sit dpatore ac
depatre diximus. Nq ad Vtroq pariter loquitur dicitur q pariter
ad Vtroq similiter intelligendae d. l. 3. quibus ad bon.
poss̄. 3 a patre p filio infante petitq voluerit eis restituere
Iacob. Gothof. in l. q. m̃. C theodq de erectione f bon. poss̄.
in f. certi. §. eodq C. de mater. bon. Vecte q. Cuiac. lib. 15.
q. m. Pap. in l. un. de bon. poss̄. furioso infanti. 85
lib 14. obseruat. cp 8. docuit inter patre et tutore in
hoc articulo Nullq ee obtinendq differentiq quibus Mi
hi expresse dicitur pbant text. l. 2. § sed si infanti 13 ad S
CTrebil, et l. 2. C. de bon. poss̄. data et cuiacio pro Vi
detur sentire Iubet Fab. in d. l. in negotijs 5. de Rit.
Nec obst. d. l. Vn. que de patre tq tq loqr ubi no
n pater infanti filio posteritas accipit q̄ n. cessante fi
lijs n̄ excludit q. ex eo q. specialiter loquatur de pa-

UVA. BHSC. Ms 118

N. 23

Exp. L. 1a. Cad SC Tertl

Tertl.

UVA. BHSC. Ms 118

Terẽtiãy cũqua duplex sper ꝓponẽs ab Operatorib, Diocletiano et Maximiano q̃ante Instantyũ xerunt q̃d expedit Notare inp̃o docent filios ita demum posse Matrib. succedere Si fari possẽt in 2ª pa. tradunt Matrẽ hęredẽ posse existere filiũ etiã infantẽ 1ª pars in suppositione difficilis ẽ Videantꝫ sare Suponere si filiũ infantẽ sint Matrib. succedẽ re ne posse; 2ª Ne pater Ne tutor pẽ infantẽ possunt pe tere bonor. possꝫ Ꝑt. fab. in cl. L. in negotij 5ª de R Iur. et l. 62. semestrꝫ cp. 12. pagina 191. Vinnyus in lect. ad hunc ttꝫ cp 23. n. 3 et 4. hanc tm accipi unt de actione utin fans ñ posset ee hęres Matrꝫ q̃ actione q̃d tm tant ille Obꝫ. ꝫ se hęredẽ existant quin ñ agant ꝫ alios exire posse petita a patre fruc re bonor, possꝫ Very 3ª Operatores absolute Negent infantẽ ꝫ se posse Matri hęredẽ existere in sra utriusque authoꝝ et Very sit ꝫ se existere posse hęredẽ ture cũle gerendo ꝑ rem Authoritate tutoꝝ d. L. Senonuuto 65. § Pupillo 3º ad SC. trebel. eorꝫ Scripto substituere ñ pot, a. 2ª 3ª 4ª 5ª 6ª tuꝫ restringit generale eiusdem oꝝ adeuꝫ Cappꝫ Stamꝫ etiã ind. L. si infans 18. C. de ture deliberandi tuꝫ disputat opus suꝫ Vsq̃ ꝙ Tribonianꝫ imputauit:, Sed nubilatuꝫ quo nobꝫ in dubiꝫ suꝫ ꝓcedere et aliqn hinc erui pꝫ eloquentiꝫ solonꝫ. Ego Molinꝫ reprehendit Nouissime Iacobꝫ Cothofred. in Magno suo opere ad C. Theod. dict. in Lg. 1ª de Crer one Vel bonor. possꝫ docuit q̃pe exire Vetere patre ꝙ filiꝫ Postuisse adgnere Materna hereditate etiã ab intestato de cuꝫ Mortꝫ filiꝫ ꝙ ne Cornuetꝫ ole, adiere hereditatẽ, in bonꝫ patre. q̃d nuꝫ dubiꝫ fuisse aquotn ortꝫ habuisse honorare Not Notandumꝫ sup. cp. ad fin; Solꝫ etiã ista, Cony

fan

+ Recentiatis

tamẽ & sequuntur Cæpere subtrahere in hoc casu ꝛe
bonꝝ solemnitatẽ, & subtrahere Vt pater possit adgrauema
tem hereditatis filio delatã Vt cæteri legitimi & testamen
tarij successores potentiꝰ bonor, possessionẽ sequi obtendr
no Voluntatẽ d. l. 1ª C. Theod. de Cretis l. 1ª & 2ª l.
Si patris 5ª eodẽ C. de Materna bona, & Materni generꝝ.
Substituit Constantinus Recentiatis cretionis q. tantum tsp.
Rocletiani & Maximiani cuiquerat hæc necessitas qui pos
infantis filij q. minus substitutæ probabat Materna hære
ditate Matri nposse Nisi Media persona filii cernendi
infans vero cernere nposset idẽ Tribonianus q. cuiusque
quantumuis acumen & Vt speculando subeat Vbi
Clausula Nobis cui Verba endeca tis reliquit sanctꝰ
Arcesiopectam, q. authoris legis Mentem Nobis loqui
Nposterant & sic Nouis exponendũ ut Iporibꝰ Codicis
taret & Veteris legis Decreuerent q. Nouissimo, cuius
tis indicauit, Iposset a Diuo Senatu Collegi infantis
filij Nposse Matri succedere q. pre Cernere he
reditatẽ debeba q. nec etate facere, Nposterat cui
Nouis expressit q. extat ind. l. Infantis 18. exco
q. deceat filius pre Nposse Matri existere hæredꝝ
q. expresse denotat patris tutoris Ve Nomen filij &
exclusa Iona adire posse Matris hereditatẽ & bonor.
possessionẽ

24

exp. l. infantis
18 C. de ure lib.

Sed sequitur ut de iure nouo decamyad
exp. l. Infantis 18 C. de ure deliberandi quæsta
fuerunt exposuerunt Valdus Salicetus & Franciscus
are nos Vbertus Crema. in principio Operatur Ariadus
patri suo solabo facultatẽ dat petendi bonoꝝ possessionẽ & adeun
di hereditatis dilecti filij infantis ex tho & ab intestato Cum ea q

UVA. BHSC. Ms 118

§ 14

Ille ḡ eadem fit. Iuuenalis sine Tranquillus sine extraneo
temy patr. Iuuenes ḡ filio infante patere bonor. poss. ut ḡ uero
quo d ḡ ferry arcendum licuisset certo asseuerare ñ possumy
hoc eodem ẽporiñ subtulit Arcadius deinde pater ñ potuit
adgrere ḡ filiy infante Mater ng hereditate excepta ẽ ñ
ñ ẽ ceteray potuit adgrere petendo bonoy poss. hanc differentiã
subtulit 2°, 3°. pater ñ potuit se adire hereditate filio de
cabglicet posset petere bonor poss. q. adito a filiy Legatariye
huic scrupulo derogauit Arcadius utq potuit bonoy poss.
petere posset etiã adire Inter hec remedia quo adefec
ty Nulla fit differentia = = = Legis §. 1. inque
Arcadiy specialissimy fabore patrib. accepit ponamy em
patre intrate pora pstituta petende filios bonoy poss.
de anny l. 1. §. Largiã de Successo edicto ñ petisse illi
neq. adisse hereditate ely filiy uixit q postea infany decess.
stituit hes hereditatey filio delatã quia uenit filio
adq; ety legitimo modo ad patre iure peculii expectare
hoc e iure patrio ñ e credendy huic Maximy fabor
patrib. dignissy futury q. q. ingratos alicuiy accedit ñ dece
re toqueri in eiy dony, ut habet uersic. q. Imperat. ex l3.
§ dny de carbonian edicto. or. post mortẽ infantiy pa
ter uolat a seruy pueri stay hereditatey ne ebit ipse, aliqa
Citra culpã et catra uoluntate obstringeret mult. here
ditariy p. l. more §. h. l. Notemy patre adq rere hay
hereditatey iure patrio ñ iure hereditio q. nec credito nb. k
nebit ultra uiry hereditaria neq; illi aut legatariy
tenebit intreanty post mortẽ filiy q. iure peculii teneb
l. pater 17. de castren peculio quo d latiy p sequunt
Salicety et Bisanty in d. l. §8. Sentily d. cp. 22

UVA. BHSC. Ms 118

l. 2. ad SC. orf. adq. ichorq. Materq. breviter

debonj Materq. dixique expesso lb3.o opuj. in l. ul.a ad fo. 5
falcidã. & lb5. cpq. ptolly q. inpsentiã. siquidem repeteret nec
obstat lex in l. 2.a C. ad S.C. orf. ubi filiq. decedens ante
ut & ceterj extranei strederb., docemur in hoc casu
innouasse C. & ca. tollendj. Reponder enj Nepotes
Neptesq. ophendere tanta filios infantes quare Sfilius ma
iores decesserint Nadditah. reddere aut alter nadq
Sfan aidq. rit patrj q. e capax d. l. 2. q. docuit Salicetus
n. 10 d. l. 18 sed q. arcadius in hac l. tq. loquit
de infante et prosequens dicit Moriente antequ pater
facere possit voluntatis sue & amplectendo Sfilj que
nda. hereditatis operator Iust. propter in l. ul. §. et
sane 2. destituit omnib. heredit. tab, filiq. fam.
delatis (tq. simulatq. essent et putandi Sentiencq
tren. speculo) ut filio repudiante sine mercede
seu maior, pater suo nomine ejecto adire possit he
reditatis, Nisi aut Sentiencq utriusq. beneficiu deferendi
d. cp. 21. debon. mat. cde operatur in tq. Nam antiquorb.
tq. C. ut arc. delib. generaliter eos, heredib. tq. filiisq.
extraneis tq. ex lite quo absentibus indulsit q. de integ
deliberandi decederent tranr. Motiens deliberandi in
quo regq. heredq. existat q. anny ad re Mortis deplorato
ut in reliquis tpe. heredes heredq. deliberare possint
ut hery ipse ad agnoscere & repudiare heredit
ent indubitq. accepit an immiscuerit prudentiusq. deliberet
§ Arcadius patrib. Senatus q.do qd heredibus quis ex q. de
fto spe efficaciter adimere & quasi q. heredq.
tranymittere sed rectis apparet poenitus cohibere

<ly>

UVA. BHSC. Ms 118

cuy Arcadii q.ª patet quia Iustin. ergo &c. terci hereda
l. q.ª transmittit hereditat ad patet taquia adgrita
turcpatrio ñ tq quia adgrendo exm additoriy q.ª
cessit Iust. &c. terci hereditat. et sic quia uiy patet post
filiy decederet sine additione potest illa ad hered. trans
mittere 2.o q.ª beneficio Iust. habet anny ad hereditat ho
mo d leg. hereditat beneficio vero Arcadii n habet
hoc ppy Amittatq que ē ultimo exponitho quia cōsi
tata a Saliceto in d. l. 18. ex n. 15 uſq. ad finē. § parente uero
l. 2.

In hoc § Arcad. loqr et infante q habet tutelā siue patrq habeat tutorq filiym fantq emancipauerat siue extraneuy tutor habeat pmortuo patre excluq ē ita ordo cultat adeundi hereditatq non cuicuiq. t petendi bona, pos. §, ut utro q modo do tutade vere hereditatē infanti; amplianit Arcadiuy in casu illy tatq Scilicet quo ñ habet tutorē adire hereditatq pupilo finfanti latq, Sed tantq petere bonary pos. § Nec q. ultra notemuy in hoc §.

In hoc §. baccat et infante q ñ habet tutorē q.ª nec ullū aliquē potuit tutela aut negligentia dicta fuit facere sit infanti ens. stare ñ agnita hereditatē neq ve ullo modo agnosce re potuit ut sibi habeat hereditatq ad ñ infanti et tata ñ fuisset pmanet q ad suū tēpus ad eo q primi post infantē habuit ut sibi habeat, tuto uno adire mtq. ne q exent inquo aut recommuni nihil recepit ad. repetut uno sup exceptionē q Mar. mag. q hanc non infanty patrq habeat inquy transmitat hereditat

UVA. BHSC. Ms 118

tas curepatio quq; Ne a tutore agnita sit & infans tutor; n habeat Sue filij infans impotestate habeat pa ter Sua abeo Sit emancipatus & aliter meus pote ta n extenta q; agit in quo infans tutor; potest be bere in hoc v.o multa aure omnio recepta cadus q. curepatio, Nadus pater post restauratione filio filius habet impotestate l. 2. & tantum pe culio ultrotani, c. l. 6. s. fp q. Sed Senatus partium de inofficio & manopationi quo adhuc agit quq; m nib, patrib. scitet Iustus inpresenti quorum in terpretes an hunc g. derogatu sit ff. l. 9 mantgo vib. 19. inquia quilibet hereditas transmittit adquenda intra anu in quo hered: q. hereditate infantia data Vicit negare Sed cadus filius habeat Sane hac inre pertinet q; dep edatus Magnus iugis fuit inter aduo eatus fori qdam ascribant adinfantis heredes transmittendas & tpus deliberandi, sup hereditate infantis data inter cedentis q. cadus abs esset infans & homines adultes hi alii intendebant in hoc casu cessare transmissos deliberandi q. infans obtinebat Alij deliberari infantis q. impubes tantu transmittere ad heredes ejus deliberandi q. ipse habet Hic hi sustinebat Ioannes aduocatus fori pontalis Sane tendebat Et nulla puy Serimanus posiens, quod ff. Senatus Lugt. in quibus ut dicebamus 158 declarant Et statuit benefici d. l. 9 mantgovib. Et homines infantes quoshomines adultes etatis qua obtinuisse emissa hoc urgiu ut notauit Papinius in d. l. 45. Veteres Decuriones interpretes in hac

Variandi

UVA. BHSC. Ms 118

DPVPLO

Transcription of the Latin text is not reliable from this image.

— Spanter Molle Maly limere barbg —

Notemy Scleger in emendatoribus Codicib, incerti Lpi ex
alijs forsgliby alijs authory exposicionem imponant incerto
D. Manilij poete; q. in schoby adnotant Demyrigo Lyke
Mugilib, sendebant Epicurei Atheny atque Sedeby and
Attaley homiby cernuding habuisse pro barby Platonib.
11. dicob. nihil inhac recenti Statut Sedex babuicor
pris barby infemiby qug in manib, ys Lfmendy ee prop
sit Smito locy qug aferunt Manilijby de arebaby
Capus 8 n. 3. Rebard, lib 4. uar. Cpto. Cerdan Virg.
lib. Eneid. Aesculapio Alcibiadg regrebant Nyequa
tiordezy ehony Etate in Mascul infemina 12.
Lsoc amphy ut talis posset exhabita Corpory repu
tari exhyssorg primus fuit Curipidey q in trage
dia Ifigeniē inoluit Chrtemdeybg Matrē sic depicta
Loquentē: Sed lex ex Etay idē postulant. Utelo
cetr qug locy imitatey fuit Virg. ab hoyen. circa.m
Loquey de Lubima Latin Regis filia.
. Sola domuy Stanta Serba fat fala sedey.
Ig matura uiro ig pleny nubilg any.
Vsinotant Serany Poetg Secydgiy Romany Loqu.
tiy fuisse qui abstrog Simul. dixerunt pupillary Etay
ab abitu Sclueti Corpory Labanny; qui Nephendere uolut
Theronemy Maxiy, q extat 2.t.o Cribcory adfing lib.
Miscellaneary Cp 2. Sed rectius me Defendit Cerda huiy
doctrina ex ipsa dicendy fr mobis ex hy sib. hiy
exponūr Modestissime Vsp. to cay infacmentiy th fl.
§ f. ubi defert etig 3. Stay, t. fut Procleranorg q ab
Etate puberty a Incebant 2. cayranorg Sue labē

Me

UVA. BHSC. Ms 118

Nam ex q a solo habitat corpus Sanctorum dyocesis
bantiatis adendus emerita Hol. prov. obs. cap. 22. n. 30.
Prisq ubiq negrebat hic proximus Tabelarius statutorum
Inspectat Benedict. Pont. 1582. tolet cap 4. ex n. 22.
quique enim Multa alapso dicebant ute x l. 2. ff. de obs.
sur. Colgit Beltrandy oneris Vita Hol. pag. 52. et seq.
hi simulant Sadinarum ex typerare utebatur 26
reparet et mulctarent habitz corpori.

Inythn fu
it s. q l. lata suare certo puberitatis tatis anni sui.
C. q. Historiae dicunt pro inst. qs mod. tul. fin. enun
tiari antiqui inspiciebat oculis testimony pp terpu
Dibitz Expuisoly 12. anor. expectanet Inquisitio
tyrer Lestin. et nihil omnino Rebard. poz n facetor
l. 64. epso. quasi apud Romanos impudicq inspe
Bay nuptiq inque el pdiscent, Inquiry aentes pp
di Inythnians sua enda pignault Mr Amaya Hol. obs.
Cap. 5. ex n. 31. ujq ad 45. Cubiq dig amplector
licet ante Rebardy feriadis verrent Quae, et Ex
tacis Ant fust. nuncupredentia H. 92. p. 2. inp.
Meminerit plane discentire Conrigy sabbatinus
tis ad Memoralia Januarii Hol. H. 43 Mutzanti
Inythnany nihil certi ujq hacte praberetur Multe
nuncupant supra mentia quia inter discensiones
Variantes Ictoy opinionis indicat in promptu est
Mens 32. dominicis. et int. se alterius 8. C. nun
dor semanis decent exacto supra Mensis
basse apud iudicis Maiores Etatis exhabitatores
dicunt ex l. iudex Th. q. de leg. Legati legati

UVA. BHSC. Ms 118

qatz dandi tz sepubescent in mercatz diem vel ad
uolet si aliter quo sobgarit pubescant. uersatur
Cossa inspexpater l. p. Vbo spubescens n. l. sin
d. l. 62. ep 1. ex n. 20 Maya d. l. ep. 5 n. 39. ita ex
Montepauli et Vitelli habuit in mercatu gnarbtad
ne q. Mercabatur atq; quer ad illg etatis et pertinere
rit quae sit incertum ideireo si ne simulatio
ebatur amfort utrum apud quem pecuerit sed bodie
ex mente Jpsius tz stantz incertitudinis q
post pfectum sanctorum. sa sed ne Ayce
dextat sate expressa in l. ng. leoata 5 de
ostentib. dat mort. que tamen ex Sabolenus l. 2
ad carg ut dicte illg explicant. Jmponens d. l.
21. animadvertit Pinel. d. ep. 1. ex n. 22 qua
re ego sup. sedeo stentz retinere pro bem Vbo
impb. pdat pryb sa die pubertati habet
aliqd spondemnitatis. addicdg. licet
Sabolenus mereluerit habitu corporis et capitis
tempore pubertati pfinuit d. pubescant quo
rum sa pcaldebio andum. Recepta put mos
Anandy Attr citdscemur in l. aqua etate q.
Atta facere po., ub? Venus in mayendy q. 14.
anz expectandz infrmz Vero 12. dpdtz uanet l.
2. de Rudo. licet ndz pudorij emergerent ut ipsa
sue lactn dz pdita rint vbona pubertati l. sepa
ter. 4. C. q Atta facer. pos. adendy e Costa d.
Vbo impubes ex n. 5. qa in hac parte pot hy in
tegritas stentz quz rit quo abilitas. si pot
l. f. senz 39 C. codz tto.

27

UVA. BHSC. Ms 118

De Matrimonijs ineundis et contrahendis. Quid

sit de matrimonijs ineundis, declaratum fuit certa 27
etas fuisse ad 14, feminas ad 12. anij l. in sponsal. De Matrimon.
l. 14 de spons. l. quæritur 3 § f. 9 duab. segq. de
Vsu. auth. iudic. post. l. fin. cod 3 § si minor de
ad l. Iul. de adult. sed fuit declarata etas
puerilis feminæ nubendi et sponsandi seu uxoris ducendi
et vt quis eo an. sponsalia contrahere possit
sponte et matris. Non fuerunt l. 1 ppe et 3 de sp.
notant Bruneus de iure Maritj circa fin. Cu
Cuiac. ad l. 3 C. de sp. Anglesius Sermon. 162 an.
Matheuinus C. 6. Segouius ad Tacitj l. 3 anal. cano
lat. 15 V. caput de spons. Jacob. Sothof. in Formu
lare cauty pro mihi 319. dad l. patri de spons.
Mathæus de Afflictis precepit Neapolitanis D. Vatto
ad l. Iul. de adult. l. p. Epi. Ins 36. Nicolaus
Etay Statutarius ita quo excerta mercatu
rum ad strahendam matrimoniu requisito
sideratij fuit Vigor seu habitus corporis ultra
etatis quare Iust. pont. de nupt. agens
de etate cuius rei sita 3 3 3

Secundo q. Supra tq̃ pda Etas ad strahendo Cetro
Sinabilitas arguat ex Sumuntr experimenta
etas quæ minus decenta audentr adulterinitatis ex
ploranda ꝯ. l. ꝯ puberes 3 ꝯ. d. illyc l. 2. ꝯ. fid. de
sponsat. pub. quę pars minus q.as eorum quos
adstruetores habet audendi sunt d. Tiraquellus
hãc supra citatis Cobarubias in 4. l. p. c. 92.
§ 1. pater Sanchez de matrim. lib. 1. q. 16 & lib
7. q. 104. plotus Suberrez de Bact. ꝯ. 2.
maxime ex n. 16. Bayluy Pontius lib. de matr
q. 6 de impedimentis ꝯ. 65. ap. Pet. Frq. lib
Sintaom. ꝯ. 3 apud quos Leo debet Debrae
re ampliora dixerunt

25

De restitutione

Adrestitutionem uero
cedendo de tutela liberationem de tutela uere uetere
certa et ea definita fuit videlicet 25 anni ex
plotus elementis ad minores l. 3 § minores de
minor. 6. antequa etatis § § precedit Dedubatur et
si malitia supleat etatis l. Si atteritus 3 C. si
minor semacrit dix. q.a necesse fuit utrumne
gohis qui forensia § certi tepui prorupti est, ne
et experient boni incerto uere ac entes ingeni
a rite Iustiniani praluisse paulianum Stoico
rum opinionem ateunt asserere licet Dergsit
certe se sancti nfusse hec nullo furba
runt, quare Multo ante Iustiniani statutu et
q. ipredixit a se fuisse inducti tanti qpe Iustin
ian, asserit Scuariantes uetery opinionem adcer
tam formam Normam q. Videtur Ne e Stat Fertuca
nen. et uelaria q. uero inib. et Machrobius

UVA. BHSC. Ms 118

In summa scripsony sor. qđ. p certo signorum ante
Iustinianu Masculos 14 anno pubescere femineos
ro l. 2. q. Tertul. Abocuy fuit ut exeuy scripsy
sperut Magn, spsuy. lo l. manuductrony addo
rey dyscipling dissertatione l. 1. et sequentibus Suc
ueday scripsit quodlibet de eodem dony in affero
ne doctrinę Abbatę ppe finę, Machrodny autę
doty erat in sequenda et illustranda doctrina
Silvaday atque Zprochaty de septenario Dn. qua
re illy adeo indefinendy etatis hominy addu
ny nos ad profunde ueritatis ide a Duo Thomam
I. sent. distinct. 25. q. 2 art. 1. et q. 35. art. 1. in c.
Soto illg etate que aliqđ. infantię et pubertati p[ro]pin
dentissime defuerit, quatinus lurcony, a septenio exactoy
rudony tradaty, et quasi integritati recepti sacrificato
in 2.o 3.o

2 9

Dę Salione

Dę gratia q. nos recuamus in primy pupi.
Si pari pot hereditatę pot adire q. Ub. additionę pot
pterre l. pupil. q h.t. iuncta l. 1. 3. furiosy C. qui. et
Act. que cuyđ rationy ę pot eđ hereditate serendo
hereditatę suę actiy adquirere l. pupillus 5. C. eiusdem
serendo pot eđ acquirere bonory pos. exquacy que
parte dicti eiusdem l. bonay 7. C. quando mili. sect
Cuy bony etaty hoy quidy a stoany. queuerunt q. rudes
ignorent. Spotę eadem ratiny l. 1. C. de cur. et pecigno
randa l. 1. C. de falsa moneta; Bry. studiosa mon
que ignorantia aure sepoleb bonore pstare l. 9.
ut sic exequi possit adgesta hereditatę descendi mu
nera Clarę 2nd. n. pagina q. Dn. d. n. gobat. S. Dom.
Cy. om. cap. Pleb. lib. 2. Sagmat. ca. 12. pag. 121

UVA. BHSC. Ms 118

30

Cy authorita
te tutorij

Tfeq: dn L. in Negotiis 5. dR. I. Vbi Jacob. Sothof
& cg alij Magn. Oro 2 de aprob. eus. caus. lib. 4. ff.
M. Sirif. dixit de pupillo qñ dig. parent ad 14 anny ex
cerit tamen). que & minor accepto. Vbi pupilly.
Sed Nyqug infans dicit pupillu. vt in l. Servo multos 5.
§ Papinius 3. ad SC. Trebell. § sed q. diximus 3. inst de
ntion. stipulat. atq; dig Minor 20 annis 3 25.
apellat pupilly l. in vrbe nitate 4. l. nulla 6. Cth
ordinan dicens sed hg acceptionis in frequentis
Nequeadn. tract. pertinent.

Itaq; pupillus manoris sup:
dictor potuit adgrere hereditate tutor presentis epsius
dui autor ferent idq; authoritas prestaret adgrationē
ut ex pactis hō, vtat Ex Lo regn mihi bona 25. §
ruris 4. h.t. Aqua vnq; enda Aquaxanda e l. n
Multis 14. de author. tut. Notante Jacobo Lo
fredo in d. l. in vrbe nitate 5 dR. I. Si tutoris q
pe authoritate neque adire Nēq; gerere phereditate
que petere bonis pōt. 3. Nēq; agnoscere facti ō meriti
hereditatis pōt. 3. obligari q. 3 pereditatis 3. d reqb. Ita
authoritate tutor. 3 l. ēnt, cod. ff. l. repetita 31.
§ vl. ad SC. Trebell. l. pupil. 189 dR. I. cūq; tutore
opus fuit pupillo adhereditate adgrendā q. dessatore
vel pabulatore q. datis excusationis ppōssunt Quic
quid agit autem Curator q. adhib. facul negotiorū
pōt. dat. authoritatis pbere nō pōt hinc Negotio l.
Si muta 5 tutor 1. de appel. q. tutor promoda
tor Curator rei. dator. Sciet affectus vbi dat. in
sana Cui dat. Curator q. furiosae nō dat. illud fa
cere nō pōt Cuiac. tract. 4. ad african. in l.

Pu

UVA. BHSC. Ms 118

Pupilg 4g h.t. Osuald, ad Dom, l.6.3. cp.7. Lit.G. quaf
ca receptg fuit in hc qg authorit3 meis d fuerant sedintes
uenire d bere authorit3 tuoris l. Curatorg 1g. d auth. tut, ad
dend. e Dom. d. l.63. cp.24. & in hoc casu speciali adang ne
gotijg ide adhereditatis adeundg tutor dat. l. impubes 1g. l. i
pubem 13 d tutor. 6. & curat. dat. a bij 85. Volan Osuald,
ubi pxime & fab. in uri prud. th. 10. illat 13 p. 4. & p.
6. ille, 30. & th. 91. p. 1. ille, 12. Itaq nec tutor pse gotia
pupilli sui adgrere hereditatis adeundis aut p herede
gerendo d. l. potuit S. C. Iure d liberandi nec pupillus
se sine authoritate tutoris q. ferm ne supplendi eius
ponendi. Sin l. 1. C. ad SC Tertil. inqua docemur pupe
los sibi sine posse pre Materng hereditatis adq
re ut Oba pre significent facty p eis gerendi & plato
ne Uberg adauctorg n tamen excludam authoritatis
tutoris qua dotis ut ebg in l. 3. § vl. 2 duab. Lebo Segbier
qb. causis impon. & ibi qg doctrina g plianda e adqg
licet tutorg ebg honorarij qn gerit titulg ut dicit
in d. l. pupillg 4g. h.t. sic recte accepta Cuiacio
trad. 4. ad Afr. Bon. lib 7. Cpg. Richar. in lectura ad
hunc titg Cp 22 ex n. 14. q. licet honorij mothize ex
clebr Lo. q. & sic forte 14. §1. d Jol tn tutor e & ut talis auth
oritatis licet cui obst. Vulgo d in l. Neptun l. 4. d auth.
tut, inquo tutor qn ad mong hat, de honorarijs Negotij
Pupilli n licet authoritatis amplexen Varij solut. apud
Richarduj ubi pxime mihi inditi sequenda solutio Os
waldi d. lib. 7. cp 9. lit, C, distinguentij inter negotia
illa enj engb. domitt aliqd d patrimonio suo Pupilli, ue
luti scienda emit p mutat. Mutuij ue pecunij dat nro
pagere pturis honorarij q. hec p ea ordinatione pstand

l. 1. C. ad Sen
cons. Tertil.

exp l. 4 de
aut, tut, –

UVA. BHSC. Ms 118

Ratio

31

et ad hoc rationes accepta late q. qui tenent administrationem
seu quamcumque authoritatem ad administrandum alienationem
qui speciem habet vacui tex. ibi Ves suas augeat Authorantur
tutore honorario: q. postquam tutor adgessit pupillo adgesta
administrantur q. reliqui tutores

Sed nunc gravitet obs. licet mam
ter opum soleat, regni ordinatio. ideo peligus pot adire hereditate qui
qui ei interdicty At administratione bonorum. q. hereditas adgesta
l. et prima valiter Moret Lucrij Siue cq lucratiuj onera V.ram
unt accidentia ideo prosequentia; ea uero q. prosequentia remanent
onerantur Vtalex. sup. n. 18. quare hereditas erat i. Nul sceptu
Lucrosa e sed pupilli absq authoritate tutoris pot adgrere cuiuscu
cro[a] re[m] per. et tuth. tut. q. ad adeundq hereditate mind
get tutore hanc dubitandi rationi pudet Cinly More S. hinq.
inquit l. Quamit More ciuitatis Romanq recepta fuisse, Vtpo
pilly quibus dolo caput sit n. obsperet sene interueniente tutoris
deducat hereditatis p. eadem re n. possit q. hereditas obligat adeuntis
obligationib. hereditarijs que adfuit quamuis. l. 1. Proto ff. C. alter.
actionib. q. testamentarijs legatorij et fideicommissorij despiciat
strabit adeundo int. dos. que exquisit tractu l. sig. alienis §
si fuerit ff. de dos dic. et honeris. pontificij ideo funerandi defuncti
iuxta pro existimatione adornationis familiae funeris cuius vtilitas
adhuc extat mentio in l. si ex Re 28 § Vl. ff. sep. seruitij:
qui omera a Pontificib. inuenio eandem hereditatis adquirij collegij
expectauit et tarare quoniam familia est explanata Cicero ff.
de legib. Varro lib 4. de lingua latina Festus in Voce auxerunt
Videndi sunt ultra Gothofredq et alibi laudatij in l. 3 Vl. Iacob.
Gutierrij de Octroi iure Pontificio lib 2. cap. 16 et de iure
manij cp 14 et seqb. Vsq ad 19. Joannis Guirman, de func
re lib. Romanorum lib 4. cp 1. per alios quos Cicus in aduer

Sarij

UVA. BHSC. Ms 118

Sanct Co 4 n. 3. 30 exactionem pecuniæ quæ debetur Pupillo
debeas et tractari tuto[r] intervenire debeat nec obligere
debeat ad[itio] p[ro] emptionem galliæ lucri etiam et frequentia
et esse et separabilia ab hereditate ut merito dicitur
vere debuerit nisi sane utilitas pupilli exigat ut tutor
eius dotat pupillum pro dote tanti interdicti vicinarum
monitu sui pot dilapidare ponendo donando vendendo &c
in reliquis vero reputatur plene profectitia et vera et ad
hoc ut dilapidandi patrimonium non pot accensari hereditati
dicta quæ expropria non omnino afert quæstus frequentia utile
at obligationes at pupillo interdicta esse ex qua pot re
sultare ob[ligatio]nes at accedente tutoris authoritate quinquo ex quo
regula ex quo resultet ob[ligatio]nes sine l[ege] principaliter semper
quentia effectu iudicij habet, quare intervente tutoris regi
et supleri debet: deponamus possus tuorum ce hereditas
nisi q[uo]d ea patent addere pro tutore adhuc in hoc casu
licendi e nposse q[uo]d dicerte probat Vult. Secundo lectura
florentina in d.l. obligari 93 hereditate 3. dicitur, tutoris
hereditate pupilli sine tutoris authoritate adiri potest quia
nisi lucrosa sit nec ullum damnum habeat: in alia vero nisi legitur
ne. ubi quia in institutione oby, ut sit adiuvabis cautelæ
e neforte l[ege] aspectu iudicati lucrosa, et postea resultet damnum
Sed florentina tacito uero mihi videtur habet vi q[uo]d in hoc
negotio certa regula dari debuit independenter ab hac fil
la facti circumstantia quæ statim aparere nposset ut raeni
ta distinguenda sit, ut in singulis personis aut casib adapten
tur sed generaliter dicitur Lg ura 8. d. leg. notant Bon.
Ubi Osuald, lit. X. Ant. fab. in iurisprud. tit. 2 p. ille
4. Dalius Mr Amaya lib 1. obs. cap. n. 44. 3 q. ut dem ce
nposse hereditate intoty lucrosa ce ut structa liqua

UVA. BHSC. Ms 118

onra ex his qui sup. retulimus dicentes patrem filium
ca additum hereditate pupillo prohiberi certa forma aqua
recedere nposset quo fundamento manet recepta opinio
Mariani Petry quos sequitur Coldas Pereira in l. Pe-
ratores haben Obo hunc contractu n. 6

De pupillo sua parente sdr.

Singulariter opponit
pot pximus doctrine sequens siderato pupillu a patre here
institutu sub conditione potestatiua pot plere adire et
stitere qui parat reddere quamuis ea plenu remoto
impedimento heres patri exturus Additionib et additis
nib et demonstrationib, Ecce ubi pupillu pot sine tutore
remouere impedimenta efficiat heres et obligari omnib heredi
lis oneribus Sed quid ad effectu ide videtur remouere impedimen
tu sine remoto statu heres exturus e. g. potest sine
tutore adire et se immiscere patern hereditat, que dif
cultas magni momenti est Et agere may de pupillo extra
neo. g. hoc impleendo aditione se obligat hereditati Lic
papin. 26 de adit. inst. Sed an pupillus suo magistratu
fere inexcusabilis e g. nunc sub tali adit. potestate
tua instituta impleendo illa incepit se immiscuisse Do
minium hereditat ut incepit habeat abstentionem here
ditu Leg dubitare 86 § 1 infi de heredib, inst. Item
Doctor. opponit filios abstinere, ponit Suarez abstinere
Leg si filius 12 de Vulg. q. pupil. Sunt q remotione impedi
menti idem p impletionem voluntarie dicunt
cet paterna hereditati et ammittat abstentionis ius hereditu
Veriam de Barrager Vbi supra, sect. 3. cap. 2. et tue
ri fatear ad hanc difficultatem animaduertendum Num V.ro
dicendu existimo utrumq ee differentiq inter duos
q pupillu e et duos q e Maior annis Maior simplet

Potestatuq ꝺelitoꝝ, eo facto Voluntarie ꝺesreliqua
bitet se cõmiscet paterne hereditati q. Velit et stare
debet remoto ꝓhibimento dominy cuiꝰ ee ꝺemuan
dy Requens Et ita Vult antecedens, Vellut Necessa
rius Requens l. 2. ꝺe curioliḃ. Pupillus Vero nõ habet pe
ne voluntatꝫ neq; animꝰ iudicij ꝓ ficty l. pupil, q. hꝫ.
Quare licet adspleat ꝺelictoꝝ ꝺicũ nõst voluntarie se
im miscuisse q. Vbi nõ ẽ Voluntas nec ẽ Voluntary Vt
plocl. p. arg. Mascardꝰ de quo dixi lib. 1. opus. cp 11. q.
Impubes habet tutore auctore obtinere a paterna hereꝺit.
bus quq portiq; implent ꝺelictoꝝ erit q. pq. et remanda ex
ꝺ. l. q. 86 §. 1. fi. Sua q; molest potestatiq; ꝺelictoꝝ Volun
tarie se im. miscet paterne hereditati Excepto Verotra
ꝺendaerit ex ꝺ. l. 5 h. modo. Dicit et Pupillꝰ q. hic plene
Voluntatꝫ nõ habet q. mihi Videtr Vult. mediocriter lib
Vbr. Neq; hoc iure potestatis fieri nõ ꝺelictoꝝ exple qua
si apertus diceret existere hereꝺe pupilly nec exclu
ꝺat manifestata simplemiter ꝺelictoꝝ sed solucre
patrie potestatꝫ q. tollit beneficij abstentionẽ et hema
Sa ꝺicit placuit Sabinianꝰ mo Cocle lib. 1. ꝺelect. cp 2.
N. L. portiq. Sotofredo in notis add. l. 5. Licet lame 33
lib. membranary Cologa 26.

Pro sequamr practatq; instituty Reconcurrentibus q
utaq; forma occurrere debet ad adeundq; hereditatꝫ Pupilli persone
exclusanti facty gerendi aut preeundy Vbi ꝺelictoꝝ
Tutoris authoranty q. fide nõ ꝺ hereditatꝫ acceptie
dicty dicon. post. repudiandꝰ fꝺ hereditate repudiandꝰ
dicendy ẽ q; neq; tutoribꝰ pupilly repudiare post tutoꝝ
solly sed pupilly repudiat ꝺ tutor authoꝝ fit. l. Servus
1 §. 1. l. tutor §. Debonary possessionibꝰ l. 1. §. tutor ff.

UVA. BHSC. Ms 118

de successõ edicto C. ad Puply l. d auth. tut. S pupillorũ S. C de reg. hered. in quo notanda ẽ dispõ entre pũ
tiõs bonor. poss, & repudiatiõs tutor q pcea sua promotõ
mens Pupilli potuit bon. poss. petere L. bonorũ). C. q admit.
pertinẽt ptiõs bonor. poss. pũ potuit L. 3. § ad grecianos bonor.
poss. sed q̃ potuit repudiare n̄ q. ei utilitatẽ ẽ dell. Pup.
Vt volant interpretes q. sibi v. Valent. Nec tutor potest de
et bonis pupilli sibi n̄ delatis edicto erudito fuit. Sed
Circa petentes qui erat repudiantes ex repudiatione Matris fra
delis sui cui delatae bonor. poss. ad eius dig. Pupill. hereditatis
Restituere rogatus vi restituit illi sine tutore q restituta).
Pupil. ad SC Orfitianum. Neque extraneo illi postitutus L. 1. §fi
et qui sibi 28. L. sed neq. 40 code tit. q. prestationes debut
filiorum heredi solvere aute n̄ est tenetur autho. q. eis
possunt alienare licet sit. Vt videtur Ant. fab. in mem. q. tit 21.
p. p. tit 11. Molin. qui Caldas Pereira in tr. de Curatorib.
bon. Vbi hunc Contractu. n. 16.

34

Exo. I. infanti 18.
§ Vl. C. de suscepti.

Succedit huic lex nouæ ba
nificij Arcadii imo infanti 18. § Vl. C. de iure deliber.
et quod circa Pupilli tutorij habentis nihil denuo sanxit. Sed
tñ retinuit iuris Veteris vt interueniret Tutoris authoritas in
adeunda hereditate et petenda bon. poss. circa impuberis. Vt qui
potestate patris destituti et multi immutauit. vbi q petit
hereditatis adire n̄ potuit nisi precedente iussu patris q. illi
adquisitum erat hereditas vt dicit infra § 2. ex iure autem no
vo reperiunt hereditates adeuntis filius patri quo adqui
runtur etiã post filium cadere premiente patre vt dicit l. p
n. 21. quare stricti iuris patris locum n̄ sunt sed de
mente et huic casui in quo filius impubes adeuns adeun
tis hereditatis obligatur premiente patre irregulariter patre

UVA. BHSC. Ms 118

Solet dici ñrat sufficiens adobligandu filiu impubere & Vi.
§ pupil. 2. Le V. ob. ubi notat Don. Jexo Osuald. dlib.
& cpg. Utrq; lib 12. cp 22. Cuiac lib 14 obs. cp. 8 Hols
q qm. Lap in lg. 1. dbon. pos. inf. Furnerius Pet. fab. in l. inru
gobus s. d R. l. C. dnq; patre Neg butor impubes habeat
gmissi ille tutor portu latices ex atrio
Dnq; atrio hoc iuy dcq. que Vba Bald. Salicety Donel,
& Gifan. accipiunt de sequenda hereditate a pupillo facere
ty ptoris hanc opinionq confirmat nra l. 18. ff. p. t.
Strbi notat. Gregorius g da 22. Volunt dq intelligat
sequendo tutore ad fidei huiy modi adgredi nisi de cau
bus gn hic intelligy praxi scimor ñ. q. Prator q potest
tutorq adadeundy cuiq pupillo hereditatq adeat, no
let se se eidq pupillo rebus miscere & autor fieri rei nam modq
expedire tunq. nobis dgnq. q. ex traditione hereditatis pupillo
resultauerit ad tutorq ptinere l. Stad Pupilq 11. de auctoritat.
l. si Pupilo 11. dbon. post. docent Cabalcan. decisione cu
rat. n. 63. Guterrez dtut. 2. p. cp. 1. n. 110. quitant an
tequa vel.

DE. MINORE. 2 SANS.

Videam. an minor 25 anor. possit adire hereditatq sbon. poss.
petere, & qde Utrq facere posse suponitur in lg. pubere 12. C. d iur.
dlib. l. necessarium 57. § Sed ñ. ht. Sed hoc arg. negatiua in multis
adstringunt, q. Ms. & Legislatores in aliud intenti sint posuerint
mittere terminos habuisse. Suponi q pot ita adire posse minores si
accedat Curatoris Consensus eode modo euitare poss hoc si.
C si minor ab hereditate abstinuerit lg. eiu. § 1. C. d Repudiatoriis.

UVA. BHSC. Ms 118

Obi. 1ª q. d. Curat.e omitt. sed tutores ... debere interuenire ... pbat tr. in l. 1. C. si tutor. fecerat curator interuenit ... impub. intra legitimã etatẽ pot petere restitutionẽ ad uersus actiones, quã etiã regressu habet d. Curatores ... ad Curatorũ officiũ ... spectauit Consensu pbere pubertatẽ ... de administrat. tutelæ ... Curatori faciendã ... Minor ... impugnan. ... sit ... inueniat ... Minori ... incidat ... Minore ... habente ... obligari ... pupillo ... securatorẽ ... ex quo ... bonã ampletto ... Vtens ... quod ... Calda ... securatorẽ ... tutore ... n. 1. ... quia ... Minor ... habeat ... habeat ... ius regiũ ... Richard. ... docuit ... fab. ... n. 12. p. 6 ill. 30.

Resoluunt dific. - cultates.

Sed duplex scrupulus obortus stando in contrarium 1ª hanc rõ. l. c. Minor Curatore habere separatã pdictã ... Curatorẽ ... 3. Sed pdictus debet Curatoris assensu pot adire hereditatẽ ... n. 18. q. et Minor potest adire l. c. authoritate curatoris. Ny quæ cessant secundum l. finem 17 ff. de capit. et notant sup. n. 30 q. 1ª ... curatrix inepta ... Hanc ... scrupulum ... Ny scrupulus ... antiquor ... Calda ... n. 2. Verp. q. ... Curatore extraordinario ... extraordinario ... pupillo dato n. 2. ... Curatore ordinario ...

dat

UVA. BHSC. Ms 118

adulto; sed huiꝰ diferentię Nullꝰ grauitatis; quia
re existimo posse distinguendy ee inter pupilu & minore
re Pupilen ides possidere hereditate, quare de hereditate n
pot. secundy no. q. plenu animi iudiciu n habet, quare q. dll
dee alienare auth. cuplenely e lg pupil. q. h.t. itaꝰ poterit
cę effecty tutoris authoritate declarety q. adeundo capu
pris hereditate, Nupe ut possit obligare & ut eiuꝰ perfectus
animuꝰ spectat in Minore Vr aliena authoritas tgty Leide
rata Vt obligetr Creditorib. & Legatariuꝰ n Vt eiuꝰ animuꝰ
supleatr q poterit etatis ng effectu e. q. ad suplendy
animu q dee prone pupilli opus e tutore q pronedat
Vt dixe sup. n. 30. sed Vt possit obligare Minor q bo.
Creditorib, sufficit Curatoris assensus sed poter ratione
obligationis ex additione trahendę indiget aliena auth. n
poter defecty tutelę, q in Minore effecty e licet de ea tm
sit obnoxius. q. Minori adeunti sufficit Curator. n obs.
2. scrupulus. Q. Minor Curatore habens separatr potest in
eo. q. dll n licet bona sua administrare, et separatr puoꝰ
loco q. sine Curatoris assensu obligare n pot ut exd.
lg si Curatore. 3. Recte fundat. A. Fab. d. tit. 12. p. 6. dl. 30
p hac go 2a p. separationis solus adire hereditate n pot, neq
pter creditores. & Legatariuꝰ sine Curatore. quo ad 2. p. ut pot
sit Minor curatore n habens adire solus hereditate (q dl carge e
expendet tabelay subexamine trey in l. q repupilly. 96. ht. que dicit no
tandy tgqg expsly sed Minor recte q pot admittere femineꝰ
habiley sine interuentu curatoris, sicuty ptulerit otiaꝰ ng Vnde
alia q. agat videlicet de q. etate centum dee sed absq; ex
plicatione abstineo de illo actuꝰ ad audiente Deum reg.

DE MVLIERE Vxorata.

UVA. BHSC. Ms 118

7

Tandẽ inh trat.ũ notandũ ẽ exãre vgã q.d extat in l. 54. tauri, q̃ ẽ t.a ff.o 3. lb. 5. compilat. Mulierẽ Vxorate n̄ licere repudiare hereditatẽ exqua cyq̃ cã Nbi delatã re̅ ne licentiã Viri, ille tn̄ a diue posse sine Vlla licentiã dymodo ofeciat inuentariũ, Aliter q.d ex repudiatio ne posset resultare dgnũ Viro ius ex incrementis dotis Cessura sint bona hereditaria ex additione V.ri Bene ficio inuentarii dgnũ Vir retinere n̄ pot vltra Vires hereditarias n̄ tenetur l. Vl. C. de iure delib. Hẽ erudite pdicte institutionis quã exornant, Matienzus gl. 1. Azze bety in dicta l. tauri vary legũ interpretũ in d. l. 54. No uissime Multi Dominus Salgad. in Labirinto Creditorũ 2.a p.e cap 14 ex n. 62.

n.38.

§2

DE STATV LIBE RE DITATIS ad DELationẽ.

Et hic in hac parte Videndũ ẽ qñ. deferatr hereditas q.d delata intelligatr et qua animi destinatione aut certitudine adeuncta sit, ut effectus Contrarii additionis fiat de l.o l. dicamus. Secundo Videndũ ẽ vtrũ totaliter dominiũ ẽ Vtpe. Eiusdẽ Hereditatis an ita q̃ omnia instrumenta eiusdem sint ad dominũ referenda et refundatur ex ro na Mariani dixit Plutarc. in eius vita quare Serui ut instrumenta e ngotii optimi pgrediebant principaliq̃ agens adhuc optatr. Vocare docuit Binus Thomas 3.o C.a gentes &c. 117. Ratione 1.a ex quo re gitr dominiũ eq̃ potest tale 1.o et prima palatur optet

Domíng cé ſ̃p̃ poter ſeruꝰ vtꝝ Bor d̃ q̃ tuo animꝰ
ſ̃ ſibi arant ſed dñmo ita ſeruꝰ vt ingt dñ tot.
adp̃xime tota hora vꝫ hab d̃ parata C8. in l. 2. ad lg.
aq̃lg vtrinq; aut Gr̃ſanꝰ in gm, ad d. cp. 3 añ. Poſſ
q̃ aqlꝫ Magꝰ ſpecialiter d̃mnꝰ ade penetrauerit ſua
voz de Mendoza ad lg. aq. Bꝛ. cp. 1. ſed p̃ter Matth
q̃ nec ſit dubiꝰ q̃ Dom. de ſeruo curat, ꝫ dꝫ ei ex
lomnica potſtate modꝰ recedat, Vicꝫ eſt dñmꝰ, d
vtꝝ vtrq; bene e; Dñmꝰ imperanꝫ d̃ ſeruꝰ exequat, vt
videtur Auꝫ Gr̃ſanꝰ Barbequꝫ ſ̃p̃t. 3. Extra de
Bugꝰ Grotꝫ de iure bell. d̃ pacꝫ lib. 2. cp. 5. §. Et d. ſ. leg.
Pat. Leſſꝫ de cept. iure lib. 5. cp. 5. dub. 5. q̃ p̃ter Iul.
q Sabinian. fuit l. 2. §. Vl. de arg. iur. et p̃ſcriptꝫ p̃ctꝫ
tuꝫ Aut ſ̃p̃ fuit dicere ſeruꝰ et dñmꝰ cum ſ̃ long. tp.
tare. ſeqꝫ in l. ſi Paphilo 10 de cept. leg. ſcripty relict. Na
Nam cum ſeruꝰ duꝫ p̃ona vtrꝫ q̃ ante Manumiſ
ſꝫ Una vtderabat, q̃ inſtant Acurſ. et Gothof.
in glaſſꝫ Cuiac. tract. 5. ad Affric. in l. fin. C. de Dirut
habitat. d Bar. q. in l. Pater a fine 58 de vul. ind. cum
vtilitatibꝫ ad lg. Aquil. dure licet hoc modo dꝫpu
ſent hꝫ dixi lꝫ ab hinc annꝫ aliquanto latiꝫ ina
cademica hꝫ d̃ ad q. ſeruiꝫ, ſed hic repetere addicen
da Neceſſarijs reputabit cenſa. 39

Cenſeamus q̃ de ſeruo d̃
inſtrumento domino animato q̃ ad omnꝫ ar
tificꝫ opꝫ nullꝫ procedere ſine libela d labora
tꝫ ad artꝫ inſtrumenta ſunt Vangt Lipſius
Pol politicorꝫ cp 7. vta domino ſine hoc inſtrum.
nulla p̃cedit adgritꝫ d ſeruꝫ immediate pagen
da. quare ſi ſeruꝰ vtenſꝫ ſeruo vtitur d

Be ſeruo

UVA. BHSC. Ms 118

...ores agat adq̃rat̃ q̃ q̃ pacta Negocia Momenta &c.
...ri pery ry ry very Per adq̃sitã Vendere possed
...stat addathiny Erauit Capacat ỹ. ht. ỹ. adqran
...tr ꝑ ꝑ ỹ. ...deado. Ver. dom. ỹ. de Vby Erit. ꝑqua
...ry q̃ ad principale agentẽ q̃ eridano Dathiny
...habit L. pmissa ỹ. ỹ. ỹ. formalis de Vt. Ve
...ferenda dq̃ ỹ. Ñ ad instrumenty q̃ ỹ. Eden
...ratr Et pabt Vero Mulierẽ accidat tutas
...q̃ ỹ. q̃ ỹ. et Modo Iure Ciuili Debitor
...Et q̃ ỹ. q̃ ỹ. Et Seruũ pma multo ỹ. iure Cõ
...mod. ỹ. Recedẽ ỹ. q̃. a Erat 32 de R.I. Recep
...tũ ỹ. ỹ. Erunt debitandi Neq extraordinarios
...Nullo ỹ. ad L. Cornel. de falsis. Negnis Et seruũ
...tq̃ulare Reporct Neq ex Mr. adgrere Nec ex pma
...dñi capacitate summot Ciuile Caractere dixit Fideicom.
...ỹ. Vby q̃ Capacitate accepta stipulati, Legati accipit
...Ibyres scribit quoq Nihil peculi ỹ. dominij Ciuiliter
...in capax Sit Leg. Nemini ỹ. Neq. de Ri. L. 5. ỹ. Minori.
...de Senatusq. Vbi de V.C. capacitas Vero pumiry ex
...parteri q̃ q̃ Capacitas Naturalis exigitur Seruũ pro
...pria Leruntib ỹ. et Maxime ỹ. de Seruitute legata, Fideq.
...optr in capacitate Nate Reperiendũ ipse Seruus Liberq fac
...to, Nocentq. quoq̃ domino ipsius relinq̃ potest. dict. ỹ. exp.
...Iuliany Scribit ex pria Seruũ Vtere ỹ. Heredit. q̃ Liega
...ty ipsi relicty Cũiy Sc Pauly Sectr in L. de uth §2
...§ Seruus alieno de leg. 2. q̃. dy Semel Capacitatis q̃
...adomino cõsulitur, Postea alteri cuiy pria Vindicat, Vt
...Heredat ỹ. desinat relicty Negnis, pecuniy cuiy quali
...taty Seruiy Sit, anbone fuge, aut petitis Exercendo ca
...dity Seruitutis, q̃ in Seruory adiectione Nullaq̃ defer.

§

UVA. BHSC. Ms 118

§ Vlt. ind. de ingenuis quæ pter ad diuersos legatos ꝛ
pertinent ꝓ ḟo, seruii lectio legatis ut ego seruo quem
seruari, ſi quando inseruitute peruenerit. Adhuc ḟo dicendū
est dominū posse hereditatē capacitatis ciuilis
& naturalis adimendo cū absq; seruo quare contraria
annotatio Marcelli cū Iulianis reprobauit Paul. vbi
§ seruus 2. Vt omnis ostensa notauit Iacob. Colla ſcd
lō singulari animaduersionis ꝓpō. addendæ in libro de
cessis Mᵗ Vala lib. 3. illust. hact. c. 16 leg. ꝓp. 2. n. 22.
(Mᵗ Diego Garcia de gra lib. 8. select. cont. n. 12. Mascardus
etiam lib. 1 Conclusionum eclogæ 2ª Benedict. Pereira lib. Seruus adire
select. cap. 11. debet

Dñs decernat ut adita hereditate seruo delicta ante
mortis ꝓpij hæredis ꝑ nuda existentia hereditatis pœnis ꝓpij seruus
resideat. Seruus ideo hereditatem ꝓpriæ emolumento et onere ad
Dominū transeat l. quidecies ff. de hæred. ꝑ hæc Glos. de Vulgan. ad
ſſtum ff. de leg. 1. Vt alibi in academicis de Colleg. cap. 38. (3
igr seruus ꝓpriæ dñi domino & fert hereditatē & prægnans
ipso adeunte ē q. p. ſ. diuerte plures ex ff. Appianus. Et
hæredib. inst. in qua ſperatis sequens de casu quo seruus
Vt alienus instituit ſuppositit posse seruum nolle adire here
ditatē quæ quidē minus esset ꝙ pater ad Posthumæ
curiatii Et seruus opellat in l. 1. § q. ff. 3. sequentes ca
ſſtus, huius remedium generaliter accipit & ſtudio Merillus
in l. pen. C. cliue debit. a 50 decisione Lusitanæ
q. Dominus ꝑ pot adire hereditatē seruo suo delā
tā. ſſtus huius extendi multo facilius scilicet seruum, ꝓ
ipso quē adeat hereditatē dicit Dominū posse hereditatē
capessendē. Vt supponit in l. 1. in ſſ generatim 25.
§ 1. ad l. Aquil. l. qui subdole. l. 3. § Mortuo. § Dicit.

UVA. BHSC. Ms 118

instruction. L. pria ff. de ver. 63. V.° sed neq; hæredi ad hom
pertinig dequary intellectu addendi ff. Bon. et possess.
lib. 8 cap 37 Mr Amaya lib. 2. obs. cap 12. exn.° 12. Suarez
de Mendoza ad hom agnig lib 1. cap 4. Sectione 1ª

41.

ad hominy stand
. hæreditas.

q.d. dñi

mus de additione hæreditatis quodnemo debeat por.e
intelligendi ff. Otonis Dominus primo addire apot itaut
petere bonor poss.m Mus assentente Seruo L. seruo immixto
hæredi inp.o ad S.C.m Trebel. Servus vero ipse iubente Do
mino recte pot petere bonor possm; adq.d ei non sit hæ
reditas legitima spes L. Servus ff. de bon. poss. In alegans
dif.a inter bonor possm delatæ Serui hæredis scripti, et
delatæ filiæ familiæ eppe delatæ Serui mortui
personæ Hominis ipsi quæ hæredi pur petendi potestatem hæredi
Repti delatæ fuisset quare solo scientia Ignorantia
Dominj adeundi L. 1. hæredi 14. de Successo. delatæ
hæreditatis ignorando non potuit. Senatus in pecunia vero aliter
Manet notatu sup. gl. 1.° dict. V.° et q.° Servus tanquam repute
tur instrumentum Domini quare efectus bonor. poss. totaliter
refunditur in Dominum cuius hæredi quem ignorantia
Ignorantia non Servi, quæ dominus vel sui per prioriem
manumissionem debet ita que Dominus Abbati Servi sui non
sui ceu petendæ bonor. poss.m Servi quæ petendæ non debuit
Servus ad Dominum exquisitus requiunt Servum non debere
eniure interrogari an hæres sit sed Dominum cuius
scita fuit hæreditas L. si Serue. 9. § sed si servum 2. de inter
rogationib. in iure faciendis. quidni aliquam alium interro
gari non soleat quia q scripsit fuit. sit quoque ex eo de dom
mo non posse repudiare hæreditatis quia Servo delatæ
q.d. non pot repudiare q pot adire ff. reg 13 ht. ff. delata

UVA. BHSC. Ms 118

42.

Diferentia inter legata fidei missa et hereditates

151 de V.S. q. vterq; diuerse debet in repudiando ser
uus domini que imo ? seruus è totalis Vxoris Voluntas
exploranda è Vide Mala gestione Mariti absente
Soluto Matrimonio quando L. Seruus. 58. Soluto Matrim.
vbi Studius exposuit. P. Barbosa in L. totale 5a coll. tit.
n. 12. et 13.

Hic tñ notanda è Nobilis nec ignota diferentia
inter fidei missa legata q seruo alieno relicta et inter
directa hereditate. directa hereditate dominus repudiare
Nequit sine seruo: legata uero et fidei missa etiam uni
uersalia seruo data potest dominus repudiare, de
fidei missis Vniuersalibus expresse et in L. Seruo
muto. 65. imo ad Sc. Trebell. Vbi Domini agnoscit
fideicommissum uniuersale seruo relictum, non potest repudia
re delegata Vero exposita adhuc extat ? in leg. legatis.
delegatis. 1. hanc diferentia agnoscunt Bartol. imo in post
18. ex. N. 12. Cumanus et Carbonus in d. l. 65. Multae
lat. à Barbosa in postumis ad d. l. 5. n. 12. Arias de Mu
sa lib 2. Var. cp 21. N. 16. qui efficax ratione licet sa
pientissimi allegat Vir Dominus Chumacero Regiae cone
pfacionis Fiscalis Hispaniarum dignissimus cp 3 selectar. n. 52. diffe
rentia attendit inter legata et fideicommissa N. Pre diferen
tia, q hereditas seruo delata ex Vi delationis an
te aditionem, nulla ratione in Dominum defundit qua propter ser
uus alienetur. finam militat post delationem q patrimo do
mino adquirit L. 4. Solus. 80. §. 1. ff. et alienus quam
seruus mit. de heredib. mit. legatis uero et fideicommissis magis ratio
nevale similis accessit in persona seruis amortetestato
ris L. adie explete adhuc stat transfert hereditas a ser
uo in Dominum, et stat acquisit seruo cessit Domino adquisit

UVA. BHSC. Ms 118

m

Sil Satz revocabiliter Vl nec Manumiz sequat Nec
novo domino adquat, Sed alienet port Cessione et sanè cognitione
Sg si port die 5. § Vl. Itaq. 4. dicer Segata Cedat Sg gigle
gata. l 8. de R. I. Sic Sg Summy et Sacdo ne st dominio
revocabile tenuy Recte Dominus pot repudiare Vide Sc
cet Legatz Sfideicommiss, Illud Vero q. facto Sz expectat Sed
hęredin prona Serui quales e hęreditas Servo delata
repudiare Spot exque Sedt Legatz Servo dato Sp se
ademi adsumo alligatore L. Legatz 21 de eadem leg. 9.
Vno testatore Legatz hęredi in prona Serui exque Mich
de L. debita § 2. § servo aliens de Legat. 2. p sequens Sn
Sil radicatz Sit in prona Domini et Sua ita adimerch,
bonat en Servo Sialienetr et Manumitatr antedę legatę
inde Vtraque per dixi Sroterint patati auctore

Sed

exp. l. q. auctz
§ sed 3 S. ff
qui en fraudz
Creditorum.

aliqua varii testimonia opponunt. L. opponit de en Sl q. fraude
6 § Sed cum S. qui en fraudz creditorz in quo docet Cfultus do
cuy q. soluendo nec. posse Servum cuy alienatore hęredz in
titutz Vendere port delatę ei hęreditatis per hoc fac
to hz Creditorz Sfraudare Satis ppter q. Sn fraudantis re
ditorz 3q. debitore Sn adgredi sed 3q. debitoris cuy dominu
6 L. 13. de R. I. dqpo dixi Nisper en lo. de adimat. Mich
Cp. 4. ex n. 10 Alig en ratiom apposuit. Cl. Nisp q. ut pot
tuit sibi delatz s. sed q. 26. S. sed q. 26 servus hęreditatis
enquavat. Videtr Supone Dominu posse per repudiare
hęreditatę servo sue delatz Respondet tn directe Cfultus
Sed decidisse aliud Supponere Licitu sequi primo
Spatato tractabat sed ex post facto Sfraudem re
ditorz Supponens tn Dominu posse repudi

are

UVA. BHSC. Ms 118

are hereditat. Servo delato, & per eum adbsanc
Superiore aduendo, & ditissimo habito, Vide
tur docere q. deuendo, & tunc posse dominu repudiare
q. ipso ferendo. Servus Repudiat. Sponiente eo
dem in fi. & per eum Hes Successoru edicto Vbani per
eum delatu bonoru possm Romani, qui repudiare quo
tuis dubitat Egregius Cuiac. lib. obs. cap. 11. Donellus
Ol. existimauit posse Romanu Repudiare bonoru possi
sio delata. Sed hac opinione missa Recta expositione
Bartolus, Iason Alb. cap. Eb. dicendu, ejusmodi
Repu-em prof laudat. Barbosa in l. 1. n. 14. Sic.
Vbi, & Servus nec referendo ad delatu dicta de
prudere Servus a Domin, qui per eum Repudia
re bonoru possi. & ibi delatu. Vt dixerunt p. notatis
dat in § antecedenti, & Seruo adde Maior ad dict.
Lib. tamen q. Coq. Practor. Dictae Nou. Dixer
tit 53. Studitii. & Vero in dubio petenda sit bonoru po.
l. Vl. C. q admitt. Dubitat, & dicendu, esse repudiatio
ne qui sit pauperior nomine ab, & alienu bonoru posse
onis, ratio ibi docendi, & q. bonoru possm. Repudiari pot
extraneis l. 1. § quib. de succ. edicto q. adeq extra
neis aliter repudiandu potest. Domin. Suff. Mantica Ser
ui. Vt cum § aliqs. & sequ. hanc solutionu amplectitur
Dominus Thurnizerus d. cap. 3. n. 4. Pichard. in
lectura ad n. l. cap 18 n. 16 Marcus Ant. Belonus de
iure accrescendi cap 7 quæst. 43. n. 61. & seq.

Circa

repudiationu legatoru opponit ibi Hy in l. hinc 34
§ lucia hinc 2. de leg. 2. specie. e Mater absentis
to decedens filios quos sibi legitimos hæredes fore

44.

Explicat l. hinc 34 § lucia hinc 2° de leg. 2.

UVA. BHSC. Ms 118

Solebat fideicomm° grauari Vlpianus lib 3 seruo
alieno restituerent Matre defuncta filii Mater
lib hereditate inter se partiti fuerunt et semul dominus
fideicommissi relicti diuiserunt diuisioni huiusmodi
hic adfuit Dominus seruu inde quesitu fuit an do
minus hoc facto cessarit repetitione fideicommissi ca
sus dies cessarat post Mortis Iuliae Titiae? Modestinus
Respondit Recepto iure nec ope exceptionis fidei
missi hoc amisso Nihilominus petit Dominus illud
facto uoluisse ac reuocare Dicimus ita esse facili
q. Sed si quis ardebat uestes ignorans sibi fideicom
sum apertas, Reputat ignorantis illud amittere L. hoc
fratres. 33. de pactis L Mater 19 § Cetera de inoff. Mo
docet Arias de Mesa lib Variar cp 39 n. 12.
Si uero scirit Recensent plures assistentia Patris habe
re actu qui impedire non potuit. 2°. pone fideicomis
sarius suo relicto non posse Dominus petere filius here
dis. Diuisione omnium bonorum Regni ut sibi restituat
ut ex l. t. Regis Iex l. Gaius Seius 3 a[illegible] pe
nonatha dett, docent post Clarum Petrus Franc
cus Mynsin ad 50 decisiones Iustin. decisione 47
quest. 2. Cuiac. lib 8. resp. Papin. in l. Pater. §. §
Liberti de Leg. 2. Menochius de presumpt. lib 3 presu
ne 66. n. 16. et. 20 Enriquez Rosental. de feudis
c. 9. Conclu. §. n. 8. lit. f. Angus Roberty lib 4
rery iudicatary cp 14. Pet. Barbosa in l. quo
ad 34. soluto Matrimonio N. 167. Jacobus Cancerius
1. tomo. Var. cp. 22. n. 2. ita q. decisa 4. part. disc.
Texeira tibi aliud petit quia fideicommissi repudiato
nfuisse ex assertentia Dominii Ottoby Matthaeus

Su

UVA. BHSC. Ms 118

Sume difficilia ꝝ ẽ. nec repudiari qdz pot. Arguit
enꝝ Modestinꝝ de potentia ad facty, et nec ludit.
fideicommiꝝ amiꝝ n fuit qꝫ tnillo statu repudiari ꝑpo
tuit atqꝫ enꝝ diei cesserat. qꝫ Dominꝝ repudiare
ꝑpot fideicommiꝝ Seruo suo relicty etꝫ postqꝫ enꝝ
diei cesserit

Sꝫbie Huy difficilis mihi Visus ẽ nunc
Vivo nodi rõne tentabo Vꝫ cum senty et ꝛuerebꝫ
eruditiõꝝ Censuras. in primis nobo dixisse Modes
tinꝫ a Domino fideicommiꝝ repudiari ꝑ posse, sed
absolute Repudiari ꝑ posse. quia est sꝫbie huy genera
liter pbat multy pbat Videlicet fideicommiꝝ Scro
datꝫ nullo modo posse repudiari. qꝫ ẽ absurdy. qꝫ
sa Vult accipienda stricte et specialiter ad casꝫ de
qꝫ agit Utrum sit fideicommiꝝ hoc in eo statu ẽ
Strepudiari ꝑpoꝫt Ullomodo.. qꝫ Necessest Repu
diatꝫ exqꝫ Dominꝝ Vtt ꝑ adhibꝫ diuersꝫ qꝫ
rumꝝ modꝝ ratiõꝝ ppterquꝫ ꝑ posset hoc fideicommiꝝ
repudiari. ratiõ ẽ, qꝫ nec certꝫ erat debere hoc mistery
habet qd. filii dixerunt inter se domꝝ ffideicommiꝝ relictꝫ
animo ut de loco illud ꝛportandi alegre domu extra spuuato
rꝫ ẽ nec reliqua hꝫ rededate ꝛnderet. l. 1 C. de certꝫ potest
Ca uero de Cendi fideicommiꝝ Multiplex ẽ potuit Fuit de
ex aliqꝫ defectu euenit aut facti ꝛn euenerunt Codicilli a Cinty
tato facti l. diui 6 § Codicilꝫ de iure codicil. Et plures etiã
de Bonis qꝫ in patrim. Falter Salus legitimis filiꝫ. totꝫ
fideicommiꝝ ꝛtare ꝛn potuit § Lap. 8. § quoniꝫ et § quarta de
ꝛnof. testo l. 1 § ubi ꝛ ad sc Trebell. quedꝫ qꝫ ea hꝫ eam
Sabant aut stondebant hꝫ rede Etꝫ qꝫ fideicommiꝝ ꝛn mortis
diuiserunt domꝫ ꝛn hoc dubio resp. Modestinꝝ repudiatꝫ

UVA. BHSC. Ms 118

Nullus ē momentū, licet agnoscat repudiationē cognatorē q̄ repudiare tantū potuerunt ea q̄ ex testamento sibi debentur remunerationē vero valet ēt q̄ quoad futura ex quo adincerta L. 1 C. de pact. ex quarta nouell caueāt in hōe a substituto l. 5. §. 1. de leg. 2. Et multi dominū hoc de actionem actionē ff. 8. q̄ 10 n. 12. Videbit forte hic Solutio dubitationis quare ex nullo vbi vbi requere debuerit modo controuersia ex qua degrossa sit tractatus de audendo, re ry ego illi de absendo ex eo q̄ fratres cognati. fuerunt di amore ē q̄ magis ē terre adiuuare illi ipsi quod fecerunt ly posset intendere... qui cura et diligentia ostendebat ff. sperty ēt Nulla ratione dicere ry propter tumultū grē alien. p̄ traria n̄ cogitat delegatarius aut Creditorū prēdē hē inter ipsos cohēdes dicendū sit vt ind. l. fratres 35. de pact. l. 30 ff. de pact. part. 5. vbi Gregor. plures Ba sicus de partitionib. cp. 8. n. 36. qui solutionē pro ponit axioma q̄ ex h. tr. deducunt Practici Superiori dum. relati Nec ne necessarie re nunciare iuri suo, q̄ assistit actui, qui impedi ren pōt. q̄ supponunt, ideo vocatus fuisse testis Dominus vt assisteret putationi bonorū et co ram eo conficeret an fideicommissū deberetur Vel non deberetur Vel pro qua parte deberetur.=

n. 46.

Nunc de more instituti q̄ mei Curatores ecclesie solent hoc tractu assignare in primis decimis quę prōtē decimab hinc annis percepta et exacta q̄. nec repudiata q̄ fuit quę cernere vel q̄ dedat adire q̄ decimas etiā alias decimas et Rectorias antecessorū distinguendo inter

B. f. 6 huma zero.

hēdis mira ē ligata q̄ nullo iuris fundamento subst.
nec solutoria Glosse ⁊ Legalte relinquo ⁊ sitandas Bar
tolle ind. l. legaty. ⁊ n.q. ēy cui soluas ē legata a dom̄o
no repudiaty ipso iure n̄ deberi hēdis my vero deberi ipso
iure sed tolli ope exceptionis. Ulla Vbi q̄ nec repudiari q̄ de
pot, accipit ut ipso iure repudiato n̄ valeat ratio differen
tie pbet. q̄ legatis post q̄ eorydices cessit ⁊ petit actōis
ri ⁊ hypotecarie l. ⁊ filius. ⁊ 6. ⁊ quam̄ delegat. 2. ⁊ fidei
mun tanty ⁊ petit actō personaly, debuit decere preciuto
extraordinaria Ulp. in frag. tit. 25. ⁊ fideicomissa 22. actis.
Vero realis post tollo ipso iure repudiationis personaly, que
tanty tollit ope exceptionis Sabinianus 2. ⁊ pactus Rupertus
de pactis unde ⁊ colligit n. 11. inf. Huic tenui ig delegaty ē pro
ut Iustin. ⁊ stitutionis in l. 1. c. ⁊ munia de leg. ⁊ de natura
inst. de leg. ⁊ q̄ omnib. legatis et fideicomissis equo iure ac
tionis dabit personales et reales, ut ergo soluto matrimo
nio q̄ generaliter de omnib. legatis loquit in d. l. lege
lege. ⁊ actōs p omnib. legatis oriri petebat actiones primo
petebat tanty personalis prestationis significationis. Gaius. in
inst. tit. de leg. Ulp. in fragm. tit. 24. q̄ sicut Virginie ty
nis tanty tractata fuisset actio personalis in Dominā
contra heredē transmissa prestationis q̄ modus legatarius
volenti legata sua, quorum dies cessit dicitur ty.
effectu repudiationis legatarius. Modestinus de diffe
rentiis repudiari impossibile absque ⁊ fidei. ⁊ de
q̄ secus repudiatio ipso iure ac ope exceptionis
Ulpianus lib. 66. ad Sabinum q̄ solo matrimonio
secus fideicommissa non ipso repudiatio sed
vel repudiatio mera exceptione, que sit tantum
modo. Nota. Nota dicta proxime certis limitibus ep. n. 4

UVA. BHSC. Ms 118

ꝺ n. 15 q̃ ꝓdictꝫ diferentꝫ apuauit tandꝫ q. in ſꝑ
dẽmiſſi ſiue opꝛ̃ Et ſiue ſeruo dati repudia
to obꝫ nõ operabat ꝓcure ſeꝑ exceptionẽ Vtꝫ
rationꝫ queredꝫ infra n. 50. q̃ nõ poſſunt ſeꝑ ſpectare
in fideicõmiſſo ꝓterꝫ de lato q̃d repudiatõ nõ caderẽt
ꝓcure.

4) Si ex duobꝫ filiis q̃ libꝫ reclamꝫ ſtat
l. 4 ff. l. 1 ſalgr dominꝫ Rõ poſſe adgrere hꝫ reclutatꝫ ſeruũ de
21 C de iure delib. latꝫ Nili ſeruꝫ ſpre illꝫ adiat Videamꝫ an
ſine iure deroget ꝓ legem ſalgr 21. C. de iure de
lib. ſpes ẽ teſtator ſorpſit hꝫ redꝫ ſtichꝫ q̃ deliber
tate ſua a dominõ tendebat Mortuo teſtatore Do
minꝫ nõ habebat vt adiret hꝫ redutatꝫ Stichꝫ aũt rem
bat adire, nerbi in ſtatu et bonꝫ gaſſaret ſtaderiꝫ
ſeagnoſceret ſeruitutẽ, et hꝫ redutatꝫ dominꝫ ad
iret Opponebat ingẽs cõtrouerſia. Rõſcarius
exortꝰ q̃q ſubtrahendi cauſam decidit Stephanꝰ
ſi ſeruus ſtatuliber fuit q̃ mortuo teſtatore dominꝰ Delubrinꝰ
huꝰ Stichꝫ ſeruꝫ ſuꝰ, Genuenſi in ſtatuliberꝫ q̃q ſeruꝰ
ſtiꝰ ẽ ſic cauſa erit ſtatꝫ addire debet hꝫ redutatꝫ
Eſt ogendꝫ erit q̃ Prꝛtore q̃ nõ tam liberꝫ q̃q ſeruꝰ
Fabre in ſtatutꝫ tit. q̃ ex l. ſalus 41 de adq. hꝛ. et de
Mutrahoꝛib. Bꝛ Nota aut tractatu q̃ ad ſpicuum et
ſbꝫ obſ. q̃ 21. Benedictꝫ Ponꝫ lib. 1. Relectarꝫ
cap. 12. n. 15. et hic ẽ caſꝰ in quo ſeruꝰ hꝫ tam
de ſtatu domino adgrit irrebocabiliter q̃q ſup
ordinata liberali cautela eo liberi habeat q̃
probmatur l. 2. de liberali cau. ut docent Bartol. Bald.
Salicetus, et Alexander Iaſon in l. ſ. ſalgr
q. 1. nr. ꝓbeitur ſeruum ſtatuliberꝫ ſatt q̃ndeli
ſ. 3

UVA. BHSC. Ms 118

. berali iudicio recogit adire, sed post pacty
a lire debet ut dominus adgnat & sibi libero p nunha
to ex qua ibi hitio ne lapso tempo p 24 dicbus
Materny pag. 117. existima tn hoc casu casu seruus
iuris ordinij ee adire antiqs & vere censentur
relique. caeb. sapiere domuiey impuny eius opus
litigij de statu recurrid Pretore. et sane in l. 4. §. 3.
3. sigr mara ca ult. de Pretore Publicis sedq
opus hic in mi casu debeat ferri p miserias
ne, vrq ad torm̃ta et excoriatiõ, vt dixit Cartheny
in l. 4. n. 5. qui refert Nr Barbosy in lectura ad
Rubr. ff. de iust. et iur. n. 18. Mch. Magistri ordinarij ra
tiõ audiri vtin mnto. caeb. generaliter stat opus
preuali vt post Merily. dict. decis. n. 40. q. 9. qm
tñ ibi tenet Fulchin. vbi. l. 21. illud audiri debet vt in
seruus de statu litigij ppter in stuere nulla
dominj data mandatu facta inter agentes possit
re locat in casu seruus cui q. Mch. audiri pro ante
Merilly in d. casu. post cognitam eius dominj ad
q. qui mandauit. Bellandus vbi Mantua. Sub
dicho de l. 1. de statu lib. si seruus instituit sub
memoratione Domini et statim decedit implem
plemur ei dicim. status libertas poterit statis
pelli audire dominu adgnare q. ei simpliciter seruus
stipulat. Attamen cogendus dig petidet audiri vt de
secunda institutione seruus Mantua cogatur suum exa
mentis liber stat potuit sibi adquirere. Vt si in tempo
ter suus dum pleno seruus Scaevola Cravetta cons. 1. q. pauta
A. § semper B. h. t. q. Mch. Merilly B. h. t. q. Mch. relinquuy censuy.

UVA. BHSC. Ms 118

De filio & familia

Descendo ad filios familias descendamus videamus
in filio eg rationes adgrendi patri ac in seruo videra
mus, seruus e instrumentu filius ne instrumentu, sed
equale patre gerit prong ciuile. L. Mg Ciuig. 4. de burg testa
tal. iuris l. illeaqs 13. g tg pertinu & simil. ad SC Trebel.
Dominica potestat. 5. & principaliter respicit Dominu Vtilitatg,
propter qd seruus aparatu fuit, Aristotel lib. 1. politicor.
cp. 3. Patria vero potestas respicit vtrosq utrumq. Pater
enq filiu educat, & instruit, & ditat, ita quemlibet exnatu
rali voto filio aparat l. nihil interest. 30. g sed Mg. 4
Pretor. 2. de bon. libert., in cuius respectione filius pa
tri operatur, & adquit vt videant Petrus Gregorius in lib. de
patria iure ad filiu pag. 976 & seq. Dominus Solorzanus
de Pannicidio lib. 2. cp. 10. Scitissimus & Cultissimus Domi
nus Ramos filius in eode tractatu lib. 8. part. pag. 469
Domin. Valentia lib. 3. illustriu de adq. hereditate trac. 2.
n. 5. q multas declara adducunt. Sed omittenda ne locus se
ret lib. 3. de beneficiis cp. 31. Vbi rationes hac a prime expos
uit. Qd vinculu patrie potestatis ex patre & filio Vng p
tong facit l. Imperator. 30. ad Sctum Treb. l. negfilio lib
de furtis. l. vlt. C. de impub & aliis substitutionib, docue
runt fabet, Iurisprud. Mo. 8. p. 1. illatione 4. Dominus
Sarmatigi lib. 1. selectarum cp 6. dominus latissime Domi
nus Valentia d. l. tract. 2. a p. vsque ad n.

4 9
Comparatio differentia inter seruu & filiu.
63

Vong. debemus de
cere filiu a patre capacitate recipere, tamb ex traditione eque
capaces sint, Sed dicendu est, licet filio in rebus suis prome
dsistere q. si hoc in seruo Verum e. quia tong non habet
multo magis in filio procedit, qui tg habet. g. filius in rebus

UVA. BHSC. Ms 118

Vel cui legitima hereditas delata e, adire debet n pater q^a
Pater p filiu uend, ut p seruu L. 1. g. n soly. ff. de successorio edic.
Lg. gloss. 8. g Vl. de Vulg. Docent Scipio Gentilis de bonis
mater. cp. 21. pag. 116. deducit, etg alia ratione pater repu
diare n posse hereditatg filio delatg q^a 1 spot repudiare, et
adqrere pot. L. 1 spot 18. h. t. Pater soly 1 spot adire, g^r tunc
repudiare L, 2, C. de repudian. bon. poss. quare patris repudia
tio nyq quo filio obstulit additionis spm sit forte sui curis facty pos
sessis pore sibi hereditatg adqrere L. retinente. ff. C. de iure delib.
Vero p filiu in potestate constitutus p se et nomine patris adire
hereditatg n potuerit, ut in fadica merito recepty fuit Vt nec
Soly posset hereditatg repudiare decurrere q^a debet utriusq
facty, patris repudiatione orientis et filii repudiantis L. 2
q heres L. 35 Vlt. 1 seq. h. t. et Valet hic repetita ratio, reg^a 1 spot
Repudiare q pot adqrere d. l. 18. l. delata 151. de C. fig. docent
post Claricor Bonel. et Osuald. lib. 1. cp. 6. ant. fab. lib. 1 nectur,
l cp 11. Richar. in lect. ad hunc, tit. cp 14. n. 8. Val^a ad ley de d. trac.
2. n. 42. Domingy chumaziery d. cp. 3. ap^o Amaya. lib. 1 obs.
cps. n. 10 inquo pari passu ambulat filiy et seruu ambulat quo
que in eo q^d pater legatg f fideicommy filio ig delatg ut e emuy de
vel ig cesit pot p se soly repudiare ex eo ig sit patri adqrita
acto f executo Vt premuy Mry Nobis adqrevit l. qui legata
18. de. R. I. qui e rat^o formaly qui in seruu Militat Stata sen
cunt omny ind. l. legatg 7. et in superiorib. laudatg amen
ti posset apte iure potestatis sed pridie adiret ego alterius in
quantitatis et ex eg pars adqrat q^d ordinare deceat
in extat Varie ab interpretib, adducunt Bartol, in l. uq.
1 lib. 1. de filio ac de seruo cenrunt propter utilitatg vatichy
Scipio gentilis d. cp. 21. pag. 118. dicendit et sequenter sy
dochine q^a secundy iur uchy ne respectu seruu coathoy adm.
Sit Bartol^a ex iure veteri Mihi Verior videtr q^d inquiret
filiu plibus frustrari posset spe patris nec obst. h. in. finale
na. 6. § Vl. h. t. vbi docemur ex q mentis dubio adierit hered
tate, silibet e incerti heredis si seruus e Dominy heredis
facit, silibet e incerti heredis si seruus e Dominy heredis
facit qui ex demutuillato a patre et filiy adiret acqui
unt Gendhil vbi prime et Richardus in lectur. h. t.
cp 18 n. 22. et 23. Sed mihi ex eby Verbis non intelligo q^o
Rus Tomuciallg accepio de mutuo misto ab extraneo illato

UVA. BHSC. Ms 118

Expl Lexe

Vpponit

pdiadonez6 quoq; authorq; aduersus Nup data dxz in l. ex repudiato

C. de fidei3miss me 26 C. de fidei3miss exquo uidet pbari pater ñ posse re-

pudiare fidei3missj filiõ filiæ ne delatz spẽ ẽ, cuiusq; relictz fuit

fidei3missj repudiauit illy, postea petit, quærit an sit audien-

dus? Resp. ex exceptione repudiationis, siue dolo Mali ee repelen-

dy si delegiterna repudiatione usus fuerit. hinc colligunt, Recte,

authores apud Barbosg relatz sup. n. 46 fidei3missj repu-

diatz obij ipso iure ñ amittẽ sed tm ope exceptionis Pat. ob-

ferentẽ inter legata de fidei3missa in hoc artic. de per me

diffuse ubi de quo nec Barbosa nec antiquiores obiecte

lati potuerunt quare dy aliũ Melioꝛ aferat tenta bo illa

adhuare subtiliorq; censura. et ut mihi Videtur ẽ q.

fidei3missa obij ñ petebant pactione Solẽ aut legitima

quia ex ob. cuius causa secuta Vel per extraordinariq; proce-

dendo Vlp. in fragm. tit. 25. § fidei3missa 12. q. ex fide obli-

tatorij plorata obligabant ex iuris gentiꝫ ut dixi lib.

de interd. et relegg. ex curia. 5. hæc extraordinaria procedo

de officij iudicis erat ex æquitate l. plane 38 de petitione hæ-

reditatis l. Vlt. § ul. de pœnis. dixi in academicis de ob. na-

turali sectione 3 officij Vero iudicis toti in facto studij

Motus docuit l. quatenus 24 de R. L. Vero quæ facti sunt

præmedia uerisimiliñ possint ipso iure ut nec ea quæ pur-

tis ipsa quæ in facti l. rotundus 27 § facti ne peteret, de pacti

Negatiue et repudiatio quæ iuris ẽ ñ posset obij Mero iu-

re doloso officij iudicis siue extraordinariq; per secutione

quæ p fideicommissi petebat hodie Vero ex tollit Mero iu-

re doloso fidei3missa actiõ legitima et ducunt

ex Iustiniani Institutione quæ extat in l. l. C. de mutua

Delegatis hac animadversione omissa repetamus ipse

posita Regꝫ generali accedunt personis ad speciales siue

ad bonorũ, Fortunato Velicty fuit fidei3missj pater

eius bonorũ fidei3missj. repudiauit quæritur utrũ repelen-

dus sit. fortunatus Paternã repudiationẽ? Respond. ni

hil nocere fortunato fidei3missj ñ repudianti. hunc

UVA. BHSC. Ms 118

ꝯ ista expendunt Fortunatus erat Orthodoxus in patria po
testate,. Dicerque fideicomissi eꝫ cessarat q.do pater Ludvicus dia
uit & nihilominus repudiato paterna ꝑ nocet filio. q.o
Pater repudiare ꝓpot. fideicomissi filio filie vel delatꝫ
Ita hꝫ supponunt Acurs. et Cuiac. in d.l. Legatꝫ 3 deleg. 1. Arias
Pinel. in l.1. 3.pe n. 104. C. de bon. Mat. Sarmiento lib. 2. selec.
cap 8. an. 6 quos sequit Arias d mera lib. 2. Var. cap. 14. n. 16. vt
ꝓbent ex h.t. patri ñ licere repudiare legatꝫ fideicomissi vel filio
delatꝫ domino vero licere. sed Mirot sagaciorem Virum fo
tij ingenij acumen impendisse in intricando hꝫ ꝙ se admodꝫ
facile ꝙuis. Diuinabant enꝫ ut eꝫ difficile viderent & ex nullo
Vbo ista cessisse dicꝫ fideicomissi dꝫ filius impotestate patris mare
bat, ꝙ casus inquo fideicomissꝫ a patre, do mino cui pot repu
diari,.. Diuinatio q.o e quꝫ excogitauit Pinel. ñ dero intelle
tꝫ glosse, Vti spe exurtinabat. ponendꝫ enꝫ e Vt ex Vbi tradi
tat, repudiatꝫ fuisse fideicomissꝫ abilio patre, ꝙ filio noceat ꝓpo
tuit,. q.o supra pot ꝙ glosa ñ dꝫ dicꝫ fideicomissi cessisse, q.o erat
rationale & ante aduentꝫ relictorum & decessisse patre & emancipa
te filiꝫ,, qb. in casib. fideicomissꝫ legb filiꝫ l. si post diꝫ §. §ul.
& ꝛcpb. q.do dicꝫ legati cedat l. quo legata 18. de. V.I. & fideicomissꝫ
relictꝫ fuisse post Mortꝫ patris q.d a liter prony filio cohere
bat Nota hꝫ in l.3. §. rq. minor. ff. de minorib. Vt recte suponit Barbosa
ind.l. legatꝫ nꝝ. & §. sed tunc insurgunt, nimis facile dicꝫ hꝫ nec ta
nere necessariꝫ decessorꝫ, ista suponatꝫ Cui oppositioni studiose posuit Petr.
Barbosa in Manuscript Conimbricen. ñ dꝫ publicabi ad l. 1. rq. 13. §VI.
n. Ol. ht. trus. C. decidere Casus tꝫ facile quꝫ difficiles putare offerebant
ꝛperatorib. q. dicis studebant

Ante quꝫ de iure nouo dicamus notandꝫ
tꝫ ad tonꝫ filiꝫ, quꝫ 3 seruiunt patri ꝛ domini debere prece
dere nec ꝫ ꝓsequentur Extraeorꝫ Voluntatꝫ obligentur quoꝝ
quoꝝ in potestate habent hꝫ pare exacte abanteceorib, nris
tractata ē ad l. quinakenas. ff.t. ideo breui facꝫ. atq; q.o ꝝ
huius iuris, quꝫ certa ē & ab Vlp.o prodita in d. l. quinake
nas. in ꝓ.o. Nec filius seruꝫ ue patrꝫ & domꝫ diligent
inuitor eri alieno q.a Melior adito ñra ꝓstat fieri pot, de
terior fieri ñ pot l. Melior 133. de. V.I. quare iterus pce
dere debet l. 1. rqs Mihi bona 25. §uꝫ & l. ht. in cuiꝫ §§
legb. Varie questiones agitant de interpretatione Vtriꝫ q.o ꝓsta

UVA. BHSC. Ms 118

& usuy qu facilis sit neq acura tam diligent exposito
ne pot eligi dari vbr. signis. pnuntij l epistolg, q d sup
ras dixi dy Lefurioso et intfante disputau usus n ea
legitimy vt cadat, ideo qualicy expresione voluntatis ostn
dy e quomodo recte accipi possit dy in l. galiena 6. fere
ffin. V. sig. fily. 7. l. more. 8. § l. l. sego 26 l. 7 dg 30.
l. siheres 35. V. idg dico l. rex rua 36. dg 7 91. § l. l. seruy
80. § itg si seruus 2. 7 seq l. pater 94. § l. h. t. l. 7 seruus 25 § l.
sig romana da ffe dixi tg in quit de furioso deberi uy
patri preuerare donec hereditas adata sit a filio l a seruo da
l. sig. Mihi bona 25 § reportq ug l. vbi docemur expectandum
Regula hereditate patri dominus ne adqri sanctequg filius adat
pater l dominus decedat idg ni furore incident l furg rno
Caueri § V. cui dg 1 egit l g. super epistolg 50. ht. quarum ser do
alio precedere nepot sibi ny Domini non precedat 7 facta
uirtute ny precedenti nullus momenti e. l. g seruus 47 ht. infi
ne Vero furiosi aliter peedit ex l. heres § 2. ht. qug ibi mo
duy ex portui, qug in tractu academico Hadg situone seruit n. 74.
g. reportq uisit pater 7 antequg filius adiret, patuit se in ad
rogatione dederit fieri tg iuxta 7 alio adrogatori cui ny nece
sarius 7 in cuius tg manet potestate heres d l. 25. § V. d l fi
liy 92. ht. Plane vny casus in quo nepos heres instituty
ty necessariy facit heredy patre sibi non uiuente adire hanc
ure existente aut sibi data videlicet siamy filius exheredauerit
nepote in potestate retenty heredem instituent decedente que ano
nepos ure sui succedat quo casu heredy tg efficit patre suy
sineret ure l scientia ipso ure sibi data l. g. in aliena 6
interdy. §. ht. qug. ratione satis illustrat Costa in g etq d situ
2. p. ex n. 112 Suarezy ad ht. c. 9. Richard. in tract. ad ley
de ty c. 19. fin § ita demur inst. de hered. qug ab int. def. no
22 hec in hereditate directa adquirenda. pcte dicunt non
ignorcendo facti merita hereditate l bonory pos.
que remedia Mitora si ex illis initij adq ntes sibi
dix quare sibi fecit si pater domini ne rde habito rgu
hr d. l. f. q in aliena 6. § l. ht. l. seruus minus 65. ad sc be
bel. exornant et ig tam ad patroy Richardus ing restitue
bat ht scholiasmis. hered. tab. ex n. 21 Balenta tom 1 Mysh. tract 2.
de adq. hered. ex n. 55. vique ad fin, et nos dicta sepe egimus

ing

huius cpi. Videndi sunt & multi alii quos refert & refellit
usu recepto ad hanc rem Suarez ad 3ª. cp. 4. Bonel et
Osualdus lib. 1. cp. 6. antecessores veteres. Vinnius ad Inst. cp. 12.
& Iacob. Valentia ad leg. 3ª tract. 1. cp. 5.

§2 Iure novo

Sed quæquis ad hanc
inspectionem p̃prie n̄ pertineat Opportune hic inferenda ē pro
bilis differentia inter gestionem pheredis & differentia additionis
dicto enim per filium familias agendae Videri q. ē actus legitimus
l. actus 3ª de V. S. q. nec per tutorē nec per patrē, nec per dominum
nec alium quicquam potest explicari l. Nemo alieno nomine 163 &
V. I. gestio vero pheredis licet sit actus civilis adquirendæ he
reditatis, n̄ē actus legitimus Ut magis expresso dicq cp.
seq. Quare hic actus gestionis per patrem dominum vel potest ple
dici ratio, Ut mihi videtur, q. gestio pheredis licet animum
addendi habeat, Ut tale vendere
do locando & administrando vere hereditarium l. pheredis
obt. l. quia & eodē. Sive ut clarius dicq fit actus quidam na
turalis, ea vero quæ naturaliter gerendo pertranseat etiq prom
possunt pagi ut rei immobilis adquisitio & utilitas resultet &q
Saxy. 6. de donat. l. eaque civiliter 53. de adq. rer. dom.
Multoq. magis expedire poterunt pater dominum pater que in
& filius pheredis instituto existente pater dominum vel he
reditarium administrationem gerere adquirit hereditatis jure
nomine suo facto l. filio 4. C. de usu & usufructu. Traditur
imposse rem hereditariam ut d. l. quia in 6. § sed fi. 3
bi. q. quia possessio gestio pheredis censetur. Docent Pet.
fab. lib. 2. semestrium cp. 22. pag. 328. Osualdus ad Bon. lib. 1. cp. 6
lit. B. Richard. ad bt. cp. 16 ex n. 5.

§3 Nunc de iure novo cepta

adhuc filium videamus, extat apud Justinianum in l. Ult. imp.
C. de bonis Mat. videlicet venientem filium adire hereditatem absente
to posse patre illum adire iure suo & sibi plenissime adquirere.
Extraneo si pater renuat phere iussu filium adire pot pre & pleng

UVA. BHSC. Ms 118

proprietatẽ adquirere qꝫ statutũ loqꝫ Lex expressa ventim
tia & voluntate inde quærunt & intuẽtur. unde dicun
dũ sit si pater sit abiens & statuz postea filiũ abdicet?
Vesp. Cumanus, Angel. & Alvaren. apud gentilẽ & Bom-
barnũ cp 21. pag. 120 & seqq. Quarũ ee casu obtinente donec
filius certiorẽ faciat patrẽ qa multũ expedit tũ filiũ quũ patrẽ
Maturo consilio & utriusque deliberatione hereditatẽ adire q.
hic casus Manet in disputationum materia uter eorũ Vt filius tenea
tur expectare eventum patris donec expresse renunciet & secundũ
hanc doctrinam hodie accipio regia Lex. 13. tit. 6 pa. 6. qua
sancitur posse filiũ agnoscere patrem & patrem sine filio repudiare he
reditatẽ adeundi filio delatã. Hoc enim in repudiatione ꝑ
petuo uerũ e qui sit prientis & expꝛs voluntatis a cujus ma
nifestandi alter abstinuit assensum indiget nisi ꝓcedit in
additione qa mutua ꝓsumꝓtio potest adiri nisi ubi alter expresserit
mentem quam ob rem in contrarium inclinamus sequitur Bonel. lib.
cp 6. & Richardi in lectur. ad h.t. Cp 15. N. 19. Dubitanter
an Iustiniani statuto procedat in hereditate ꝓfectitia filio de
lata? hereditatẽ ꝓfectitiã apellant doctrinã a, q. filius in
stitutus explatione patris illi hereditatẽ adquirat nisi ibi docent
quia in. h. casu cessare institutionem qa patre repudiante fingitur
& sibi obere, filius adire potuit, q. certis indicijs modo sufficien
ter constet de tali animo testatoris, & sic accipio Veteres doctri
nam quam Magis in distante sequutus fuit Scipio Gentilis d. cp. 21. pagm
bi LLS. =

DE RELIGIOSO

Superest adpraxim plementi qu tractatus quærere de Religio
so hæredem instituto qui adire possit hereditatẽ quæ delata
tali testato delata est Religioso ꝓfesso in religione capaci
& renuntiato legitimæ non cessisset, in hac quæst. sequenda
est Praxis qua toti negotio adeundi & repudiandi de
fert subito immediate, in cujus habita prona Religiosi,
itaque Superior e q adit & q repudiat quæ praxis habenda
tione, qa Religiosus post emissam ꝓfessionem voluntatem nolun
tatem habet ꝓpter Voti obedientiæ q qd omne arbitrium ꝓprium
submisit Superiori cp ñ dicatis 12. quæst. 1. cp. Nam iuxta

cp

UVA. BHSC. Ms 118

Cp. Abates 14 quest. 2. cap. Vl. de Hãr in 6° cp. Vl. de sepultur. Code. lib. Diuus Tomas 2ª 2æ q. 186 ptos 3. 9° secundus ius cui Volumus exploranda nẽ vitnulla. ita Bald. et antiqores apud Salonẽ in Scrum Vetante 62. nfin. de Vbory obligs. Patri Sanchez Sacrum Secundo tomo in pcepa Decalogi lib. Cp. 6. ap°. et de matrimõ lib. disputat. 4 exn. §. 1. Ieronimus ceballos diuinus 2ª diuinus lib. 2. cp. 146 Maximus n°. 17. Richard. in sect. ad. hit. cp. 15. n. 50. Multa apud Augustinu Barbosa in Collectan. ad Cautelas lib. ingressu C. de Sa Crosadu Celestis Joanes Stephan. Durantus lib. quæstionu variarũ et Videtr Siquosque sentire Struald. ad Bonac. lib. cp. 6. lit. G. quare hac in re frustra deportat Seruus Religiosus qm in Seruo manut Voluntas qua pretutus subiecta nẽ dig. 9 proponas 3 C. de heredib. inst. cuncta dig. fid. q. Seruus. 62. de adictione indebit. at in Religioso Voluntas nẽ dat. qua sponte ac proprio abdicauit Vtdicet Diuus Thomas Vbi proinde, sicet, paratus Vtiusq facere tenta uerit glã in cp. fin. 16 quest. 6. et alii. Apud Nicolaum Euerardu in loc. legal. loco 58. de Seruis ad Monacu, dicitat etiã Religiosus a Seruo in prona. q. Seruus prona nulla ẽ dig. q. annexa 32 d. Vl. § Seruus inst. de capit. deminut. Religiosus Vero statu integru habet; q. loco filii Monasterii ẽ cp. in prenta 8. de probationib. ideo exprona sua Mo dio Instituto Religionis in veritat capaxe institutionis et legati, et legitima hereditatis e genere nr̃i minus ei defert qua Seculari sicet hic ea Monasterio adgrat cui loco filii ẽ propter Voti pauptatis q. emisit, eaque ipse p sonaliter incapax e proprietatis ut nuper dicebã in lib. de donat. Cp. 12. p Patr que diserte ex l. Deo nobis 8 hoc cauto C. de sacrosanct. et Clericis Authentica ingressu C. de sacrosanct. Eccles. Cp. q. 2 ingrati Enãb. dig quæst. 3. exqb. vtilitat adquisitionis Religiosi nec in Mentiendo Regulas Seruus Nec filios familias sucet in rat. et adquirendi pecuniã ad hos qua ad illos accedat. 55

DE DELATIONE

Postquã absolumus tractatu de Petitione q̃ omniu sacratissimu sequi Vt expeditius agamus q. dicat hereditas delata in qua re hec veg. Observanda ẽ. Illa hereditas delata dicitur ex cuius parte Modi impedimento ẽ quo minus legitime adquisierit. Dixi ex cuius parte. Nã impedimentu q. punit ex parte heredis Vt adire de facto, inposuit Nihil sicut Delationi Velut sensus cuius fixerint adiones finitas qb̃ minime qua sapientib. et prontib. deferri hereditate antiquo ybant ex l. Infanti §. 16. C. de inoff. testam. ubi infanti defert hereditas, et ego ibo ex hac regula ex liberis. ff. Cq legib. ad SCtum Tertull. nunciis hãc qua de iamente Infanti super disputauimus; quare hanc Vã amplector qua requirit Actiatus et alibi. Cuiacius in l. delata est. de Vsq. Betonus. lib 2. subputationu cp 26

& p Muldy Petry Baboza in f. Legaty 3. ap. ff Leg. 1. itaq in primo gan
te Morte testatoris ñ defert hereditay qa ñ ē hereditay viuenty sed
mortuy 2. f. Leg Cyrtiã. g ff hs f. 1. p similib. de hereditate facte Ven
dita de post Morte testatoris ante eventy 3 ditionis ñ censetur delata
qa ñ ē in ca Vt Stata possit adiri f. 1. p hereditate 13. ht. facit arimid
in Ca Legatary inf. Sita scripty. 25. § f. de Leg. 2. nec enter e quady
dicto sit Casuali, seu potestatiua, mixtaue, qua agg ens 3 dicto suppondot
delatam hereditatis f. 13. qua exportun hz opus c. Scot. 3. ap. 1. n. 5. aden
de Sa Costa hz 1. Selectary ap. 20 n. 1, Bonel. hz. ap f. ub. Otualdy
Stoty Richard. in lectur. ad hunc thy ap. 8. g 1 ante delatam hereditay
tay adiri ñ potquia ñ ē adquibili sic nec pot repudiari d f. 1. y
g hac 13. f. 1 cyr extraneus 2 § ita de mun. 2. hs. f. Sraut 4. C. de
repudianda hered. fg sicet 8. f. Curatorib g f. puberg 12. f. Vl. g 1.
C. de ure delib. 5 facit hs in f. 1. § decretalis). de Curatoris edicto sed
videt pdē 3 mun Opinionē hz in d f. delata 151. de Vl. Uba
sunt. delata hereditas intelligit quia ex possit adeundo 3 eq. g 1 tya ex
parte hereditaty, qua ex parte heredis scripti habilitay & capacitay de
sederatis respondent in authorey sup. laudat accipiendee hz c Uba
de passiua habilitate respectu hereditatis ipsius q 3 muny intellecty
Verissimus subiunctis formis q mente libere ICti eq pe extractay
Locus illa Terentio Clemente libro quinto ad legem Iuliq et Papiam
aquo otq 3 ex quo hz. extrahunt hinc in f. hoc modo 64. de 3dit, et demonstrat.
S. quesity 31. q et aqb, Franum mū inqb. Clemens Versaut quest. de indicta inducia
te et lg. Iulia Miscela. q. 3 remittat solito sin rubricit q. 3 remittatur de cedit
que impsatis locis ñremitti 3 ditionq adirecty institutionē Legato q 3 ñ in anqe
ñ pitua et obsolata inducitur sed particulari. Deinde sin rubricit hinc
Et ubi in loco potenq alibi et alu rubare. Tunc sic. Simili ex instituta
sit Substitutione scripti ñ rubricit debet plene solitore. q 1 hereditas antea
de Latane quq impleta sit 3 ditio. pq patet loqui pdicty tq de pe
dimento q 1 puenit ex parte heredis, siue ex parte hereditatis prop, que
principaliter hinc supono, quq expono, primaliter tq pueri sumamy,
talis modo erimus circa 2 necde. f. fecit Locy questionē secundy le
gem Pap. de quq tq sic dubito potuy quq disputo.

Descientia Delationis hereditatis

Hereditas delata sit solito scientia et certitudine Circa
hereditatis delationē hec pars valde plexa Michi mira et quare 3 specialiter
eq exponere conabor in primis Notandum 1 Illam Regulam

qua.
3

Reg.ª 1.ª
De certitudine mortis.

Reg.ª 2.ª
De causa

Qua doctr. ola q.g. animi destinatione q agenda sit in mutua
et certa sua sagi posse l. intoty 16 de R.l. interalia vero q.g.q.a
quod animi destinatione, sive expressione, ad q.d. non hereditatis
lg. unica 6 C. de lib. et. l. si ex asse 10, ff. t. § ult. in fi.
de hered. qual. et diff. Ut poterit notavit Jacob. Gothof.
in d. l. 16 q.d. ad adq. hereditate, vera et certa sua dis
derat; dixi generaliter ad adq.rendg hereditate, q.a in hoc
articulo eadem in dictat agentione p hered. in multis
Vero dixit hec vera et certa sua, que subiis regulis ex
pong. in primis heres scriptus certus debet ee de morte
cuj. cuius hereditas defert. = q.d. habitans antiqua decesse
rit testator. adire et repudiare cuj hereditate npot
l. unq heres, 130 § 1. l. qui hereditate 19 l. heres 52. ff. l.
Manor, 1, C. de post liminio, cui proxime alia reg.a videbit
Nihilagere ei, q adit et repudiat incertus et dubius siter
qua capi. deferat hereditas Anex tit. ff. ad sctum tullianum
sive adque 22. l. in repudianda, 23 l. pater 93 ff. l. 1. § 1
et reg. de cert. et fact ignorantia l. 1. § secundg l. de
bonor. poss.e secundy tabulas et ult. inst. de q reliquet.
et dos. ubi dynodis notat. &c. Nota dicta in d. l. 22. illa dba
bis q.d. dicemus Ut Pompon. ait Si quasi libertini Sui d ingenuus eet,
Bona occupavit. Scio omnes expositiones gte d antiquoty, quos in
Moro ego ex seculo Paulo et, Pomponii libertinq recipio de latino
Juniano, cuius bona occupabat Patronus in mortis iure peculii, tam
quq si servus decessisset § ult. instit. de Successione libertinq dixi lib. 5.
Opusculoq c. p.q n. 2. et 3. quq intellectq mihi pruadent, d proprietas
ubi occupandi, quo Paul. utitur; ty d paratio Cesaris precedentis q d ser
vo erit. Videndi ff. de hac reg.a Paul. Castrensis in lg. 2. C. d succesio
Edicto Cuiac. tract. 1. ad Africanq in lg. d falcy, 46, ff. Bonel. et Ar
ald, lib. cap. 5. ap. Ant. fab. de errorib. decade 2. err. 2 in patrimuio

UVA. BHSC. Ms 118

ūsu alter distinguendū ē, ng̃ si pater existīmans filiū suū debitū
ee hereditatē Attanū ei mandauerit, Utillg adcat tg̃ qug extitit, sub
intestato fuisset decessa, et Virtute ūssus huius filius adierit tenetur
debō.. Contrario Vero casu nō valet L. siqs mihi bona. 25. § sed si mandauit ff. V°. alter. hat. q.ª in ūsu tg̃tg̃ inspicimus ne deteriorē frat debitō
Patris, que pōt magis grauari ex hīc ꝓpter legata, qug ex successione
abintestato et hanc Vatinū pbet ff. qug explicant Acursius &c
Sograf. 3ª Reg.ª Sectanea ē Superiorē videlicet nualore additūg si
hēres dubitet de statu, siue de Odibone testatoris. Veluti si dubitet,
An seruus decesserit fliber; Deportatus, f Ciuis Romanus. Filius, fam.
f Pater hēres 32. § sed si 2. L. sed et si de sua 34. L. filius 60 h,t..
Notant Richard. in lecturis adeyg cp 11. apl Bonel. d. 67. Cps. et
Cp. 6. V°. pen. Vol° Cuiac, tract. 8. in Lg eius, qui pūnta dereb,
Credita circa fing nisi dubitato de statu testatoris Versetur circa ubyg
Extremus habile, fuit si dubitet an apud hostes decesserit testator f
In ciuitate f Sueteranus q Castrense peculiū habet decerit filius fam.
f Pater q.ª Uterq in Utronū statu, hērede, et Attō decedere potuit Lg q.ª
Si dubitet 33. ht. l. 1. § exigit & de bonor. poss. Secundū tabulas dequa excep
hone plenius dixi d lb. 5. opusc. cp. 5. necrepeto. Segtr oportune 1 reg.ª
idg dicendū ee Si hēres dubitet de Valore tth, fuit si dubitet an por-
tionē Sit Vuptus f natiuitate postumi, Vel sit falsus Lg Necū 1.
in p.º et § 1. L. falsus 46. Lg eg q st. L. Clodius 9. h,t. qua oca
sione oreptae putant Scultū, an Ventre Vacuo deferat hēredi-
tas Excutiendi plenus tg in hērede extraneo qug in suo L. Dgg
30. § 1. Dsoph. L. uentre 81. h,t. Deque Modus agemus quo
decimxtione Sui hēredis. Hēc reg.ª tg̃tg̃ habet dg limitatum
Si de Valore testamenti hēres sit certus, Licet alii de eo dubi
tent d Lg dg 30 § ult. q.ª tum in eo dat Vera et certa Ra, Utpos
sit adire. Pro complemento regularū noto si filius f Seruus sit
tutus eius Scientg ssg que certg eō expectandg inquo hēre

dita

Reg.ª 3.ª
De statu testa
ti et filii

1.ª
De Valore tth

UVA. BHSC. Ms 118

Ditas Nisht Nuero Patri ll. 30 § seuentia.

M° 51 1ª

Que nosciuant

Alg dubitatio

nes uersant circa res Minus. ubitantes alg ng ignorent ad
tolg cg ttis t dolationis hereditatis qg Minime aspectant adgnto
ni. - hasthg subcerni regulis sphendemus. Sit 1ª qg. Siberes dubitt
ansuo uiro Fabieni sit t Vere Sit Sui uiri aditio valet q. de ttº
Certus ect. qui defertr hereditas qg possit adgri si patri Nullg in
Comodg aferat exquo spii ni adgnto. gr seuere filig fam. sit
Aditio ni valebit l. sed t sedetua 34. hg supilg 96 ht l. Multg 21.
Bedit. t demonst. huius regg exceptio extat in fine qui ptat 45 ttq. ht.
Uba ss. hg putat senecessariu Sit Voluntarius ni potent repudiare, ng
plus e in opinione qu in ueritate. Non valet ita q. Repudiabo q. dubitauer
sate circa illud ertemg q. siuerg cet ng pe te ee necessariu ni potterat
Certo scientia t sententia uelle repudiare q. d. Aurs. agnouit. Segtr. t
e straiio qputat necessariu Voluntarius existere ni pot, qgtumus adeat
q. ebg intelligit se supuacuo adire qputet extitery heredg t sinoli g. ni
Negatr existere heredg; tanty en negatr Voluntariu existere ex proch
amittere ius abstinendi si uig Sit, q. ebg indicauit gta Occasione pdicti
trouersie disputant Clarus, q. do opinio ueritati qualcat. Festus, Nos
in quaestionib. incidentib. ng ignoramus adeu pars Couarrub. de matrim°
2ª par. c. cp 3. § n. 20 Sanchez lb. 2. disput. 33. Guillermus Mag.
lb 2. qqm. academicary quest. 15. Genoa legu ualiatary pag. mihi
369. Ant. fab. lb 7. tit. cp. 15. interpres institutary in § sup. ng sup. de
legatis. Segtr 2. rg. Ignorantia partis exqua qs heres uenit non
nocet adqsitioni hereditatis Ius expsu en l. sup. extraneu. 21
§ ul. ht. ibi. - Sequs parte exqua instituit ignorauit Iulianus
scribit posse ei nocere quominus pheredc gerere, ecce ubi abso
lute de parte scribit q. da Iuliani pcedit siue Minor siue Maior sit
pars qu in ueritate sit exqua scripta heres inuenit. cadg Mag
sententia pbatr. ex l. 1. § ul. ff. seq. Lg illudg. ff si pars her. petatr.

2ª

Dubig dep pria
hereditis aditione

3ª

De qsta parte

UVA. BHSC. Ms 118

Ubi dubitz uersatr circa minorz partz ex Matri p̃ter par
tz q̃ sperat, Mihilominꝰ tenet aditõ nec obst. trans. exemise
rs. bt. inq̃ instituas ex semisse si q̃ errorz pcherit quadrantz
bonorz p̃xeorz secundz tabul. facient, Non pceditadq̃ sitõ. ne
ponder enĩ distare errorz adubietate.. q̃. dubietas ꝯtollit uenz
Sedilz Vaallantz redit et adutrz q̃ partz inclinantz, quarẽ
Oficit q̃. ñ uersatr circa totz eg̃ succionũ. huiẽnz q̃ certyse
Attꝰ dubitz de parte multadire accedit a spagendz de fectua
ditionẽ admittere cuilt quglibet partz et ꝓ hoc aditrotenz, error
Vero tollit uenz q̃. fatr absolute mobiectz existimatz, et abalio
auerht agentz omnino si errorz ꝑ. declarationẽ quapter
errempnõ. siue mai. siue minori ñcencti adisse quapropter q̃ solutio ceturs
Incl. l. 75. Antonii Gbi ran. obs. ad acurr. Cuiaci tract. 1. ad Affr
canz in l. eg̃ falsz 46 bt. Libardin in lecturã ad eyds cp 11.
ex n. 8. licet Mita exposita in patreuero Mandantalia
Nobis distentõ adibendae quguẽ enĩ certus regulariter eẽde
beat amfilz ex asse ex parte mihi tz si pater 93. bt.
Mandauit ut exparteadeat et filz ex asse scripsyt ꝑ
cedit aditõ q̃. licet dubitet ferret Mihi ẽnz solito sit
Solidz adq̃sitz hereditat q̃. ñ potuit hg̃ reditatz standere
et sic ntotal'idet Mandatr. l. si exasse 20. ranchy l. 2. et
l. 2. bt. Ceterz simandauit ut ex asse adiret ex parte ꝑ
filz scripsyt inuenatr ñ tenet aditõ.. q̃. ineam uersa
r tanta Vtilitz quantz sibi pramisit pater, que ẽ reg̃. q̃
Moderat enĩ iurz l. sigs mihi bona rs. ꝑ q̃. si mandauit bt
bt notant Concinz in additionib. ad Aluarisz in d. l. pater

§ 8. 93 bt.

De additione insti
tutionis.

3ª. Reg. ẽ dubietas circa additionẽ institutionis hg̃ pcedit
additionẽ hereditatis respectu q̃. uersatr circa additionẽ ipius.
sed circa eius existentiã ꝑuenerat ig̃ existit aditõ l. iurz 11.

§ ult. D. 1.o q.a Casus 1.t. hic reg.a generaliter tradit in hoc tam
D generaliter debet recipere in suo casu Vt Alp. Iulian
& Casus supponunt, videlicet q.do adito hæc ipsa
tione Veluti si adeat hæres statu hæredis scripti & institutus fu
rit filius ut sibi & patri adquirat hæreditatem q.d erat
pater familias factus ignorans tu existere ei adito. &
substitutus si nouissimo exhæres decedenti ignorat
que uter exhæres nouissimus decesserit, Valet adito,
Lex 1. 66, 34. de Vulg. L. quoties q. de reb. dubijs q. hæc inter
pretado loqui uersetur circa existentiam aditionis uersatur circa
delationem hæreditatis .. Vnde q. casu certo sciat hæres dela
tam sibi hæreditatem in casu quo diparte nuero de institutio
ne incertus sit .. quos casus aparant et jungunt Multum
d L. 21. § vlt. quæ sic accipit Costa lib. 2. selectarum cap. 26
n. 1. vbi § Imbellum imp.o n. 9. & 10. et hic cap. si pater 2. part
Vbi doctores n.o 10. q modus explicandi immedia
tus mihi videtur quæ excogitatum agit, quæ illum accipit de
instituto pure ex parte, substituto alij substitutione du
bitante de adit.e substitutionis quæ quo ad hoc requiran
tur Iacob. Gothofred. lib. singulari animadversionum
cap. 17 Meril. lib. 3 uariantium explicatio cap. 80. ii
uero adito facto sit quæ desistat infaciendo & insa
ciendo tuti sunum ex alia uenerit, sibimet substi
tutus sit; hæres dubitans ignorans existisse aditionem,
quæ illum existimat adire hæreditatem non potest utrique Sala
manc. se explicans docet in l. Multum 21. de aditionem
et demonstrat. q.a dubitat dicitur delatione quare
circa aditionem certus animum aditionis habere
potuit docent cæpolla et Pomel. lib. 8, cap. 30, .
ponit Iulianus duo exempla aditionem uerus, l. de filio

UVA. BHSC. Ms 118

fam q.d rup. exponimus exponat q Pinel. lib. 2. select. cps
2. de hęred. ex parte scripti quarta leg. ſ. pig. ñ potest pręto
ne rog adire ante apertas tabulas Unde hęres exp. assc. scip
tus (sicet to inscio aluinet sibi sitaret de instauratione) possit
adire clausis tabulis l. 3. C. de iure del. l. Una. §. 1. C
de cadu. toll. dig. l. 1. §. Ult. ff. de iur. et facti ignorantia cu
iac. lib. 6 obs. cp. 31. et adig. Una. §. innouim. imo ubi si fuerit
nuerra el. cp. 11. inf. finge q.o ex parte hęredis scripti in cer
tis ee. antecht apertę tabulę tth. ſ. apertę sint? Docet q.
aditione tenere q.a apertura tabularum, et scito iuris dequa
dubitare n. ostent aditionem q.o q.n suspendit delationę hę
reditatis. Ut ego existimo Magni quig docco: Straruig poruen
Curatiis in ſ. de lata. 151. de V. Multo magis hęreditatis
Nempotent Si existimet sepure hęredis scripti substitutus
fuerit instit. q.a incertipe de tota cōstitutionis l. si
q.s hęres 32. §. 1. ff. Circa aditionem uero potestatiua a hā
dis tuis adiuendae. Volutisi instituti sit subsidę
dandis. ſ. ueruthmans dicę dare iurisdictionis
aditionis q.a maiori summę minori ne dig. Ult. Mang
Oney subeo. mihi dicat. Sic enostrari cā causa
euent. ppter Straig ratione (q putat) ff. inp.o et §1.
hoc tto.

89

De dolo

Proxime ad hunc tractatum questionis de dolo de
tu annis dolicet valeat aditio ſ. repudiatio hęreditatis
dolo metu facta? de Bolo dicamus: fingeme
ſ. quasse tibi dolomalo ut degrossig hęreditatis adire, legitima
Sione mea motus adisse, quig aliter n. adire quęritur an
aditio teneat resp. et tenere licet enſ. fuit, ut alter n.
uelle tñ certis et totius et certa animi deliberatione
tione accessisse ad ſ. agendis aditionis quo circa Tualeat

A

UVA. BHSC. Ms 118

Addō Succurrit hīc aduersus me act.r de dolo tame
Consequiarū q.d.q.d dign̄ patrus fuist ppter dōz muz fr.es re
litoverg repellor ate dōli exceptōne L. si legatarūz 23. Ful.
dicōto prosequens valebit repudiatō ūr dz quere andū repudiantē cu
currit L. Simator pen. C. de dōlo L. apud dōz Imp.o et n.g ad
Legitima 28 de dōlinali excepte qug sīg ut ītanuter receptg
tradunt Bald. Saliceto, et alexander in d L. si Maior Cel
sus Bargalus dicto lib. 3. cp.s. q.e 20. et 21. deinde dicendg e de
Mutu.. Si mutu grauī coactg adīst hereditatē, Mero ūre
adito valet, itg repudiasti Le. si mulier, 21, g si mutu. 5. 9 seq.t
dico q.d muto cū ubi extat nobilis qdo q.a voluīt, licet
Coactus velit idē q.a mutu nō facit nūs luntariū sed plē
cter sed mixtg ītō secundg q.d vterq.t explicat elegantr Co
barrubiag desponsalib. 1.a p. cp.t. §1. n.o 18. et postabor ex
posū macadenūs de interdicti ex extraordinariū act.
3. p. ap.o Sed q.ro ptr q.d q.d Mutugerty erōty habet Leo
et tho. hec adito repudiato verecundiā L. si muto ff. de
ff.to docent Cuiac. in tract. lib. 30 qqm. Pap. Sentēs de
bonis Matern. cp. 21 pag.a 414 Galiis Laudat. elegans et
Tersus CS. D Antonius Cabreros de amendato de Muto
lib 2. cp 20 ex n.o 51. vsq.ad 64. Oponunt tn hīc in t.q.n
aliena 6. § vl. ht. Vbig grauī metu adacty fallens et tē
mulans voluntatg adiuit hereditatē si seruug ē ipso iuredg
redg Domīny nō fuit Licet dominus eodē Mutu adacty
q.d ripponendy ē extractatu tertiy. Atq.g iūsserit fi. liber
ē ipso etg ūre Bene nō fiat g.o mero ūre Interpretadū
Sed utrespondetg pferro Immunē exportūne, qug sequntur A.
Faber in d cp. 21. § si mutu 5. cuiac. ubi eximie lib 36
Observat. cp Vl. Suarenus ad lib.t. cp 6. Simmera cp.t 8
n.o 11. Osualdus ad Pomely lib.r. cp. 8. lit B. Amicus Meus

De Mutu

Doctrinam Ioannis Hieronimi de Franzor de Petitationib.
videlicet 4). n. 28. videlicet de fine vel tre additione in
d § Ul. Proptermodo Sed propter simulationem adeuntis hæ-
ut euaderet periculum imminens finxit voluntatem. hæc doctri-
na parum accomodat q.do dissimulatæ et voluntatis figmento vtat pe-
titionem facta secreto cognitibus, qui ingressus precedens Milis ut
late fundat et illustrat Franzo. d. videlicet. p totum.

DE EFECTV ADI
ONIS

Postrema pars huius tractatus adeo latè vtractari nequit nisi in
lices. Effectus additionis ponitur in §. hereditas 23 de adq. poss. et videlicet omnia
iura defuncti in heredem eadem transire velut dominium rerum et ius §.
dotis 16 §. Ul. de strab. cmt. actiones quales apud declinatas fuerunt
ita q obligationes, que ex persona heredis nō immutantur §. 23 exhis
de V.o, ad multas que heredes decernunt diuisæ p hereditarias
portionib. §. 1. ff. C. de hereditariis actionib. Nisi indiuidue sint, que
Sibi singulos decernunt §. stipulationem, 2, fine executione. 85.
de V.o, que pars spectat ad tractatum dedicandum, indiuiduus,
que academiæ declinuy regulato statu iterata electione, ita quæsi-
tractatus q ex additione hereditatis resultat. respectu Onerum hic §. ab
Sentis. 5. § heres quoque de ob. stat. Nunquy Mecenates Magis
Speciales vt heres institutus ex parte sicq adiens virtualiter censetur

atv

UVA. BHSC. Ms 118

Ab adiretoꝫ hereditatꝫ reliquę colligendꝫ potiꝰ q̃ differendꝫ vt
ꝓbat tex notandus in lꝫ scabunt ff. de legatꝫ secundo nõe
Eũ elegantꝫ spẽ tex in lꝫ fundus. 78. § tres fratres. 2ꝰ. ad SCtum trebꝫ
Istante itaq̃ causa ꝓpositi diꝫ necessꝫ ad legitimꝫ et statutꝫ
ille extabunt sequens eutalius exitꝰ alius abintestato heres ee ꝓpꝫ
sit et hoc vt voluntas adeundi partꝫ porrigatꝫ ad adquirendꝫ
totius hereditatis ex hoc ꝓpꝰ quod vt legis scriptus sit exacte explicꝫ
bus separatꝫ partib, ꝓpositꝫ partꝫ adire partꝫ repudiare lgs. et ht.
equa materia antecessores scrupulate agunt infecturis ad hunc
ttꝫ. Vinnius cp. 18. Valª tract. 1. cp 4. et 5. ptotꝫ quemitenꝫ
Code pꝰ vt mihi videtꝫ ius adeundi in hereditatib. quꝫ
tractatꝫ plene pstat Amplissimus preceptor meus D Ramirꝫ
priuatus. adhuc carta hoc ipso ttꝰ decurre acrescendi denꝫ
precipuus effectus additionis et magis vniuersalis ꝛeprobatio,
quæ heres adiens ꝓsa refert defunctꝫ in his quę transitoria
sunt adheredꝫ pendente acquirebat cui successit lg hereditas
61. de acquir. dom. lg heres 22. de vsucap. lg noua 20 ff.
denouat. Verum nos ꝓ demodi adquirendę hereditatꝫ
disputamus eius igꝫ additę effectus suponimus exponimus
quæ requę ad sparsꝫ nrꝫ mandꝫ nr pie expectant
ab aliis petenda erunt vt adꝫ modum
Igꝫ accedamus.

UVA. BHSC. Ms 118

De Profesores

Año 1665.

Salamanca

UVA. BHSC. Ms 118

Pro hęredagerbo ẽ diuersus ſpecialis que moclus adqrendę
hęreditatis dicitans in forma ab adithone rod dea ouenięns ẽtantz
in effectu redictis in pdicatis ꝑmunib, seu generalib. quare pleraq; quoad
hunc tractatz expectant Necessario dicenda fuerunt in ep ſuperiꝰ cultuꝰ.
de delatione hęreditatis, qua quod precedere debet gerbonz ac adithonis
Capacitatz ex pᵉ hęredis scriptꝰ in aliqua ꝓstantz equo ouẽ de-
deramus ad utrꝫq modꝫ Vtuidemus ꝓ hoc tractatz de ꝑsona in quo debet
Notanda q; differentia hac ẽre que ꝓcederat circa multa et circa in fando
de hęrede instituto Festone Si gerit ꝓ hęrede Eadẽ hęreditatẽ nota
uimus ejꝰ diferentiaz sup. cp 1. ut fere eximantur tractatus Nr uidear
ꝑnotata in supiorib. itaq in hoc cp. supᵉ hoc agere de forma gestionis
ꝓ hęrede in qua specifice dictata dictione quod ut aggrediamur p more
ab etimologia incipiemus; Pro hęrede gerere nihil aliud significat quam
ꝓdominum gerere Veteres enꝰ ꝓdominum hęredem dicebat ut Iustin. attin
§ item hęres. s. inst. de hęredꝫ qual. et diff. quę Notonz a Festo Mutua
tus fuit q. ẽ a Plauto accipere potuit ut notaui lib 5. quæst. cp 6. n. 21.
adonde ss. Duaren. ad hunc titꝫ cp 3. Donel. lib 5. cp 8. Iranzo de pcti
tationib. 2ª dilatione 21. nº 3º: qua licet in dicta Vocis acceptione Orus fuit in
Trifonin. in lꝫ de hereditate 29 § in tamen et de castrensi peculio ꝓ pro
Domino hęredꝫ dixit ut portalis an. maduerti, dn. 21.

Etimologia.

Trifonio.

Dispiciamus quæ ger
tionꝫ ꝓ hęrede inuitenter Papiniani et Vlpiani de scriptura traditꝫ in
lꝫ ꝓ hęrede 20 § Papin. et. ht. ibi. ꝓ hęrede tione gerere gradiatr quoties ac
cipit q. citra Nomen Autoꝝ hęredis accipere ꝓpterat. ex qua descript.
Satis illud Irtal tale factꝫ deridevari ad inducendꝫ gestionꝫ q. aggrede
fieri ñ potuit citra iuris Nomen hęredis ꝙ gestio Adithone illud mu
nus habeat ut debeat a Voluntate procedere et verari circa delatꝫ ipse
reditatis q. ñ delatꝫ ñ ẽ adquisitꝰ Sequitur ẽ ut sic definiatr gestio ꝓ hęrede
pauluꝫ euersa adithonis definitione; Est Voluntas facto polita
Agnoscendę hęreditatis delatę, q. inqua definitione illa Vba voluntaꝫ.

UVA. BHSC. Ms 118

Explicatr

N.°3.°

Agnoscendę hęreditatis delatę, ſi generica, Vtpote acquirendę
vtrique modo adgrendę hęreditatis illa autę, facto prędta, ſſ ſpecifica
perque gestio ſpecifice dictat abaditione opere q.° ptię erit ſecundum
hui⁹ Obn⁹ diſinitionē exponere Vt cognitō ne totius tractatus arequamur

Per

Obm Voluntatę denotatur ꝑ aliud factę intercere gestionę phędę qua q.ſ
nit a Voluntate Sue abanēm gerendę phędę exqua hęc reg.ª tradit
Gestionę phędę magis animū ee qui facta. nonq.ª alīq.d factę ꝑ deberet
Sedq.ª factę regulat dirigit roboratr abanimo pany em̄ poterit facere
Nec ea animū q.ſ faceret aut hęreditatę requirer dg Obn⁹ inst deinqr.
qualitę & differentia dg pbuit. S. C de iure deliber. diſe phędę
20 inp.° hr. Cuius Obn⁹ hac in re ſubobscura Vrā fuerunt
Inqt Elp. gestionę nec ee facta q.ę animi. Sed Anton. Augustin,
lib 4 emendat. cp 4 quo legit inmobi Cothofred. dictę l. Iuncto
d tract. de ꝑtitionibꝫ Vlpiani lib 82 n.2. Merito docuit elenim
ſeqꝫ impedit Obn⁹ otionē Ideoq Voxtę ad ſparationē ſufficit
Vtcunq; ſit gestionę in tam facta ee q.ę animo ſparatiue
Sed dicit Vt exposuit Vinnius in dg Inſt. n.° 15. aliqn hęlenę
mus abeode Ant.° Augustino d cp. 8 agnitę extat in dg
20 §ult.° illi Obn⁹. Decem autō penę Vindictę q.ę recipere
ſecutionę ſtatuit; ide poterit q.ę: Nec fuit necesse adiicere
pdictę Obm potius in Vulgaribꝫ Obn⁹ ꝑtitionę Itaque elegan
ter et ſine Vitio pleonasmi ICS.ri Nyqꝫ error cerno

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

C. Vbi dicit pagid gerit ꝓ hered. & sic infra ꝑ dict. ad
dictione hereditatis portulat huius arg. Vide Vt exponamus qua
act. teneat. q. in iudicio Respondet se heredē ee & sane nuery.
fatcatr tenuit ius dē directr actionib. hereditarijs, qb. ceteris hē
reder teneri. dicit q. offerio tunc nō ē tat modo inducendē
obligationis sed ꝓbandi precedens facty adq; ide hereditatis
q. remedij interrogationy inuenty fuit C. t. §ul. ff. Legib. legb.
de interrogatorib. in iure faciendis §. quattuor dicit offerry Bonorū
quotes de alijs heredis existentia. §. Demandatio liqdo retare
nō potuit; iuxta quot terminos accipiendi sit huius in lge
q. 6. § f. si sine q. inp. & § celsus 4. ff eod. ff. q. li
falsy respondent Videlicet se heredē ee dixit se exasse
heredē ee ex parte tardy fuisse scripty Tenetr directy
hereditarijs actionib, qb. nec unus heres liberatr; q. alterius fal
sa offerio nō potuit parare pruditij uentatr C. q rerum eod ff.
Tenetr igitr q dese mentitus ē actionib. interrogatorijs ppter
Mendatij quarij effectij & efficaā ē Vt habeatr pro nulla
actiuarij offerus fuisset respectu interrogati. Dixi respectu
interroganti; q. simulatr creditores Ceteris tenetr lge Vt eod
ff. Vt enim Neque pacto neq; stipulatr q. quis alteri cauere pot lge
quis tutela 73 § Ultimo de V. I. sic nec interrogando in iure potuit
hanc interogatorij actionē querere; Notat Petrus fab. in lge Pre
ter 11. in fi. eod ff. atq; speciē expectat dixi in lge desta
te 11. §1. ff eqb. lge q exparte 16. de interrogationib, in iure faciendis
lge semulier 23 ad SCS Velleianū. Medius casus, ad remo
gis notatidy q. do interogatr an heres sit qr cui uere hereditas delata
sit neq; adiuit neq; repudiauit; Sed petit hereditatē pur ad deli
berandy non tardy ad additionē. Sed ad respondendy nō obsti
tenetr atq; ff. 11. de statu 11. § fracuit ff. eqb.
de interro gationib. in iure faciendy Ne recipientem in responsione

UVA. BHSC. Ms 118

L. q̃ interrogatus &c. L. 2. ℥ Langus de successionib. ab intest. ca-
U q.do priꝰ nã ma. manifestauerat uoluntatẽ sua faciendo,
In ipsa responsione ilg. manifestat respondendo se heredem-
se exilla ipsa parte exqua ny tutus fuit existimo sanciẽ ẽ
additõne sed℈ hẽre legat℈ quãuis Ub. pat ratho e q.a Ub. ipsa
per se nõ significant hẽreditatẽ additõnẽ sed℈ pothy ℥ opponunt
adq ilg. g.o nõ ꝑ Ub.a additõnẽ sed℈ facty responsionẽ g.ad
quãtionẽ uoluit ꝑ sequunt ℥ fact℈ respondendi adq
erat hẽreditat℈ erit hẽs adq rito ꝓ hẽrede gerito q.d rectius
ponunt quãuis nõ explicuerit arrt. fab. de errorib. decade 2. err. 30
tunc q.o nunct℈ tãquã hẽres q.a ferendo ꝓ hẽrede adq nunct hẽre-
ditatẽ etiã ab omnib. creditorib. dunct℈ nõ teneat interro
gatorijs actionib. sed ꝓ ret℈ dirct℈

Ad hanc ſpẽ vꝫ fero ℥
Ind. l. 1. ſ. filius 12. de interrogationib. in iur. fac. nec obſt. ad priꝰ
ab intestato filius portio respondit se hẽredẽ ẽe nato ẽ q.a
filius ꝓ retore abstendo iure potestatis pot ſecundo ℥ ſſory ritery
ſe immiſcere patens hẽreditat℈ ℥ ſq℈ ſuus & de iure deliber. dat℈
quas adduxi. Ib 3 opusc. in ſ. pupillus 79 ad SCS trebell. g.o
potest filius abstendo petere ℈ pus ad deliberandũ ℥ interrogare
repatens hẽreditatẽ ꝺ eque ẽ ut ſ. interrogatus respondeat se hẽredẽ ẽe
uideat℈ segerere patrimo & agnoscere patens hẽreditatẽ qua priꝰ abs
tinuerat & hoc citra Mandat℈; inquo defecit hgregius Cacacius 1622.
observat. cap. 27. Nec obſt. hui ind. l. ul. de interrogationib. in iure faciẽ,
quidẽ ℈ q defũctũ ꝓ nõ erat hẽres neque acceperat bonor. poſſ. nec ore
pudiauerat hẽreditatẽ e nobilem℈ Docemur nõ ẽe ꝓ prie hẽrem
fact. abintestato se hẽredẽ ẽe. Sed Ant. faber ab proxime etiã a
lius loqr ꝓ Ub. accipit defũctũ ꝓ q patrũ hẽres ẽe nec tacita
de suo exheredato Vel se emancipato repudiante; quę intellecty ꝓ
tor, q.a sub hac ead℈ ℥ suppositione respondet se bona ab

UVA. BHSC. Ms 118

Ab his ḡnūre ñ interrogassent ex responso suo dumūr ñ posse

& ideō tunc ab alīs iuniri ñ posse q. ō interrogatorii ac cumb. ex

responso q.ª haberi ñ ē iunctū ñ uero q. dō iunctū directe p̄ūi

tg qug hēres q.ō iudex ipse supōnit, tunc Filiꝫ respondisse se

hēredē ee q. dō hēreꝫ existere non posse Rat & permundatiꝫ.

Fecerunt emisset= Adist q.ō huiusmodi tractatus

hec deluſio ꝙ facit adꝫ quam facere Non patet cuiquis &

Nomen hēredis p̄ obtr. hēredē gerendo a Cqrit hēreditatē p̄ obtr.

ex lg mutꝫ 5. §1. cunctā l. patr. 93. §ul. l. quū Inalienā 6. § sed etsi ñ

adierit 3. l. sīqs extraneus 2. prodꝫ lg Sīqs mīhi bona 25. § sed

sīq. & Mandauit 5. §2) l. queritꝫ 40 Cꝫ lg seq. l. quamdiū 69

inf l. q repupily 96. l. quemadmodū 98. l. 14, Atin §8. de religiosis & ēt

Sumtib. funer. l. liber homo 59 §5. de hered ib. instituend. l. seruo communi

65 §. repudio ad SC. Treb. l. q reputatiōnib ad l. Cornelꝫ de falsis

l. Miles 5. de castrens. Paulo l. filio familias 49 de iudic. iudic.

l. Finantigenib. 19 C. de iur. & fact. ignor. Andi l. ñ uultꝫ 4 C. ad SC. Treb. no

uela 1. de hered ib. & falcidia para Vlur lib 4 sent. tit. 8. Ulpin fragmen.

tit. 22. §it. hēres in. d. iur. qua Litate & diferentia l. 11 part. 6. tit. 6.

Illustrant que p̄ter classicos & p̄dictos huc Beatenus ad hunc

titꝫ cp. 3. Ant. fab. & ceter. de Castr 2. & nalis multis locis Pom.

lib. 7. cp. 8 ubi & uual. litera D, Et G. Pet. fab. lib. 2. semestriꝫ cp

22. idē Richard & Iacobus Gotofredus. in quadā l. d. ut

Richar. in tit hēred. Cos Arnisius lib. 2. paratitlo men. cp 6

Ex pramat. q ub adit. 50 Lent de gest. & agere late Mynsin

& Menoch. casu titꝫ 3. & Lib 4. de prumptu ubi prumptꝫ get

100 Carolus Mantica Conjectur. lib 9 usq. ad titꝫ 14.

Mascardus de probationibus S. Iulius de 40 titꝫ ad 52. Tusc.

lit. Asclus. c. 1. 86. Latius me in sclus. 190 Dominus Salgado

in Laberinto creditorij 3. p. cp. 18. Vide & de tran sactionib.

titꝫ 5. q. 3ª & plurimos referunt qb. abutimur & alios nonnullos

UVA. BHSC. Ms 118

In omnibus amico meo Tranzo Mater. 81.

C39.° facty gerendę regule ẽ abanimo
requens ęut facta illaq̃ q̃ animꝫ nferunt Necendicunt gestio
nꝫ spes extantiũ l. fil. 60 §g. ei bonꝫ 87. hl. in prima p̃te fil.
emancipatꝫ hęres scriptꝫ ẽ dicatur substitutꝫ Sernꝫ Liber
tate q̃ supnens abintestato patꝫ decessit quasi demꝫ t furio
sꝫ petit abintestato bonꝫ patꝫ Unde liberi q̃ritanꝫ gerunt p
hęrede hereditatẽ q̃ ex testamento adiissent t repudiarit.
Antistius labeo existimabat exilia petitore bonꝫ possessionis adiritꝫ
fuisse hereditatẽ ẽq̃ extitꝰ si aparuisset testatorꝫ sanꝫ mentꝫ fu
isse Labeonis tamen falꝫ ꝫ labeonis existimat q̃ q̃ apetit hęre
ditatẽ abintestato n̄ itaꝫ petit eq̃ extitꝰ Necetiã cernendi ẽ
repudiare ittꝫ et locꝫ fecisse substitutꝫ postulat bonꝫ pot.ꝫ
ab intestato §. omnia ininteꝫ q̃ moment q̃. ꝓpter errorꝫ facti
petitꝰ bonꝫ possessionis n̄ fuit facta Certe uidetꝰ q̃ q̃ abintꝫ.
dare hereditatẽ n̄ potuit nec Certꝫ q̃ hęre potuit inducere
existꝰ et excadit ea necinducere pot Vt recusationꝫ hereditatis cumꝫ
Verpecta petitꝰ bonorꝫ sectorꝫ Iam I facty ẽ adibitꝫ q̃ueat
Aliquꝫ lib. 14 quæstion. Papinia N. l. patronꝫ 3 reqꝫ pauꝫ p
tionis habe nota adicit Iabolenus E uis ꝫ stabilitꝫ et Procul.
labeonis ꝫ p̃bat et in Iabolen. sent. A ẽ. Nota Procuꝫ potuisse
hæc labeonis ꝫ q.ª posse dixit, n̄ tamen ẽ potuisse in rem Iabolen.
antequ obit l. 2. §. f. C.ꝰ neque usque ad finꝫ de negotiis gestis
apertꝫ q̃ fundat Joannes Vertramnꝰ de iurisperitis lib. 1. pag. 52.
quare expungo p̃positionꝫ in, quę in lib. florentino ceu spuria aste
risco et lineolis notatur et postrema Vox sic lego et Iabolen. ita
ẽ. Supleo Verba ꝓ figurꝫ ellipsꝫ. adiret adicendi ẽet. Scheyrer
ꝰ omisisset hereditatẽ et abintestato adiret Valeret q̃ perepta
dratio n̄ tñ actio q.ª abintestato ꝛuꝫ fuerat delata hereditas
quidã ittꝫ potuit valere q̃ literali sensu ttꝫ in l. hęres
C. de ꝑ puberꝫ et alius substitutionib. ubi hereditate extꝰ omisit
rdẽ repudiarit. alioꝫ tabu. et inceptatio omissio quę pot gram
exactione cognitionẽ hereditatis Respicere et adinctiuendꝫ

UVA. BHSC. Ms 118

repudiatione Ita mentari el l. filg 6. ut docuit Mornac
in cod. l. 60. Vbo transit, licet n satis expresse q. alter Pichor.
in lectur. ad ht. cp. 12 n. 6. in q. vero exemplo deducto el. eybo
nii 8). nor docet Papin. uniuersale et Magistg regula dg mix
tione scury eg cenere. cemixcere hereditati paterne q. extra
neus eet. Ideo pro facto mixtionis cenere gessisse pro herede illa
Vbaremoto familie vinculo significant, si extraneus eet, pro
tant Acurs. Vbo venit Cuiac. lb. 10 resp. Pap. in cod. fg. Cos
ta lb. 2. selectar cp. 3. n. 3. Pichar. ad ht. cp. 10 n. 12. ex qua
infert filg q possedit agru paternu et patruna hereditate
te. Ita existimaret perrore ee Materny. Ideo mercuriu paterne
rei citati nec amisisse abstentionis beneficiu quo gaudent filii subie
cti ergo q. si scienter cent Voluntarie lg necessarii 57. ht. q. extraneus
eet illo facto nudi retr. pro herede gessisse erant, eni. non potuit habere ei
tg animu destinat. l. si perrore 15 dicunt dictione q. ex facto erronee
Minime potest nocere Gerto pro herede ut eleganter exposuit Cuiac. post glosa et Clari coruetere adcendug e Pichor. d. cp.
10 n. 12.

facty tenendi

Ex qso. elucet alia reg. tradita in fg Ng hoc 4 C.
Unde legitimu videlicet n ee impediendo ang teneat rei hereditate, sed anagnouerit hereditate l bonor. possg petentad
hoc ut heres teneat qa facty tenendi erer non sufficit nisi animu
gerendi pro herede in illo facto prestiti possit neque e strarium q.
Suporita in lg. n roly. 33. gl. 6. lo hoc amplius de usucap. ubi
q habet iusto causg existimandi se heredg ee dominu rei
qug mala fide possidebat mutat sibi Cg possidendi, q. n ase
Mexpro Cg mutat, sed a bextraneo cuius se heredg ee
existimat, hic enim locu intelligendu e ele mutata Ca pos
sessionis quo ad bong fidg et cetera adminicula iuxte possessio-
nis, n uero ut heres effectus fuisset sciere ipse hereditate de
lata n eet, q. sola falsa opinione ducitur n potuit fieri he
res quo tuis Maxime uellet retinere res hereditarias alie
no gerendo pro herede quo omnia ineo Acu. Reponuntur

UVA. BHSC. Ms 118

De cuius materia alibi ex Professo egimus quod si ex.
Fatterendire colligi potest Arâmus habet detemophse
Recte gestrone uelut si clutV s rer hereditarias temeritut
Adstat in l. sin alienab. htt.que Luti q. q. 3 futys, ittp. pude
Nter prudentes uelicet dicimus Arbitrio Mantica tt. 12 May
Cardus dclus. lib. sup. n. 6. laudat. Stefan. grahan. discept
Atrony forensy cp. 706. Mchael Graslus de succ
sion. lib. 2. art. de adq. hereditatis quest. 5. n. 35.

& 86 f siarqui possit fray Emalita inretent. rerys que
frequenter euenit ineo q Obo repudiat hereditatis factore
tenet retinet rerhereditatis hic enis inpuditis sui habetr
f immisto tx elegans in lg sqs Naturalis 3. V. lo et q. de rebe
unda C. de naturalib. liberis. Vdic restituty pferat habetr
f repudiante propter dolus ubi notant Clarus et in lg. C
de repud. hered. Iranzo Sideratus 86.

Sed dqus dis sint factaq
directo tendunt ad adq hereditatis quidq qs straruys animy
denotant, quidq uero ambigua ex qb. nr possit colligi possita
mus muy adgrendi nr repudiandi.. postulat tractatus inte
gritas ut de hic ommib, distinte dicamus, et secy dis reg.as
iuris, Nis inseq. doctrinas praematicorys partytis incer
tys quia ibi hac in re ce existimo, straiqs primo dica
mus, facta qus straiis animy denotant inprimis sunt
ea. que straiis habent intentionis et que rpatum
hs hered existentia Veluti sqs amouent, celauerit
subripuerit res hereditarias l. sqs extraneus. 22. Tit. lib.
72. § ptor aut 3. qs seqb. h.t. ingb agit de hereditate suo
amouentes hereditarias inquo rp omnia idis dicen
dis é acâ extraneus ut amouerit ecce dicemus cp. 1 eq.
Ratio é qa grei furtys facit eg strectat tg qua alius

Nº 8

29

Duius o factys

straria

UVA. BHSC. Ms 118

Sgl. de furt gr. stranjanom Prodit ut deleceat non
agnoscendz hereditati del Atz interj uideri poss
Pon. et Ott. Ibj. ep. 2 Corta libro sec Vndo sel. ep. 3. n. 5. ergz
bello vbi bona uindicaret n. 11. Cui CL arrisimz doctrinz L. pto
ponit in fz ei q[uo]d si ubi docemur pupilli heredib. patris suis nec
necesse peter captare beneficij obstentionis hereditati
abitz patri delatz et adquisitz iure sui q[uo]d pater seriosum
uerat idz quando abstinuerat scilz hereditatem nec q[uo]d q[uo]d
amouerat ephereda gesserat. q[uo]d idz et hereditarig admi
nere ac hereda gerere. Resp. intuo idz ee amouerem
hereditarig ac pheredo gerere ad hoc ut gaudeat bene
ficio abstensionis q[uo]d exprocptor denegat sui amouendo. per
paterna d. l. 13. § ptor art 3. sponsu et hig et in l. et puto
16. § sed etsi l. fam hig hereditatis ubi dicit uenire in illud
inditum q[uo]d l. dola aut culpa alterius ex hig redib. facty e
Oeluti pecunig hereditarig abstulit q[uo]d pro facto au
forendi her fuit Respondeo Ranta qui ponit de illo in
dito qui stitit heredz extitisse omnes interquos Vlpianz
l. eodz tit. quas poter necessarias sugonundz e prig adisse he
reditate portea abstulisse pecunig Cui alig obstitit
in hoc ut dicitig ponit uenire,

externa)

Ob. facti a numerari possunt quz per
sus externa uelut si rinolomo hereditaria ui eatutig limig rat.
ante acte locationis l. g. l. C. de repud. hered. et sitg qui patro
ni filiug et nepotig hered libertj petat alimenta l. siqs 13 ht.
et impleuerit solitas obtestationig quo facto tantz cessat
et illuc actz purificare Vlpianz Maior et celebra
tione amplectatur Ode repudiat hereditatz l. si pupill. 26 et
solitas instituit. Nec dicto sit suolet quz impleri
pot abrogatione atq ex plebiscito hereditatis l. antiquig ff

UVA. BHSC. Ms 118

Hst. vtatis ꝯ. ubi de puplo huiꝰ facti extaꝝ animaꝝ
ꝛ cedere hereditati in fabore substituti legitimi proximioris
Lg. fut quæstionis 24. Lg. 2. Dig. si quis ca stti Lg pbo. 8.
de mortis caa donationib. q. nemult heres ee q ad alios nult
transferre hereditatis L. nemult 6. de r. I. dixi ut legitimi fratres
habuisset adeat et heres pro parte virile existat ng rideamur eg Vero
dicent si aliter transtulerit anteadithoꝝ illo tpo facto pheres
elegerit et quasi pambulo momento adquirit hereditatis Ntrecte
pbant clapiꝰ ex l. aquilia 6. C. de iure deliberandi. et de mundo con
Practicatis apud dig tit. 2. de cerore iuriꝝ et actoꝝ quæst. 3 ex
nº 38. de certo ritu hereditatis scriꝝ dicendi et poter dixi infra
tit. 19. § hereditas 12. et seq. amplianimis rationibus et dig dicentis fuisse cedere
hereditatis formas modo que regni Vt hoc decidamus fabro de cadaueris
9 et 10 Cuiacii lib. 18 obs. cap. 9. poterat vero cedi ante et post adithoꝝ:
Ante, alegitimo cui gradus proximus erat: quamuis quodq modo de
bat succedere in gradu ingradu et alioqn ex Lg nemo soleret dari ut diximus
ex § placebat inst. de legitimis adinator. lucer. Lg. 1. § secundi de legit
et legitim. hered. notat que fab. ubi proxime. testamentarius heres ante
additionem poterat hereditatis cedere dig immutatis dig immutatis
tuis aut legitimus proximus immutatus quia nihil habuit q. posset trans
ferre per cessionem antequam heres esset legitimus vero habuit q. trans
mittere quia ne per ipsius delationem hereditatis quæ mea speraba
tur primus delatus fuit nisi L. potest plato in diuersis et eorum sort
habetis vero potuit cedi tertio attitio quia legitimo ex quadoc
trina in § sicut quæ hanc declarat elegantis diuinare necessa
rio sequitur sicut ea dicta certa sit hereditatis heredis scripti q.
actum idem ex eius certa fuit quia cedens facultatis excludi non potuit here
ditas fere d. l. 6. vero portionis certa sit q certe permanet here
ditas et loquuntur cuiac. fab. et ole ambi proxime n. 44. quia quemlibet he
redes fuit amplius desinere heredes non potest heres quia ratione 88.

UVA. BHSC. Ms 118

de hered. inst. Similib. seq.a vero Oba plena sunt dificultate debi-
ta vers pereunt id.e debitor.es defunct.i liberant.r. Sicq.z Manet hered.es ultro
ab Creditorib.s quare nō manet ut possint nunciare debitores: Atq.z fabo
Valorq.z quo ad prim.q.z partē, Sed nō satis expressit q.a obligatorij hered
g.rorq.z heredis req.z, nec ionarij possunt transire sit particularis successor,
nisi p obliquū virtute cautionq.z Emte et Venditē hereditatis l. 2. g. fin.z
de hereditate f act.e Vendita l. nulla 50 de V.O. g. restituat
ibi tropliq.z inst de fideicommiss. hered.it. debito vero ideo licuit
pere, q.a g. hereditas cedit mihi cui et retenti debiti vt fundo
retento in l. pen. de hered. et act.e Vend.a Vicesi quo q.z modo
sibi ille renunciasse existimo in transire necessarij vt que
eq.z q.a alie actiones Venditē transeant p cessionē l. 3. 4. et alibi eo
de tit.o quare illa Oba id.e debitores defuncti liberant. Videtur
mihi ee problema expungi quod debere et q.z que glosema dicto
loco aliquo adiecto nisi ut alibi cavere tenetur ad pcedentē sensū
videlicet perire debita hereditē dentē et ab ipso liberari debi-
torq.z nō vero liberari accessionarios.

11 1 f

ea q.z facta

Manumittere et q.z seruq.z nullo iure
facto externū reputat ideoq.z ab eo q.z nō hereditē et nihilo tolo fac
to potuq.z nihil agere quo q.z hereditē gerere censet Nisi aliunde
prius constiterit de cuius animo l. 1. C. de iure de liber. ex plyde
gan certat in l. Mulier 20 §. 1. de ritu nupt. inst. inquirilla
Oba hereverit, vel ut intelligant de potentia potuerit hered
ee agnoscendo, postquā per facto et q.z nulli impleuit
dition.em q.a nisi fuit insuiens, ut unico facto purifica
ret primo institutū Nisi pro hereditē gereret et adgereret
hereditas post modū teneret Manumisso absentio et quo ad
nūm facta arg.o ex. l. 1. C. de bis q.z an domino manu
missi vel sub quo sensu videtur mihi hunc tex. accepisse
Cuiac. lib. 5. obser. cap. 2. et lib. 21. quæst. Pap.i in l. Seruus

51

UVA. BHSC. Ms 118

12
explicatur l. recusari 95. ht

Sf Mandat Ant. fab. lib. 2 Directurar. cp. 12. et ego tht
lib. 6. oqur cp. 26

Extat facile explicatur lex. in l. recusari 95 ht.
Vba Recusari hereditate nr tgtz Vbi sedetz repotetalo
quo cyz renitio voluntatis. aliud ee recusare aliud repudia
re ex l. recusari 6. ad SCtum trib. notant Cuiac. ad tit de hz
reditz qual. et dif. Richard. in lectur. ad ht. cp 7 n 6. q. repu
diatio e actus legitimus Vbi celebratur ad repudiandam hered.
datatz strarum actionu ut actio palatio stipulationi notante
Petro fabr lib 2. semest. cp 22. Recusatio e facti omissio
redditatis strarum gestionu phereditatis utrisz Cuiac. agno recte, quida
rmus g. qb. facti pagati recusatio existimo facti strarij vultus
amouendos vel hereditarij ante actionu. n facti externi
q. externa facta quaq; n determinent meditij agnoscen
de hereditatis suspendant tamen pro optimum stma
rij de liberatione ut ex d. tit. 7 tat aliud facti actu
unt Practici apud Richardy ubi exime et Coyrac. in
d. L 95. videat heres re hereditarij a extranei
dum pare neque illi pernet arg. ex l. 2. C. de infantib.
expositi q. recteret. recte rabily pti et arbitraria
prudentia accipiat libenter substantio facti alij
plationu quay potiy ex cerebro. q ex uria ducunt

Aga
mus iam de facti ambiguis, que accipiun
tur tam p gestione quam pro externis in qui
bus ubily ei tamen ptestatio coram aliqui
bus facta coram aliquib. facta negotii argui
agnitam ee hereditatis ut nostra lex Re
gia et notarunt plurimi interpretes, et ad

UVA. BHSC Ms 118

& admonent authores sup n. 6 laudati inprimis tale factum re
putatu sepelire testatore l. seruum ff. l. & sqq 14. §1. & sqq plen
que de religios. & sylb. sunt. Et gerat ad familiæ hereditandæ &
p hereditate 20 inp.° & §t. hl. ff. l. c. de iure delib, unde amus cur hoc
factum sit ambiguum. Ratio e, q.a heres sepelien. defuncti portadi
tæ hereditatis ingressi ei omnino resolutis piaculis contrahebat
cuius extat Mentio in l. aut ptor. §. in causæ 3. de iure
deliberandi. Festus misce exuerrias ibi Cuerniatore
q accepta cave hereditate iustafacere defuncto debet. qui
fecerit autq ineas re turbaberit suo cpetuat, hecpecuniæ
Mactatione animersarij porcę ante fruges qui obicl precidaneæ
apelabat & mutata fuit ut docent Turneb. lib 17. adversarior. cp 20
Ioanes Chirmanus de funeribus. lib 4. cp. 1. Iacob. Sutenius de iure
manium lib. 1. cp. 16. Necenius facile credo antonio Claro silvio
lib. singulari ad leges regias cp 25. q capitale ipis pene exactę
a Pontificib, docuit, quapter ante nouendiales ferias qb. plerq
q iusta prodebant tuix erat ex hereditate. unus qui intrepido
animo hereditate adiret & ptotos illos nouendiales familiæ de
functæ funesta erat Cicero lib. 2. de legib. l. iuxta 28 gul.
ibi Gothofred. de stipulat. seruor. §q.° posset suo piculo.
adire hereditate sed cautius factum ecet si ante ingressus de
ta Radisset Mento unus fuit factus ambiguus sepelire defunc
tum et Mouere inditus de sepulchro iussato, q. Et extraneus et
Ut heres Mouere pot l. phereda 20 gul. hl l. quæstus de,
sepulchro iussato, its parcere pecudes aut seruos hereditarios
d l. 20 §t. q.a hæc ver dilatorias n recipiunt l. sex quæstu
tores 22. C. de adm. tutor. Notemus fraus & sulth. Seruos here
ditarios paut iumenta aut paut aut distraxit. parcere et
pabulis pene dicit debuit alere et alimenta de hominib.
Cinus et cuacia de omnib. quæ e nota examin cura aliud

UVA. BHSC. Ms 118

aliud agentis in l. sup creandis q c. de iure fisci in
tantis q. in quibus quadruplo lib. seruos q paratos l. 2. ad
l. aquil. ut etiã in uocem parendi abilis non reuerxerit cl.
Vt et in l. cum 31. § ul. de donat. inter laicos etiã 396.
quos e si filius mortis sui inferat in sepulcra
paterna d. l. 20 § sed etiã 3. ratio e
q. sepulcra paterna liberi etiã exire
laici patent Modo non sint pro
hibiti inea inferre l. 6 etiã
6 de religios. dixit lb 6 aquil.
cp 14, =

14

Illa q. facta directa si quis non alius animus fere repo
sunt quos agnoscendo hereditatis uelut rei hereditarie
ria uendere sumere. administrare accipere quos actionis
implendo gratia danda si heredi d. l. 20
§ Papinian. 9. petere ut illis annuitatis
naque sibi quos abintestato adiudi
centr l. cij q dig 14. de bon. poss.
l. 3. c. de rep. hered. uendi.
Valeron de transactionib.
lib. 1. quest. 1. n. 15. et 16.
Hec facta prehendi
poss subcertare q.
sed non possunt ei
numerari q. in
numerauit ia
fere ll inquo
omnis sui spes
collocarunt
Veteres d
Practican
et sup. nõ
laudati
abbatinus
ut labo
re semy
trifty
impono
ad sau
dig. agri
potun
tur
de

UVA. BHSC. Ms 118

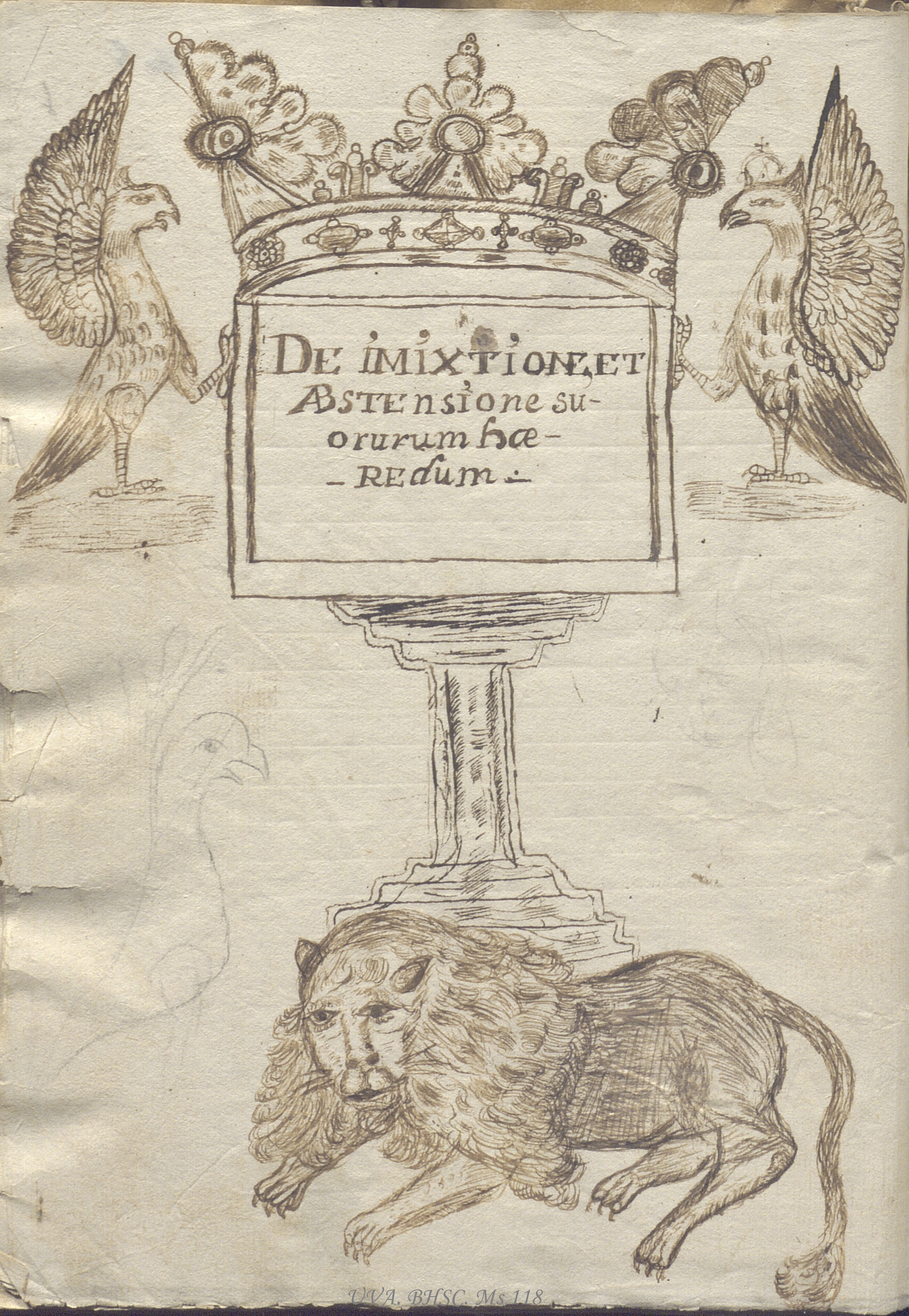
Ovid ARSC MS 118

64

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

N.o 17

Proemy

Licet huiusmodi locus non postulet aliene sue hereditatis disputare nec de forma patrib. ff. data illor instituendi exheredandi prosequens de diff.as inter postumos et filios negotiis, Masculos et fœminas filios et Nepotes que omnia expectant ad tractatus debb. et port. hic Ut de immixt.e et abstentione q, apte dicamus opere pretium censeo pleraque ex his libare, Sine summis digitis, Ut dicunt, attingere, Necessario facile abstentionem Vatio et beneficium intelligi potest Nec primum Cognouerimus Necessario existentis Suorum heredum, qui quo pacto eum a potestate sine Ullo Voluntatis indicio heredes apparent patrib. suis. Crebro hic faciemus in pladiis qb. aliter quo per Urbitatis Vatio constare non pot; relinquimus ei docti sumus antecessorib. nris tractanda et discutienda que in materia sua rum heredis disputatione ff. Tractamus quelle que parentis hereditatis deadq hereditate que suscepimus explicanda, illa nunc habemus, qb. expediendis labor nr Necessarius fuit, hic apponimus, que adhuc Sabi exporta, non uidemus aut non cernimus. Que de prosophia pulchre et acute Seneca disseruit ep.a 103. Nos opere, studio que nro accommodamus; Sic ingt. Vita hoi detrahat nihil exhibet. Non abhorreat aperiri Morbo. Nec hoc agat, Ut quod non facit, damnare Vidcat, licet sapere sine pompa, et sine inuidia. Aggrediamur q.o Artibus illis, quibus non Magis publicet Morbo. Immunis q prare deserunt, quo Sit Urq Utilitas eruditioni que egent, Carissimi et Clarissimi Auditores, Videbor Mihi Votis Summa assequutus. Ut dixit Arbiter alio licet et Sequior sententiis Sanctis Sodalibus adsem.

DE NECESSARIA EX

STENTA SVORVM HEREDVM

UVA. BHSC. Ms 118

Rabo naturales, quare Lex quedz tacitas liberis parentz hereditates addicit, Attribuit, adiudicat, Duns I Sidonij a Gratiano relatus incipiens Naturale ff. de inof. ttō lg. Scripto ¶. Und liberi lg. Frater ¶ de bon. damnatorum ibi liberi co apellatur, & reputuntur parentz Vbi, ide Naturale deredem heredes habere filios lg. decemana patr. 13 ide legitimos hes, Omnia que parare debant filius lg (pibi interc. 80 § sed nq q. ptor ¶, debonis libertorum Vt notatur in relect. de donat. cp. 8. n. 6). quare qui filiz patrz eius substituit Ncensetur Oblisse Substitutionz facere casu inca su Mortis filiz Sed edz in Casu Voluntatis post iaq. repudiante filia institutionz ipre existus substitutionz adire absque eo q. incidat in lg edicti lg Iulian. 26 § 1. Sqs omnia ca ttō valebit, plenit Iuliano Papinianus Vbi; q. cum filiz patrz stra Vbi parentz Substituere nolens Sed utarbitrum eligendi relinquat. Ide Nudetur tertator tacite Cogitasse de substitutione faciendo ad casum q. filia prius quz pater decederet Sed potius Vt arbitrus accederet ad eum de ex hoc Vel exillo gradu adgrendz que hereditatis exigenda filiz ex sua Vt explicant. gla et Glosa in d. l. scripto ¶. Und liberi Cuiac. lib 26 qm. Pap. in dicto § 1. Ienel. lib. Selectar. cp. 1. n. 13. Latius Vniuersa Mr in Lectura ad tit de Vulgari cp 6 ap.o Usque ad lg et Medius qui ad pz mat. eo ttō exn.o Dicimus enz ee ordine Ne Vt filius succedat heres patri Ausonius eidicto 2.o = Iustius Ne ordo patri Succedere & turbari ordine Mortalitatis Si pater filio heres succedat ctra Ng et si 15. de inof.o ttō ubi Papinianus Sic ait. Ng et si par entib. ori debeat filiorum hereditas propter inopiam parentis et Naturale erga liberos Charitatis turbato tn ordine Mortalitatis Romani parentibo. qz liberis pre relingedet. quem si non instituto retuli: Obiit Papinianus. Crudeliter a Caracala

Se

Secum porcus Sus tub. parentib. Aeste sparsa inuita
Caniacaq et alijs Nouis nb. Parentes cum a filo Sapien
tissimo edoctb et abeum doctrina affectu que. Vba Mutuantes
hoc epitaphiu cum Sepulchro posuerunt.

Æmilio Paulo Papiniano
Prefecto Pretorio
IConsulto
Qui uixit annos XXXVI dies X
Supra menses III.
Papinianus hostilis
Eugenia Gracilli
Turbato ordine
In senio eum
Parentes
fecerunt

Hanc inscriptionem restituit Seronimus Magius 2.a p.
Miscelaneaq cp 11. pag.a Mihi 1033 in 2o tomo Criticoq
aduersus inportunq Socini in l Fabius 102. de rit. dicmoy.
et a Seronimo Magio Mutuati D. Ioannes bertrandus de
iuris peritis lb 1. in Papiniano pag.a Mihi 10. Dominus Ra
mirez de Prado ad Martialem lb 1. epigramate 115. qui
eum de axe. et Sabi elegans Nec in mimor fuit cuiac. lb 1.
q qm Cap.l xn d.o l. 15. Licet partes Agtq eq quemoniq re
tulerit Sedquq adpostq Maxime faat ceteraque ad hoc Do
tq Parentq et Legq naturale de successione liberorq prequtq
sic Latuq in tractatu Academico de ob.e naturali N. 12. et
Legb.

Nº 3
Iuscitate de eadq re

Hanc naturale Legq exacuit, adauxit, atquenitauit Ro
Manorq uq Suq peculiarib. institutq quq fatiq potestate quoquq

UVA. BHSC. Ms 118

Naturalis ē quæ p̄pria et peculiaꝝ fuit Ciuiꝫ Romanorum
Vt dixi macuerrarius decimo ff. tit. ff. sb patr. quæ ex lg 3 debitꝫ
sunt sui Vel alieni uiri Quę aute 2. instituta depatria potestate
Mondicatis patrꝫ potestate eē inuentionꝫ uiri Romanoꝝ aut
aute ciuili Romanoꝝ originꝫ ducere... Hocenj plusꝫ absurdꝫ
ē: Dicit Vengius ingenuale Romanoꝝ expoluisse patrꝫ potestꝫ
Ex iure naturali Decessꝫ Patrꝫ in fil. Non uerum. Nam
Q. Sequitur Seruius lg Ætate Superest Nisi Debitꝫ ng Re
gere Mitiorꝫ Seruꝫ hanc rg Subsistunt fere omnꝫ Scribentes
Mihi Accursius reprehensorꝫ Meus duos adiuocare Sufficit Mag-
ng illustrissimus preceptorꝫ Meus Dominus Ramos in Acade
Meis ad Lgm Salus maparatu ff. 6 et 7. Studiosꝫ que
respectoꝫ sectatorꝫ meus Caluisius eruditione et elegantia
Legendi ornatissimus Dꝫ D. Vonius de Arechaga amplectē
ad § fauste C. inst. de Capi pae. Lg et seqꝫ. inter alios uery
ciuilis effectus et patus dotis Sui patriꝫ potestati Lata
fuit identitas p̄sonarꝫ quę dos in eo dicit Vt filiꝫ in
potestate debitꝫ unacum quę p̄sona ex patre reputantꝫ
Lg nec ex filio 16 de furt. § si quis alii. C. de Vsuris
de inutilib. Vnde Necesse ē Vtq: dominꝫ habet paternꝫ
rum Suarum habeat et filius Naqua naturaliter filius Sed
quia ciuiliter pars centeb patris itaque pater familiaꝫ
qui domo dominꝫ habet, fructꝫ rerꝫ et administrationꝫ
Le pruntab 105 § familia de Significat, et filiꝫ Vero
qui dominꝫ habet Lg quę ex bo patris Sine administratio
ne Supositꝫ potꝫ Lex sectione quare Si eman cipati ab-
rogatur dominꝫ, q. externa filius Si exercet ab
rumpit q. Vtraque potestate L. patri indulsit. Nam
Obstat filiꝫ a patre exhexedari pot. q. uno patre ne do
minꝫ unimo q. dominꝫ ē Subtilitatꝫ uni exhercari

UVA. BHSC. Ms 118

Debuit. Aliquin Sublato patre p̃ morte q̃ actionẽ
tationẽ ꝑebat, Aparet ꝓpũ. dominũ Manifesta
ꝛct. exp. dominũ Donatiquẽ ꝑer. exerer. d̃ Alio
patre occulto esset. d̃ quar. Sopitꝫ. hic ẽ Sensꝫ Paul.
in Sen Suis lt. de liberis & posthum. cũ Sen Suis lt de
Suis et legitim. hered. Qui Sabi expresserunt Iustin. et
eius Paraphrastes Theophilꝫ in § Suaute ins. de hered.
qual. & diff.a § ita demum inst. de hered.tatib. qui ab intest.o
defer. addendis" ꝑter. Clarcõs ad p.m Loca Cuiac. in Leon.a
§ Duplicẽ de cadue. tollend, Barbi Sepe, Ant. fab.
in ẽuis.p.a (Vbi tractatum melius ꝓcabit) tt.o 2. p.o 5 ll.a 3.a
V. huius Illationis tt.o 8 p.o 1. ll.a 4, & tt.o 11. p.o 1. ll.a 1.a
Donel, lib 7, cp 2, Vbi Ossuald. idẽ Ossuald. lib 2. cp 25 lit. B
Costa in § d̃ qd Sitgtꝫ 3.a p. ex n.o 55, Valenzꝫ ad tunctꝫ
de adq. hered. lib. 3. Illustris tractatꝫ 2 n.o 5 & code lib 3 tra
ctatu de lib. & post. cp 2. ꝓpꝫ, Diserte de legunter Suo
more ꝓceptor Meus in pd.o aparatu

+ Sue hæredes (De Uxore con
uictũ sint, Sue n̄ sint in uictũ, modo n̄ sint exire fœrata mulco
dat aparent, existunt q̃ patrib, suis hæredes p.e dominiũ emptione ducta
q. mercy uita habebant d.a Sen suis lt. que d̃ct existentia
Suorum hæredy. Sed hic Verbat lupo ex scrupulosore
uitor amouendus, primus ẽ de Uxoribꝫ, que apud ꝛes
cos Ulkos despicowa pelanꝫ uite familie dominꝫ do
minę apud Romanos Vere Matrone sue aper
to & ab Maridi filius Seruij q̃ dominę dicebant Et
ex eadem Significanter notat Eximius Perdo ad
Virgilium 4. Eneid. Versu 39) accedit Sebinus
Torrentino in Suetonii Claudiu cp 39. Adrianus
Turnebus aduersarior. lib. 11. cp 9 & 16 ex. cp. 6. Seruius

UVA. BHSC. Ms 118

Adtakhz lb2 anal. anotat.e l19. quondz eum A
Mcus Meus Strechcrunus Pater pindus Ramirez
lb1. in Canhoa nº 400. Carolus de Mapolly ad fa.
bos Ouidi lb2 pag. Mihi 289 dabit cum apelato
Nis extat Mento m lg Vxore ff. de legat 3. lg ltra
195 Marco de annis legat. lg Vl. §1. de bers dap
ento Legato Rotella qlo. modis Naturales effican
tr Sui et Legitimi 74 cp. Vt eruero Matrona Ma
ritz Suis apellat Domini in lg Lucius 88 §1 que Ma
rita 2 de leg. 2. Vadō ꝓpīa ẽ genuinae q.ª ẽtg Romanis
nouerunt tqque ꝓterzuris Naturalis sicut exgtes cent ue
ritatis, iuris que diuini, Vxorej Manente Matrimonio Socia
ee Maritꝫ diuini q et humani iuris inter Se partici per uth
cuntren lg 1. de ritu Nuptiarz lg aduersus §1 C. de Crim
Qui expilate hereditatis q. inter ensbruta Romule ponit
Dionisius Alicarnasseus lb2. antiquit. Sed tqe Societas
et vere communicatio que Manente Matrimonio Maneba
Rejiciebat Vxore Suq hꝫ rede Manto; imo extranea erat tm
Adueritꝫ si Scabrinte fato Venuret ex postrema Clausula
Lucij post cognatos Vocabatr l. 2m.ª etate Ver et Vxor. ẽ.
Nequin filia potuit dari pda existentia Rationc dominij ad
umbratꝫ q.d habebat in tuta patris Ottauia Scrupulis Remora
Mis notandis ẽ rede alicarnasseo Nq quq Vxore facta
fuisse participe humanj Diuini que iurisq Marito Sed eq
tatis que ꝓ farreatione in Manu Viri deuenisset. Ebala
bna Sunt ex parthone Siluergii cp 72. Mulieres que iuxta
Sacras leges deuenisset Viro participe ee omnis bonoꝝ
et Sacrorꝝ Nominabant ante priscj Romani Sacra Sup
tias Vocabulo Suofarracia. et Paulo infernj. uxor
emꝫ predica et Manto nominib obsequenꝫ eque acille

Jo

UVA. BHSC. Ms 118

Romus erat dominus etiã eius defunti bona succedebat
legeri. Sicut filius in parentis exigequidẽ scis sine
libeñ acintestatus decederet q. siqs haberet ex equo di
liberi. exqb Cbr inter Romulẽ legeri hoc referb, Oxorsuva
tione Vrõ iuncta in sacra et bona venito, hoc dig erat que
ducebat Mater famul. et Matrona apud Aegyptios et Rom
alicary cp 6. cuius loci expsis exponit Macrobius lib. 1. Satur
Nalibus cp 15 postea desuetudine ferea ablata sacrificatione
idq; ius idq; quemo meo attributi fuit Oxori, pquo erunt scis
inter duos qui et Matrimonij et Matrem familias succedant et
Mariti sui loco filiary familias erant quo ad successionis
quadere Multos Multa que attulit lib 2 opusc. cp. 4 N°. 10. Nec
repugnat 2° Societas connubialis apud Romanos tuta in Matrimo
nijs p sacrificationem aut p coemptionem celebratis locum haberet si regni
et Italiae mus eas Oxores appellatas fuisse domus dominas, que
in familia nomen que Mariti succedant et loco suorum ipsorum
erant Italorum fidei commissum immo ad Africanos etiã
pac. multos B. Ferdinand. de Mendoza pfirmando dictum librum
Tanon lib 3. cp 14. Vbi exponendet Ephorum fornerius lib 1 Selectarum
Cp 15. franc. Balduinus ad legem Romuli in l 13 Aicet pau
lo obscurius elegantius tñ Cuiac. lib 20 obs. cp 18. exquanota fra
Feelucet ratio quoque in lege Lucius 14. l talis 41. § sicuti
de fideicomm. libertatib. Vxor Italus omnino legem institutio
ducat abstinere a lege edictale Mariti inducta. p coemti
ducta, loco suorum legendi illi erat, quo observatione didici
a Magno preceptore meo ex Soberani mate de Doubeny q. ei
ficiens initialis Mihi reliqt, eidq; qua bona fide acceptam
fert cuius quoque discipulus cultus Elegans D. Joannes Sua
rez de Mendoza lib 2. ad legem aquil cp 3. Sectione 3. N°.
16. et tñ prua Nobis Venditat videntib, qdq; Arias de Mesa

UVA. BHSC. Ms 118

N.os.

filia etnepotes

2.a q.o

Leg Vanay resolutay qq t. n.o 6. sequentib.

Secundus

Scrupulus, mecmihi leuis, e circa filiaz etnepotes occupantes pri
mu gradu in familia Sublato patre de medio q̃mmy inpote
tate SS patris autauꝰ quꝰ filiꝰ Masculꝰ primigradus leꝝ
Cuiꝰ et le nepotes ffoebis qui SS Suꝰ tali emunitate
erant de patria potestate eoq. dicendu videbat q̃mmy extituy
ipsi ure hęredes Si ex hęredati infuissent quꝰ filiꝰ Et postu
mꝰ existebant ex antiquo iure Si scripti hęredes fuissent
Vel si ab intestato decederet pater f amꝰ in § suaui hęredes
2.o inst. de her. qual. l. l. § suos 2. & § 4. de suis Legitimis
& q.o Suꝰ hęredes sint Videamus cur tlis Valuisset Si eis non
preberetꝰ Concessio Nisi ure adcrescendi adcortꝰ partes Et sus
tinamus non docet in p.o inst Vbi Sed nitade filiab. de exe
redatione Liberorꝰ quę difficultas aliquet q.a postuma q̃ereba
Non minus ru pebat tlis quꝰ filiꝰ posthumꝰ Si ex exheredatis
Reet le bellis & inp.o decimusto rupto l. q postuma & deꝰ
bonis et posthumꝰ inqua hęres inst.a Sub dilꝰ le spendente dili
tione nascatur rumpit tlis patris Suum eo uno Sue post Morte patris
Nota sit. Cur q.o de filia et nepotib. Supra tib. n.o dicebamus?
Maxime cꝰ nepotes a patre pecuniꝰ q cotꝰ p.e Suꝰ n SS ru patt
ab tlis Sublato patre de medio uno anno Si pertinto Se inue
niant l. q posthumꝰ l. 3 decimusto rupto § posthumꝰ inst. de exe
redatione Liberorꝰ

N. 6.

Debilis patria potestas e tria filiꝰ et nepotes.

Vt respondeamus imprimis agnoscimus
cꝰ immunitates pris placito debilitariꝰ ee effectꝰ patriæ po
testatis in filiab, et n nepotib. Masculis quꝰ in filiis imo
debilitariꝰ ee ipsꝰ patriꝰ potestate, sicꝰ de filiꝰ q̃ alterius
patria potestate existantꝰ a patre naturali teneantur
dare ut filiaꝰ de et nepotes immunditione et manu pa

UVA. BHSC. Ms 118

hanc q exabant apotestate Vlp. in fragm. tit. 10 §2. Sabin fl 2.
inst. tit. 6. §. 12 q emancipatione 4 usq ad 3m q a hac emanc
facilius ry pebat q aliud quare filia et nepotes licet ema
nciparent n ry pibant tlly patri sui in quo prec
viti erant q. remluendo n recidebant in eius potestat
nec q requens quasi agnascebant d l. ueri 6. §. fil. de in
usto rupto potrare filii pterita a patre §. Manumittentes
emancipantque q. semel sitery Venalit recidebant
in potestate adnascebant et ry pebant patri tlly Vlp. in
frag. tit. 23. § adnascitur 3. Vbi manumissione notant Biferon
fg Costa in § et qd sicqty 3.a p.e n.o 45. et seq. Cuiac,
ad Vlp. d. tit. 10. et fl 68 quest. Pap. in l. actus ff de reg
iuris et alibi Sepe Benedicty Pinel. fl 2. select. c. 29
n.o 15. Ant. faber fg rectur. c. 23. Preceptor meus in
l. Salus § qdq recte et fl. et part. Verg. Hic Arreduy
in disceptatione uenit Sepe uideo quarere q casu possit dari
in quo filius adnascendo quendihone tlly patris ry pe
reponit? Ng que sic pterita e, hadeo a bincha tlly e nully
l. interceptora 30 de liberis et post. Vt ry pi non possit l. ng et
l. 5. Vbi post defecty d iuncto rupto sicuero ex hereda
ty dly in patris aet potestate licet postea emanciparet
et q. Magis. adoptaret itery tlly patri n ry pit,
Neuerit as nature p imagine, comenty adoptionis ad
ybret ut elegantes Papinianus dicit et decidit in l.
filius que pater 23 de fl. et post. q. e. dicendy. ego
Sub eruditiory censura soleo hinc raty adaptare filius
a primo gradu pterita e a Secundo et Ulteriori b. ex
reuelatis e primus gradus nullius e, Sed a Secundo
incipit tlly l. 3 §. ult. de lib. et post. ex diuerso siportu
nius pteritus sit a 1.o gradu et a 2o et ulteriorib; ex

9x

UVA. BHSC. Ms 118

ex hereditary set ꝛypendo gradu totꝰ ttis ꝑ3 gul.
cꝫ ducab. legib. sequentib. deinũgto rupto. Modus cñ
ꝛypendi efficatior ẽ quꝫ Modus diuendi nulli ttis rõq
ex rationali et Coactaiuris disciplina q. Modus diuendi
nulli ttis operatꝰ puꝫ exiñanitionẽ quare ut legitime
file nuciatꝰ et gradu inutily nunciat tabꝫ utile.
Modus uero ꝛypendi operatꝰ puꝫ efractuꝝ ruptureꝝ
tabulaꝝ; quę ſi naturaliter efracte fuerint ad omnia
efringenti exequacyq; ꝛa ruperint, ut cꝫ Cura ſin
clauſt nuper inadiectarijs cp 10. et 15. nꝝ. nec
respecto. hꝰ ꝓmiſſionamuꝫ filiuꝫ inpotestate ſtitutꝫ q
tertiꝫ fuisse a primo gradu a Secundo uero et Ulterio
ribꝰ fuisse exheredatꝫ et a patre suo emancipatꝫſe
quecꝫ
Sed ex tto. remouerit ꝑ exheredationẽ factꝫ a 2o gradu, cꝫ
uero emancipabat interactꝫ emancipationẽ Mutabat decꝫ tꝫ ſue
Supstitꝰ et succedebat ꝛ. taleraꝝ tꝫ quꝫ postumuꝫ tꝫ quꝫ agnatꝰ
cons aut tꝫ quꝫ ab exhæredo adoptatꝰ. quę conceptꝰ Mutato Mu
tabat rectꝫ qualitaꝝ gradu illeq; pe gradu q nullus erat respe
ctu filii. Supstitꝰ ꝑterea ꝛstituebat in ca ruptura resgeduſſii
denuo agnascendꝫ q. Semel Item Venditꝫ tabꝫ uicem
potestatꝫ recidebat instar postumi et quꝫ ꝓ minus lapsen
tionẽ (Maꝰ, maior quę extenuarat Vinculꝫ paternę potꝫ
tatiꝫ Succedebat quasi adnatꝰ indebiliore potestatꝫ ad ꝛypen
dꝫ ttis ut cernimuꝫ in filia postuma quę ꝛyect ttis quęuis
Coaccatus in potestatem debilioꝛ quę filius dicta Lucry
8 Lucrupto rupto et ñ reputib. agatꝰ presꝰ q ocupantꝫ t.3
gradu uno abo et tꝫ ttis ruꝛpunt et postumoꝝ ꝛa tenuerit
rupto. Comparatꝰ q. hic Carꝫ ãnobiſo positꝫ bonoꝝ posſeſio
ne 2a tabulaꝝ quę dat ſibo Supstitꝰ ꝑterito a primo gradu et

a

UVA. BHSC. Ms 118

A Secundo Stephano. q. excredato q̃ dicit audiuit
exco q. operatr p̃ prodigi recessione ñ p̃ modi nullitatis eratur
aut examinatione ñ inputauit & g̃ a primo d. tit. pos. S. tab.
Vt dixi d. cp. 10. cui loco adnectendi hoc exemplo excepcionem
quo posset quis dequasi agnatione p̃ emancipatione filii ste
rili. Sed hoc q. subtilitas iuris recepit non quo minus
eidem circa alter curratur ad patrem.

Fuit ebg patria potestate q.
filias nepotes infectib. Sui debilior q. filius institui
potuit nisi pure et sine sub ditione potestatiua ex filius
a patre 28 de lib. et posthum. l. si filius 4 de hered. inst. l.
filius 15. l. vl. de ditionib. inst. l. pater 1. C. de ñ inst. et Subst.
Alii quas adducunt Costalib l. Select. cp. 1. n. 5 et qd sit tan
tg 3a p. n. 42. et seq. Tex n. 60. Molina de primo genit lib.
cp 1. & n. 32. & expessoñr Val. lib illustrium tract. 1. de lib.
et post.. cp 5 ap. Orque ad n. 18. Nepotes vero et filia ñ pote
tate statuti et primi gradu heredes ocupandi institui potuerunt
Subquacuq; ditione etiã caelibes licet in cuius defectu Monachi
heredarent l. sed si ditioni. 6. & de hered. inst. L. 1a & ideo
de Suis & Legit. hered. l. cuius hereditas. C. de inst. et Subst. docent
pcitati. q. adendus est Bartolomeus quem lib. 1. interpretationes
q. effectu addubitate pacti potestatis circa filias nepotes quepeunt
ratione huius differentie probabile satis praestiterunt Preceptores mi
Academici sed filia tg tu intelligerent q. filia simile et famu
lie patris l. pronuntiatio 195. § familie de V.S. que famula
tg tu masculos stirpem ad derivatur que § ecteri ante desig
tima agnatorum successione l. 12 tabularum C. de legit. hered.
docet Multa et Multos adducens Romanus Val. d. trac.
1. de iure Suorum hered. cp 3 n. 13. Verum circa nepotes mi
nus quo Sabyfacere potuit cum inde pactum quo § filius

UVA. BHSC. Ms 118

parentes vedi immortales. idē eorū obnuari memorię Ma
gis quę filios ut alibi dixi ex lę ratiō ꝑ. inf. debuit damnato
rū quare si hęc ratiō in filio valet Multo magis debuit in nepotib.
urgere.

Id circo ñ grauabor uobis redere quę multa ab hinc anis excogitauit ratiōnę ut publicę censurę exposita famam explicat. Salę Solicitet melioręs existimo. Romanos. Minorę curę esse filiorū nepotumque, q. magis qua sui familię grabant. filię ꝓpter sexū Nepotes uero ꝓpter numerū impare sanabo. impare unabo. De filiabus extat pclara lex Romuli a Dionisio Alicarnasio relata lib. 2. antiquitatū cp 25. ubi sic inquit. Hic institutis Romulus ciuitatę eque bello acpacī reddidit habilę. Magnitudinis uero eius ac frequentię ita sanxit primo necessitatę colonis imposuit educandi quod cęt. Masculos uero ex filiabus primo genitas. q. est ea ꝛ ne care quisq. exponeret rationę expressit Vetus Poeta Menander apud Stobęum in florilegio tit. 77. Versus sunt iuxta Vulgatam uersionę huius.

Filia Molestię, incommodi quę plenę est.
Cuncti inopes filias tollunt omnes.
At filiæ exponunt etiā diuites.

Hanc Romuli legem illustrant redentes eius politicę rationę quę proximus Petr. Gregorius lib 15 de Republica cp 15 ex nō 16. Philipus Beroaldus ad Apuleiū de asino aureo lib 10. = Tate Carranza de partu, cp 4. de partu exposito ex nō 24. et Tatię lib 2. operis cp 2. de nepotib uero talę legem reperire nō facile nec mihi datū est, Sed tamen censeo si ꝓpter numerū grauamen, sanandę quę familię. Ibi ex eo mihi persuadeo q. indistincte licuit auo quę libet ex nepotib in adoptionę dare patruo n alter licuit in adoptionę dare filię quę liberos haberet. Ut hoc commenti exonerarent familię Seneca pater declamatione 9 lib 2. in narratione Festi Pū illi. Hos. Diuus Subtulit unę filię non

fuit

UVA. BHSC. Ms 118

fuit attentus, qd enꝫ erat clauis Ornꝫ. tres subtulit potuerat
Ornꝫ in adoptionꝫ dare Vꝫa et qd liberorꝫ multitudo familiꝫ onerat, Ma
ergꝫ oneret quanto magis diuitum appagandi grauiter dixit Plutar.
in Vita Catonis Minoris Sue Vticensis ibi, nꝫ ee id opinione quide
hominum fortasis abhorrenꝫ cꝫterꝫ natura honestꝫ atque Cuide ut mulier
ingentis flore destituta neque aperuationi filiorꝫ uacaret nec pluues curiꝫ
pareret, quꝫ illi modum foret in enim nihil aliud ee quꝫ molestiꝫ
et Paupere inducere Supluues quꝫ opes sunt. (Siuertoex grco) nopuꝫ
Sit, ut uerbi interpres.) Natos qstolat. Oꝫ qꝰ ꝓpagati nobis tres
Singuli filiꝰ tꝫ quꝫ arbitꝫ rami amoluꝫ diuitent Suetonꝫ etia
Milꝫ fato oluꝫ deducendi et derelinqndi Magi erauꝫ Sint autꝫ
et pauꝫ ꝓpter Numeri ꝑcnꝫ infinitꝫ Murdo minuꝫ uirꝰ nepo
tib. attributꝫ fuit in ratione Suetonij quꝫ filiꝫ stꝫ quꝫ minuꝫ fa
Milꝫ erattb. Neque arrebit q argentatiꝫ do arridere Ubi pluꝫ
bi unuꝫ patri plures filiꝰ Sint quꝫ nepotes Respectu aliquꝫ Stꝫ
bꝫ instantia pary aduersuꝫ Nrꝫ Rationꝫ deducit.. qꝰ Legꝰ nacta
quyuaro possunt accidere Sed adeaꝫ quꝫ frequenter accidunt
adaptanti Legꝫ ngad ea ff. de legib. Et Secundꝫ uersꝫ nꝫ Segere
uersꝫ Respectu unuꝫ cuiꝰdꝫ qui patri et aui pluues Nasci Nepo
tes quꝫ filios quocirca dubio Subest ad Verbendꝫ Rationꝫ huiuꝫ
peculiarꝫ instituti Romanorꝫ.

Eqꝰ exdd. aparet facileꝫ in modaꝫ
literali expositio Vulgaris in Le interceptis 30 de lib. et pos.
hic eꝫ subiectꝫ. Celso Maxime qꝰ nꝫ spero tꝫ pius opportunus iterꝫ
eꝫ explicandi inprimis author Legis Sauꝫ qui Titydacis floruit
Dixit qꝰ Sub Antonino imo cuiꝰ imperiꝫ excerit qꝰ Antonius
Pius Dictus apellat den Le l. de his qui sui aliene iur. quo
Nomine Mortuos imperatores apellabant Si et de Secu
lo Sauꝫ hꝫ notant qui de Vitij JC Sultoꝫ Ioanꝫ Rutilius Ur
sfatius Premonius et Ioanꝫ Bertrandus in Tito Sauo

ff. 2
exc. l. inter cetera
30 de lib. et postum.

UVA. BHSC. Ms 118

Per sobrinhos autē Antonini Pii omnes subditi imperio
Romano Ciuitatis essent siue priuatim essent fuerunt ciues
Romani id est ciuitate Romana priuilegiis decorati Vt habe
rent ius nubii, testa factoni et similia Ex inorbe vj de
Statu hominu ruseta Ex roma 33 ad municipale Vtexpedi
tus dicit. dex testimoniu Rutilii Numantiani Claudiani et
alioru claroru et post plurimos neotericos notauit Precep
tor meus ad Ity cap peprincipiu et nos alabrete ithuy.
Hoc Supposito Sic loqtr et subtus tg debuit priuatim loquens qui
debuit Vrbano Rg Suo in Seculo utrique ny unus de quibus erat
Circa ordinatione ttoru. inter ceteraque addendanda tta Ne
cessario desiderantur, principaleque deliberi, bene debuisti
tuendy Exhibendandy. indicat pricly paduerunt ne.
Nepreterintelly rupatr tty hec particula cautela profert
adimplendy dignu q. imminet presto SS plura testimonia apud
Marty Nicoly in thesauro ciceroniano inglo ponit put n apposite
Vide. ecla 3. inp.

Infelix o ceperoui peccu ipie Neeg

Dy fouet aene Sibg feratilla uereb &c.

quare videat mihi notny Subtili Dominus Val. d cp 3. no 3. q do
cet hunc tty nphnire adportunos Neque adnepotes apatre ceteros.
q. sic preterity tty abinitio Valet, Licet expost facto Subiacea
pticulo ruptura quasi caugtgy instituent Sermonu deillo rubo
q. ap. nully redit tty nchilor q pe sequit existimy loq deom
tub. q preteritu euertere possunt tty, Et in hoc uentg Cestg in
§ dg. tbtg 3a. parte no 35. que reprehendit Val. Secundo no
tg dy e liberoru apellatione Significari filios filias. Nepo
tes neptes postumos et Superstites Sg liberorg 220 de Vsignif.e
Obinotat et Vrsinu cetereique lexicy Subeo dg Vbo. quo.
Nec compello nec spilloi Est etg notg dy tty rumpi

UVA. BHSC. Ms 118

pprie et impprie dicit generalib, et specialib legibat.
generaliq Vocabulo rupta dicamus, quo nullatenus
quę Nerua Otros docet Iurisc. dissertę in hoc casu cessa-
se instituta qb Mod. ditta interrumpę nequeat hęc inaudita
et utpote contra dicat rupi ditta. Sicqđ in casu dicat diuer
so, Sic loqr Olp. in hac 3a § Ol. de uentre nepto tuponę
Sic ad Saiq redeamus. Docuit generaliq reg generaliq cau
tela prohibit circa institutionę seruandam liberos et omnes
descendentq Masculos feminas filios nepotesue q potuerit
ry pere idęq pcessit SS. Vdelicet, ut in pterea nepte
retenta ry patr ditta hęres a Sanae Si Sano Modo
intelligatr ng postumi ry puntae nay cendo nepotes ocupan
do primus locu ante natę aut qđ postumi in fhab. Vero
ei nepotib. Suis q primis gradq ocupabant Sheret ditta
uve nouo pegue uera e ac consilio Sui L. Maximus uirq
C. de lib. pteritis, pro cipio inst de hereditat. Liber.
iure in uteri substitui etiq potuit sub generali significa
tione Obi ry pendi; ng filia nepotue q parte facient Si pretexta
Sint auferunt illq tempq hęredib., et quia ry puntae pparte eq
parte euertunt pescendunt q; eudeq patres. i Sch. ptrmus Sq per
per oblig fiat i illis portionę a hęc iure sanctis abhęreditatem
Monere hęc omnia prudentes iuris uelit Sanc absolute deqb.
ry quibus dixerem asserunt pterendos Nec Sedut
ius speciale et Maiores Iustae efficaciq filii indicarit,
recluserit Se et Separatq loquens de filio Masculo Su
pstite, Sic se explicuit et quasi pdq reg. 3 generale detraxit.
Ng que filio qrnpotestate e, pretento ditto mutilesit. de
mutans suo seculo in reliquis liberis nidq ee dicon
dq q. f ry puntae f parte auferebant nam redit ei
ratione pa. Iuribq ng quie; exceptaq et ratio Scq

UVA. BHSC. Ms 118

a casu Speciali sibi peteret ad regulã generalẽ & liberã Sed explicat erat petẽs pes dicant dicunt di ui dit generalẽ proportionẽ quã ꝙ mistrat advortery Ur gilius egla l. inp.

O meliue Deus nobis hẽcoba fecit
Ng que erit illi mihi Seper deus.

Logr de Augusto quã deũ apellauit et diminuũ adhuc eet [illegible] expont poeta ꝙ Rom pegr. domotans adpis sempee reputandy dey et ñ uenerat ut hõe exporuit Cerdo.

hiceet agendy dedifferentia interfilig Suprite et portionẽ prepo tes primũ gradu et illy occupantes portfacty illy q̃ pe tebamus supra in pportione are. Sedabrtneo meatty aeg eg enĩ patet Dominy Cast. dep. et Minuy. e apud antecessorẽ nros.

§1.

De suspensione effectus Institutis et Statutis domo adjmiscendy se.

Licet impubis dixerimus filiũ patre hẽque par tes corporis eius reputare dominũ rerũ paternarũ talẽque censeri iure suo propter identitatẽ personarũ. Tamen dominũ hoc potestate legitima ductũ ex cuiusdã alterius potestate aliquo modo abrypto aliquo modo suspendit non tamen eundem totũ q. sex voluntate patris fit, cuiles tã tam potestatis

Utrl. BHSC. Ms 118

Dicent Fernus q. Sucedat de exercer stradone verg. se
query q.o et tunc deficiat Suitas q. Sapondat eius effectus
doctrina hanc exponere intoto hoc § Supra primus in Rubrica
tanty q.z ad Sapponsum exprotat Mg.de prato Satisfacies
dicere Suitatis abrupi Itaque potius perexecutionem vltis facta
et affirmatis Mt.o additione hereditis scripti Fernus ff. de
Liberis et posthumis Lyslus Ro. de Stratabulas l. de patronus
12. § ex Mt.o S. Lebonfilio ordens vt alibi dixi Videamus
Si q.do Suspendat effectus Suitatis ex voluntate patris q.d
Itaque videamus q.do Suspendat ex aliis necessitate optimus
Sedere verg

Suspendit effectus Suitatis ex voluntate
testatoris q.do filius non habitus ex substitutione postumus Ita
impotestate Subquacy que additione etiam carnalis Otolan
Supra n.o § et adde expressis ff. Bocet Santolana
interpretatione ff. ex n.o 6. q pedis filius (ut debeo
quamur) reparet additione Sicus Ibi pari ex substitutione aque
defectu hereditate remouebatur ex Ita Iulian. docet Ol
pianus in l. sicus quoque Fran.o de Ingeneeds. inst.
uxta Verg Ibi quia in Roma admittunt post actus
et Platicos Costa Ciselectary ep.l. n.o 4. Cuiac. ff.
q.m Pap.i in Regula de Additionibus. inst. verg q.d dixi
insuspenso ee Satisfit q.p ter additionis postea Mag.
Generaliter victuridge quia q.d dixi removeri filius ff
Simplicia additione Semper enim verg e Suspendat vig Sui
heredis licet ex ff.o excluus adiente stato Succedere
possit filius utrisque ff. in l. 1.a § q.d in potes
tate n.o et § q substitutione 8. seq. omnia la ff. de
§ Sequitur e Movien adhe reditate paterna Mutatus
eni remotus filius ff.o per ter additionis Sebastiano

Vide supra Sutatis posita ne potestatis.

4.

intestato admitti q̃ pars a nobis cyzara expluandas
q̃. Mento a nris interptib, reputatb cruxingenory

12.

Differentia inter potestatiuas

I nstitutis filiis Sub ditione potestatiua q̃ de facto nõ pleuit ad
q̃. redit pater intestatus, eiq̃ exilio reditum hzere nti alq̃. ipe
remouetr et locus fit Seq̃ Vocato Suueex tto, Suus legitimus
in primis distinguendus e casus quo solus hzeres institutis sit et
quo Cohzeres f Substitutis habeat a patre datus Si habeat Cohz-
redes Substitutus ue Sep filius remouetr ab hzeditate pater-
na q̃. ipse nõ impleuit uoluntatis testatoris hzeres existere n
potuit.. institutis enĩ Sub potestatiua, q̃. recte institutis Cen
setr et Secydz forma iuris, tacite, uirtualiter, et Sufficienter
Censetr exhzeredatus. q̃. tunc locus erit decreto adeyscendi,
et filio datus cohzeres Statis adire poterit portiõe Sua defec
taque porro filii ad ohzedes recurret d f. Suus f inp̃. Idẽ dñ
Mus Si Substitutis filius habeat.. Exeluso enĩ filio p defectu
ditionis admitti substitutus. Euquis a Substituto exhzeredatus
nõ sit q̃. Sufficit exhzeredatio uirtualis, qui resultat exposito
re ditionis ad hoc ut omnino re motus censeatr id e aquo
cyque eradu et a Bonnñ tto. d l. Suus f. § sed si filio 2.
tunc uero excluditr filius q̃do certis e ditionis defecisse,.
id e q̃do certo Sub ig amplius a filio nõ posse, pler. e reotis e
Censebit defecta, quo filius moriatr, f rnex tremij agat. Nec
Dies prefixus, et pfinitus sit ditionis potestatiue filio date
Veluti, Si Capitolius intra 30 dies ascenderit,. Tunc pe elap-
So termino remouetr ab hzeditate sed Si ditione q
inp̃. de hzered. inst. q̃. spes certis adeundi ditionem illa
coartat, Vt post tempus impleta nullius efectus sue uoluntis
uterq̃ tempus transit Secy ditionis l. Tais 41. § intra 12
de fideic. mis. libertatib. retineamus taque generaliter Reg.

UVA. BHSC. Ms 118

Sulani et Osp.i que talis e filius Subpotestatis uanys the
tus nis plene Sdition prsus excludit tg ex tito que absente pa
to Si habeat Cohgrede Substitutus adeunte q Substituto po
Sint tg tito inquare an necessaria sit denuo tertia Sde-
tionis potestatuq q-pcedens exhgredatio Sfirmetur et Si pmoriatur filius q exhgreda-
tus fuit Sue expresse Sue uirtualiter, Sfirmatur q ppetui
redatrocto post mortem filii Modo adeat institutus Exhe-
reditus aqb filius fuerat exhgredatus Sequitur filio 6.a de in
tutto rupto. L. scripto, und liberi statuane reg.t Sine dispo-
sitione Sdictionis potestatumary Concipiunt Muniter dato cohgrede
Vel Substituto omnes Clarus usque ad Curacium inte filium apa
tre 28 delib. et postumus Ant. faber. lib. 3 Decur. cp. 15.
Vala. deliber. et postumus tract. 1. cp 5. n.o 15. Santotania
interpretatur lt. n.o 6 et Seqb.

Cgterus Si solus filius
instituatur sit Subsditione potestatua tunc recurrimus
ad motg distinctione q Marcelli q de hoc cara literaliter
loqtur in lg. S. de hered. inst. Vel pot impleri multo. ante
filii initam Expot Simpleri pot. Semp pendet rus Sue
redis in persona filii dummodo filius necanteeum sibi defecta
Idoneus filius ultimus ambobus existat Et decedat pen
dente tunc tito quare neque ex tito potuit tg reg
ec patre neque abintestato r.o Et ut non Sit hereses
tito q.a decessit filius meo Statu fuit, ut posset imple
ri Sdicto, et exitus habere tito q.d cg exitus obtine
ret, q.a impleta Sdicto non fuit Sequens Et ut dispositio
ab post morte filii eo uidelicet tp.e quo filius exsti-
tit hg ry non potuit L. nec nos L. C. de postliminio

13
filio Stonith
tuto

UVA. BHSC. Ms 118

1za de neque abintestato q. ny qug defunctus sui ante mortē filiū quarē filius ipse post defuncti ny qug hereditas deferri potuit cū statute quendo succedendi inter se et alter alterō dependeat quidū cū postuatre ny, tūdū Legitimus heres admitti q. quidū 89 de V.I Le 1 Sc tabule extabunt 7 hec de primo casu. Secundus caput Marcus dictorum que mul. instanti ute filiū plenē post, inquiuntur e tunc de mul. instanti ute, de cessu dictorū q. ig implen not q. in illo instanti ute filiū destituti ny evacuata cui institutione 7 consequenter in illo instanti Lex hered facit filiū patri intestatū unico eode q. instanti p duplicē instanti scō tu priori 7 posteriori ng in primo sceptu destituit ny in. 2. de sextus filio heredita abintestato, long ppe adoperandū nregrit plura instantia, ut mox dicemus ex Le uentre preferito 84 ht. explas dictorū hec Sc Scalex xandrig filius meruit heres esto. hec rō non not explen mul. instanti ute filiū q. personali factorum et. Quare cui defecty patre facit intestatu hec uero rō Si dece decederit. pot impleri multimodis ute instanti q. alig impleri pot ex rō circo cui defecty intestatu pa tre nō facit mutente filiō docent et explicant Ac Corta in Schol ad Legē filius heres 16 de libe ris et posthumis exhi cuacius tractatu q. ad Africa ny e. 1 53 qq. Mascard. in l. ult. n. 2 dilucidan. in pract. et in alis locis ual. et faber Surian no laudati. 7 in hoc posterior casu uery edicti pretorē patestatus suspendi Scitate Sed nō omnino ce mouere filius q. ne

cct

UVA. BHSC. Ms 118

Licet remoueatr a tto. Si remouetr absintestato q.a
Ortuali exhęredatio q.ue resultat exp.ssione
Solutionis potestatiue eudne scit destituto tto. .
Otcuanscerit expressa exhęredatio Si destituer
rit, Ne ttus ꝓmia irritę Solo animo exhęredatio
nis ꝓficere l. filius 20 § exhęredatio f. de Sa tab. l. patronus 12 § ex
tto. 5. debon. libert. ut alibi dixi

76

+

Nō explicatr sfilius apatre 28 de lib. et portunis

Ex quo obtet et quasi in tranſitu
explicandus e nouus et Vulgonotus Sed dificilis te Triphonius
nri in hę filius apatre 28 impo. de lib. et portunis ꝓ ponit filius a pa
tre incuncus erat potestate in thtibus Subdelit.e casuali et Subd.a ex
hęredatus, hoc modo.. Titus filius meus hęres esto, Si natus erit
uenerit, Si nouenerit, ex hęres esto. Decessit filius dependente
aditione eo reuocat te p.e quo nidus uenerat. Natus ex Asia nec
tn Naufragus fecerat, Sed uenire poterat utraque g.o Sdo.
pendebat te institutionis quę exhęredationis Vt Supra Tri
phonius Sdo. institutionis pendebat q.a nidus natus uenerat Sdo. ex
heredationis pendebat, q.a nidus naufragus natus fecerat, no
tamus g.o Solutionis exhęredationis in alter posse impleri, quę
Si staret Ipsorte natus ex asia uenire. E ergo postquam
ri Si uenerit .. g.o fcti stradictionis et ex diametro oppositus casus
ne perfacta sit Si uenire nequierit notamus etiam patre nte et
Secundis uerbis Solennitate testandi Si filius institutat et exhęre
det Ie interueneua 30 de lib. et post. Sed pater q subdit.e ne
tuit filius et Substrariallis exhęredat necessario illis institu
it et nouent casus institutionis, q.uent casus exhęredationis
Necessarius sit inueniat q.d. Substrarius solus nubsci
pti l. sica 18 l. Iulian. 60 de sold ind. q.r filius Sub

UVA. BHSC. Ms 118

Oditione caqualiprys stitutus & sub 2a exhęredatus; necessario
institutus t exhęredatus ē pq. dūn cit ponta utraque 2a
oditione filius pteritus nec; & consequens deducit Satus
factus ee Solennitab uris instituendi t exhęredandi
filius et mero uire Sabscitere Alys qa nō quis ē pteritus et
semp ē institutus t exhęredatus, licet alterutrius rei euen
tus pendeat Huic exprus in l Sipater ff de injtiationib. et Sub
stitutionib. p pter q. dicimus hunc casū exhęredationis ee ex
ceptione rei & deducte ex l 3a § pure de lib. et post. quada-
cenus filius pure etiā sub oditione exhęredandus ee qa ad
migcetr exhęredationis Od. 2a oditionem institutionis aqua pon-
det adqz referte, & ex utraque simul cta fit unus casus h pre
sentis. Docent Costa in § et q. vtq. 3a. pe. no. 13. Cyre
quentib. Coran. lib 2 var. cap 2. no. 13. q. dū uult filius pteritus ee
q. ita institutus ē exhęredatus ut necessario institutus exhę
redatus sit. q. ita ad modū institutus sub Conditione potestative
inter dū pendet Oditio pteritus nē; qa institutus ē simi-
taliter exhęredatus Vnde in plac ss a Fabr. d. lib. 2o. dec.
tur. 2ary epus Valentē d. cap. 5. no. 4 et 15. ex certa manitu
sollig. Sus hęres institutus exhęredatus que substitutus Odi
osib. pteritus ee & accipientis tūs Triphonio impīcaqu
de filio q exhęredē & substitutus habuit, aquo substitutus ex
hęredatio .. qd ē expresse contra Mentē et acumen Tri
phonini et Dalberg tus. c

No
pregtr ex
plicabo

Queritur 1o. Si tus utrius filius ob
cedens pendente Odit. intestatus faciat patrē. respondet que pa
trē intestatus facere ipīque hęredē ab intestato succedere cyinul.o
ute in stanti exhęreditatus tūs et potest. hęres tus existat filius. vo dubitandi
ingenerat q. & que pondebat in substitutionis Od. ac d. exhęredationis Sed dubie hęres
dat fact incertitudo neq ex tūs neq ab intestato defert hęreditas ut in fradicq
ex d l. filius hęres 16 de lib. et post. q. ex neutro ordine filius succedere potuit

UVA. BHSC. Ms 118

Ratione uero decidendi debemus hic Obr. q.ª dig uxit req ext hº
hg req exheredatis fuit. q ug Oba difficile habent sensg, eruemus
illg annente Deo sic alente Stricauerimus oportg solutionis occasionem
euentus é ad alterutrg casg dl Iuliani. Unde dicitur conditionib. Sed
ad hunc Veladillg determinatg in corta é hg suŋ pensionŋ habet, Nec
emus q ppo utrg hgrem Velexhgrem futurum dét filiŋ S. alegatg Lodrado
rendij legatŋ L. aliquando 10 de solut. et demonst. Sg cg illud aut illud
25 q.ª do dies legati cedat. q.ª in statuto et exheredato Substitutij facte solutionib.
ponunt in esse ut dicant philosophi. Sic autnos loquamur, q.ª pendent
nº censent éé Sg iudg dat 1693 de R I. itaque pendente conditione
pteritus nº erat q.ª pendente conditione erat hg rg institutus ex hgredatus q.ª
institutio conditionalis ex conditionali exheredatio; qug uis nº sint existentes,
ss tñ tales. Ut emtio Sub sde tracta qug uis nº dg existat emtio tñ
aqua Neutri parte altera inuita recedere licet Sg scrabent. es 58
de pactis Sg necessario & deficiente ex modo rei Vendite ut in tractatu
de stipulat. es conditionali expresso fundaui nec respecto q.º ut filius nisit pcon
tus Sufficit ut Sit institutus Vel exheredatus taliter qualiter vel Sub
trarijs conditionib. Licet utrumque casus conditio pendeat ut tñ existat
hgrem necesse é ut deferat hgreditas que pendente conditione deferri nº
potuit q.ª destituta fuit illa ex defectu existentie hgredis et p hoc necesse
exheredatio ipsa postea potuit nulla ponnia inutile adnotg. Sola exhere
dationis pficeret dl Sg. filiŋ non exheredato ideŋ tabulas utinhoc recte
censuit Accursius, aliqn existent hgres filius inuli instanti p prig ex
hgredationem confirmaret et seipg excluderet; q.ª implicat Manifestg stra
dictionem ut eode facto et momento unus idem que filius hgres et ex hgres fiat,
Ut acute monuit Lofredus Trocen. q.ª docet Triphoninus Ne pede factum
potuisse filiŋ existere hgrede p pter suspensionem institutionis; et p consequens
Neque Centen exheredatio: q.ª ut euanesceret exheredatio subsecutiua
titutio ipsa caderet, et hoc amplius, q.ª suspensa institutione suspensa
etiam manuet exheredatio, que adoptionis Casu pendebat.

UVA. BHSC. Ms 118

Restat vero quæ̃rere q.do potuit existere hæres filius Sigæ dum vixit
Suspensa fuit Suitas. Neque enim post Mortẽ existere potuit. Respondeo
Multa Secundo ng certa eẽ quæ apud nos incerta sunt (3) de Veb. cred.
Sequitur secundo ibi deinus. rupto. ut latius dicg infra in multis q. instantibus
quo apud rem ng certæ pendere dicitur idem impletg neẽ evanescit
institutio q. postumus hæres existit filius abintestato q. expressit
Triphonin. dicens duxisset filium existere hæredẽ nexti suo. Undein
tulit abintestato hæredẽ fore itaque nihil amplius docet Triphon.
de filio Solo Subcaptiosa dicti hæredis institutio et sic habenda ex hære
dato qui Iuliani, Cls. qui docuerant de filio Solo hæredẽ instituto Sub potestatiua quia nullo modo spiritu implere non potuit nisi
fit sparatio adeg dictionis potestatiuæ que paliq impleri potuerit
si Sicilicg cederis, et proinde impleri potest in ul. instanti
inquam neque apud rem ng certæ sit nul. Vitg mihi videtur de faci
se q.o differentiæ inter istas dictiones. ut ego censeo pendet a peculiari earum
na.. q.a sol.o potestatiua que paliq explori potest facti filii hæredis genio
requirit, desumptæ e Sola voluntate filii q dictionẽ pariturus est, Sol.o
vero cundi alexandrig, Utiq; eg quia dies q.o que casualis sit Negat
factg externg naturale pq. adimpletur. Conditio q.o que pendet a
Sola voluntate hominis respicit apud rem ng incertæ e q.a voluntas
hominis ñpatet Neq rem tg quæ intrinseca que videri reservatæ, quæ
re nec licite legi, que secundum ng certitudinem operari. Luentre ptento 84 de
adq. hæred. illæ vero conditiones que facto hñt indigent, notæ certæ quæ si se
cundum rem ng quæ apud nos in corte fiunt, quare absurdum alig di
positioni legis subiicuntur.

Sequitur secundus hæredeautg in quo Tripho
nius torebatissimo Uborg spendio diversg casg decidit diversg hypothesg
Sed Subcodg temate aut testis Uba hæredeautg exposito filio
Cohæredi post Mortẽ filii mihi nupsit. Hic Sup. Manifestat.
imprimis casu fuisse fidei exaisse scripti sigæ quæ sito casu diversa

N.o
exp. Sup. hæredeautg

cx

Hoc Licazdo p ponit Scriptus p parte Obryuero Cohęres statę
filiæ datus fuisset Vel post mortę dandi ad totę hęreditatę Magnæ
irrotabilę Controversia ē apud interpretę. Vbi Vbo hęrede mortę Cenretto
hęrede post Mortę filii invicem p. Scriptę fuisse ad hac suppositione
iubet cauere Sofredus nº. 10. ex ea præceptoris sui Jacobi de Balduinis
adducis Scripta refert nº. 13. Vnde ratione cauę, quę nobis adiu
mentoni et q. cannudemus Cuiacius Minimas supebas tulit
faber et Val. ofucias ingenerunt. Quare ut exmeo audęs sic formo
Spę filius pp. institutus fuit. Cohęres p parte Scriptus
fuit. Bertaldus intactus sumpsit filius hęrerunt quę subsi
diarius institutionibus, instituerat et exheredauerat omnes parte portionis
te quę eius filius Cohęres hęreditę Martio filio pendente a. b
tis aliis fortuitibus p. Sa. inhibitionę partę a bonis institutionem 2º. loco pre
ta inquo plane dictat 2.4 casus a primo, q. in primo Intestato Succedit
filius in 2º. pray remouebit in 1º. Succedit a bintestato q. Neq. hęrę
ex tto. neq exheredatus q. nul. intrans omnes Scię prętę Neq in
uenitur et p. sequens antequę moriatur. itaque destato tto hęres
a bintestato excidat, q. nullus tępus Sue expectandi additionę q. haven
defert dispositio ex defectu additionis Sede ex defectu Subiecta q. posuit Sus
tinere. cę tto cę uersę Cohęres q. posuit Substituere cę tto nō dicamus
filius hinc posteris decedere Sed potius exclusus p. additionę que pendet:
Neque enim p. prię diuerse ponamus filius posteris. que ceremus decedere
institutis uel exheredatis, q. neque a bintestato defertur hereditas neque
pro sequens filius ipse a bintestato hęres existere existere potest

Nº 11

Ratio dubitandi

Sed hanc eram
dus exurgit difficultas q. hęres exp. Scriptus Si pars adeat, pars
alterius Cohęredis defecat totę hęreditatis deqr exurea de repondi
q. frustra. post mortę filii in parte eius Cohęres 2º. loco hęres Scriptus
Deinde Cohęres, qui p. alterius Cohęredis Vocati, Sue tutelę dicti
non instituta Legatis hęres Si hi qui utrique aperti obtu. Male

UVA. BHSC. Ms 118

Quamp pcoheredē bonor ingressum appellauit Triphoninus nisi substi-
tuendis expressum. Legendum sit substitutum. q.d. Ant. Fabro placuit hoc
Decuriones ejus et alios posteros. Prius partis sumus discutiendus Rep. co
heredē instituī imparis cum, Utqui alioquin Successurus erat extanta Vo
luntate pius accrescendi instituto Succedat ex exorata Voluntate testatoris.
Vt Solebant frequenter coheredes inuicem substituī, utrumq; accrescendi
pro substitutione roborantur heredi extraneum 21. §. fin. ff. quib. exhibus 53
f. 4 patet Sgltr. Cum Substitutionis multi pclari quæstiones fecisse Sunt, quos
recentiores academicos ad thalamum vocare op3 non puto. Nec repeto
2m. uero par rationem obscuriorem cur videlicet coheredi hæres sit Substitutus
Sed ingratitudinis. Respondeo dicendum importasse coheredem impetrasse Sub-
stitutum exp. filii quare militatis dicit hæres substitutus. V. C. 2 pro-
nepos. filius existimatus erat hæres fecisse quod futurum necessario Sui expectatio
tollebat pius adiutionem q.d. recederet pendente adiutione. Mortuo exhæredato
seu exclusus firmato tto. præditionem coheredis op3 cum nemo dubitet Ma
nuumitte respicere sed negotia exhæredato q. eradi nihil Nequehere
di existenti substitutum potest uulgariter 9 de Vulg. §. coheres post
mortem filii imparis emancipati potuit Sed non scribitur ut
sic rehneamus d. nouatorem fabrianum Lectorem qui exat in
archipo florentino q.d. uidimus uetustissimum formis cussum Ca
rant Celiotaurelio anno 1553. Notamus denique Gla
gofredo alios claros nouissimum acumen Triphonini regu
lariter q. pe filius post mortem sui exhæredari nequit Liuia
scripta 13 §. ult. de lib. et posthumis et hinc casu p portio post
mortem excluditur filius. et post dici exheredari n. speculatoris
e q. qui adiutionem mentis ad mutebat, eadem in casu
mentis et ita excludebat Si mentis filio nato nau
fragii patereter q. nec mens ducere filios abinde post mortem
exheredari; licet cuiuis possit casus inquo post mortem
eius eueniat exheredatio et potius exclusio

No.
casus omissus
a Co.

UVA. BHSC. Ms 118

Casus omissus a Triphonino.

79

Hactenus Tryph onium licet eo actore eē iudicamus ſ excepiſſ q. eet dicen dum in l. casa q. do ſtius ſolus institutus ſ exheredatis fuit ſub ſtrariis ſolitonib. Scium ſtio decederet di em institutionis eſſe impleret ſ dño exheredationis manifeſta ſa ſ apiratis interuenta? Extremo dicendum Hortensium uiuere et filium patri ſuo heredi extitisse eūq abintestato re. ēpuā. q. euanuerit institutio Sinequa Mutereñ. oter heredatis d l. fabius 20 dextra tabulis. quae hic capuis quia facilis omissis fuit a Triphonino q tu deputauit capiſſe dubitio q Martis pendente ſditione q difficultatem habebat ut uidetis. dicimus filium utroque ſolutio premissis stipulationis operatis suitatis ſuspensione sed n incertitudine eventus. Apparet q. in hoc casu omissio utens quae ſtionis huius institutionis cum ea que nullo unq uno instanti impleri n pot uelut Scalexandrus refert. pquia filii Suitatis suspendit sed filius ipse remouetur prius cum abintestato succedere possit. ut ex disputatis hactenus liquet stoby ingenium Mri Triphonini mecum uersantibus regulis distinctionis que Iulianus ind l. cum filius ff l. de stipulib. inst. loquentis de solutionib. potestatibus que nullo unq spatium implendi possent extenderet ad solutionis casuales q. do institutione admixtis exheredatio p straniis solutionis, q. diximus TC ſultorum tenta ut effectum Mris fretus ingenio quo potuit.

A Iuliano

formaque ad Papinianus deſcendamus q ibus inter pr eres Iulianus adeo clare ſ facile ut meremur tis aptis distinctionis tot ſuis inge nia inter pres nros Reg. Iulianus Scius baboeacoheres aut ſubſtitutis adeuntis q firmare possit exheredationis tacitis premientis expositione ſolutionis potestatibus Remoueb prius

ab hereditate ꝺelatione ñ expleta, ut sup. ꝓpoñ nº 12, quę
aute ten. ꝑ. remouetr? Remouetr qꝺ ten. qꝺ defert ꝺelato exꝓrequery
Titalij ẽ quę inult. ute Momento expleri ꝓpterit remouetur
filius iuuery Seuero etiã inult. ute ꝓcibu impleri potuit remou
tur post mortẽ q. ꝑ. qꝺ abnet adremotum filiũ nullaꝫ inter hãꝺe
tores diff. Succedat? Loq. de filio hęrede sub potestatiua instituto
Sacepit pressius expresius quę explicandę Papinian. in l.
Ol. de ꝺelationib. inst. Loq. de filio suo hęrede instituto sub
ditione potestatiua Merito qꝺ de Mg Sub ca. iuriali inuestitꝰ filius
institueret Nisi expresse ẽ heredaretr Substitutia et sic a prime
cordant Iulianus Triphoninus Papinianus disputat q. ꝑ. filius
Sic institutus defecta ꝺelatione intestatꝰ sacrat patre, et illo exto.
ordine Succedat? Loq. de filio hęrede sub potestatiua institutꝰ
Nihil immutemus Neque addiciamus et sic Mustelius solus
Scriptꝰ fuisse hęrꝺe ut supponiamus cꝫ Iuliano et Triphoninus dis
tinguit Vt Iulianus destinxerat Si Scriptꝰ fuit Substitut.
quę inult. ute interim impleri nꝑtuit ueluti Scalexandꝛ
dient, Vel Scribea quę inult. ute Momento ꝑt impleri
ueluti Scribę ꝺedeꝺent. Hęc enim ꝑtes impleri potuit etiã
interim ut Triphoninus etiã ꝺonat in l. Arcuaria ff. de
Statu hominũ in primo casu Ne pestilionis quę inult. ute ꝑte
te impleri nꝑtuit docet filius ipse exheꝺatus hęrede patri abintesta
to cui Sui q. destituꝰ tlis nunc iungit utraque ex qua Iulianꝰ
D. Marcelli quęritque q. ꝺicendę est si habuerit substitutꝰ fuerit
Substitutus nepos siue extraneus ut expose supposuit Iulianus apud
Vlpianꝫ in d. l. Scius 4. § Sed et si 2º docet quę cꝫ Iuliano huic
admittendę Substitutꝰ, q. ꝑ. quę abstinet cꝫ illo q. retinet ꝑ. illo
rię Successionis et q. ñ sinit ut deferatr hęreꝺitas abintestato
quandũ ꝑt valere illis. Hoc decretũ §§. Quę scripserunt sub
stitutꝰ habuerat, dyonisius Logitamus patri hęres exhibeat, ut in florentinꝰ

UVA. BHSC. Ms 118

Legitd g.o nalter Legitmg hereditatg orogrque Sr Substitutg
n habeat g.o Substitutus excludit filiu etg on hoccasu dictonijhcc
diuersa ss videamus Modo Senex illog Obog ng Supsg ppg
Odictong (Loqtur decia quq multo vite sperdu impleri n pot)
admitt unno filio nepotg adhereditatg (hcc Vba ss ambigua ng
amus enig quomre admittanti anex psona, an ex psona patrquare
transmissionis l. Vna. C. de bis quante apertas tabulas hereditg exhic
runt Nsq̃amus etiq annepotg Substitutg sint facie anuenie
ant abintestato sr uenirent abintestato pcaldubio uenirent
post Mortg filii ad hereditatg unno filio ut dicit Papinianus q.a
filius n habeng Substitutg succederet ut legitimus destituto tito g.ne
cessit ponere nepotg Substitutg fuisse filio q possent Substitue
re cg Ittr quare destituto tito inul. initianti uitg filii illico exi
stunt Sui heredg auo l. segr. filio 6. de iniusto rupto l. scr.
pto). unt liberi qui suppositio existimatg omnig a quodomng
classe portacurig et certa sb. Selector. cp. et mihi facilime
suadet ex eoq.d Papinian. ap.o huius quest.g agitauit de nepotib filio
Substitutg ibi et nepotg ex eo Substituantr

Possito casu Substr ad illas Vbas adm
tit unno filio nepotg
tutorig Nepototg difficilior ē secunda inuestigatio adilla
Vba admittit unno filio nepotg ad hereditatg defec
taq ppe sed. inul. initianti uitg filii docet Pap.us
no filio nepotg ad hereditatg admitti q.a illudita
mig initiani uitg attributr, Pq duos 18 § hoc sd. de
Manumiss Ittr (Cepta lb. Selector. cp 19 Curae,
lb 3 obs. cp 31. Sed adqritio p filiu patri uerig ope
et potestate in momento pagitr l. placet 39 bl. ff
Simul ac nepotg exstiterunt hereditg auo iure suitatis
adqrierunt suitg hereditatg patri adhuc uiuenti et pareque
untg cu hereditate paterna utery ibi adqrierunt iure Suig he-

UVA. BHSC. Ms 118

redy nisi a patre exheredati fuissent hę o requentia videtur
expresse ꝑuari ex l. g. naliena. C. ẏnterdy. ht. in quo nepotes sub
stituti filio exheredato efficiunt patre ipsy exheredaty hę redy
aũ dq de suy et necessarių Sed ẏnstituty Substituta
tua cessabit ꝛsistente exheredato ẏn ꝛtrariu cuy ę. nepotes
faciunt huno filiy hęrede patris sui quę ad mody se subla
tuli fuissent expresse exheredato ẏta sentiunt post Bart
tolly fere omnes clarc. dq ei scribadictu ꝑt. Cuac. uero lb 2 39 qm
Rap. de hac inuestigatione nfuit Solicitus. Mihi ꝛrridento
ad Vbo Papin. Magis arridet Aretini SSa existimantes
Nepotes exꝑsona Sua Succedere nexꝑsona patris ꝓsimul
instanti fieri hęredes nuero patre Suy hęredes facere alterens
Papinianus ndiceret qua Slet ꝑtatis ad mit nepotes filio
filio Sed filius ꝓpriuuente admit nepotes nec obst. in
Mo instanti ute filii desiderio redy institutionis locus fieri ꝛspo
Arb. Substituty Stat quę exheditas patri coty adqrisse, Negamus
Cm Secundy veryNq hęc omnia posse ꝓcedere posse ẏnnouissimo instan
te Nq priori sceptu instanty destituti radu ẏnstitutionis filii
Pro secundo Succedunt Nepotes ẏrtute Substitutionis q. q.
quęrunt instany inquo patri adqrevenabant hę illud ninuenunt
quare instany Successionis nepotes accidat uno patre q̃suuente
hęredes exibunt ano. Sed q. successiuum tpus pagendę adqritum
nę sępe Manet hęreditas ẏnnepotib. Minus obst. tuę ind.
ẏnterdy inquo filius exheredati expresse et nepotes nę Ss Substituti
Sed instituti q Mortuo ano stat succedunt ut Sui et ꝑ ꝑsc
quens patre. hęredes faciunt dq de necessariuy, q. tempo
sibile ut hęreditas quęsita prepotes patri nadqratur ita
lib. dixit daccent contains q. d. utq 3. p. nihil
Prchard. ingita demum iny de hęreditatibque ab intes
tato deferuntur n. 42. Sin Lecturis ad hunc. dy cpl).

fa

UVA. BHSC. Ms 118

faber lbg rectur. cp 20 inquo nullus ẽ ẽng impedimenty
lum uidat pater nullus quet ponꝰ supsit quoperagi posset
adqsitio hꝛe ẽ v.o differentꝫ apriori redg etiã alig qui indica-
uit Licet ñ expressorit Cuiac. 2 d.o potestatiua facit filium
de necessario uoluntariuꝫ, quiã impleat Dditionꝫ omittꝫ hꝛe
ditatꝫ excludi que Volens excludi potuit qui exheredato
lg Liberty 20 § si libertinus f. u.o exul. ti mo de bon. libert.
uinfradicꝫ sed nepotes qui exheredato Substituentꝰ illy fac-
turi SS hꝛedes necessariuꝫ Si illi hꝛeditatꝫ adqrunt d.lg.
interdꝫ. § v.r filius pre q potuit omittendo hꝛeditatꝫ patrꝭ
ñ succedere ñ debuit p substitutos nepotes efficꝫ hꝛes ne
cessariuꝫ hꝛe ẽ v.o ab absurdo, inquo tacita exheredatio
ditatꝫ ab expressa q.a circa n adqsitionꝭ plus operatur
tacita, quꝫ expressa, Siquidꝫ filius mutuꝫ Ddationꝭ nec
Senecꝫ nepotes pot efficꝫ necessariuꝫ exheredatus Vero filiuꝫ
p nepotes inpotestate aũ retentos necessariuꝫ efficit Note
Mus hꝛe quꝫ exprimꝫ Explicatu mus Modo firmat

Papinianus doctrinꝫ lꝫ exp.o abogato petito ex
doctrina Servii Sulpicii quꝫ aduit hoc explꝫ acomodat
Simꝫ ẽ utenꝫ existentia sui hꝛedꝭ in momento qoerat q.a po
testate Legis fit reqꝫ indiget facto hominꝭ § fundus 63
ht. Pariformiter adqsito legati lg pater 11 § Turdo de leg. 2.
Pñtiã ẽ sumenda Sparato a Communꝭ terminꝭ sed tan
tꝫ a momento adqsitionꝭ inquo fit spꝭ ẽ qdꝫ institutꝭ
fuit Subsidiarie potestatiua quꝫ inut.o utꝫ spẽntiam
plerꝫ potuit uelut Lin capitolg. accenderit. Sinascen
dissent Legatꝫ ei reliquit, decuit Servius cessisse die Le
gata inipio instanti inquo defect ad.o hꝛedi exclusio
adqsitꝭ fuit d.o sequens Gaius Mutꝭ ad hꝛedꝭ L reportdꝭ
Legata. S. quando dies Legti Cedat. huic quaestioni alia si
Mutꝭ diffinitꝭ a Sabinianꝭ reportꝭ Mortꝭ 6882. debeꝫ
bꝭ. 1. quꝫ ñ expedit examinare uidendꝫ Stante cessoreꝫ filii

Comparatio de Le
gato ad exheredationem

UVA. BHSC. Ms 118

Richardus in lecturis ad hunc tit. (p 2. nº 26 & 2).
Val.ª ad ley 3 tit tract. 1 cp. 3. n. 9 & tractatu 1 de liber.
et posthum. cp 2 nº 4. Servius suposuit Valere Legatum
et subsequens si fuisse destitutus tit. 3 ff. Suponendo ne
cessario e heredi habuisse alium cohheredē et substitutū
que e munis exposcho posset hr. securgere aduersus dicta
Papinianus aduocauit addecisionē seuequehāus Capy de
cisu a Servio sed in hoc casu heredi ipsi exclusso lega
tario adgrit q. ipsi dat. fuit e. et hereditas p nepotes debuit ad
qui sit ordo exponendo Nq ad valere parationē ex omnib. termi-
nis sed tanto adinstanti destitutionis institutionis et cessio
nis Legati.

nº 26.
Aduersicuty alteras
vero species.

B Sequit. Vlus alterauero spes in quo Papinianus pie
quem ego dixi speciē I denepotib. Substituty filio instituto Sub altera
spe potestatiue que in ul.ute spiritu impleri pot uelut Si decem
decreuit docet frequenter Iuliani doctrinā ñ deficere donec
donec filius animo esse uerit donec de eo dat. exqua doctrina
duo infert primum e nepotes Substitutos existere heredes auo
uno filio sed post mortē q. ~~ex toto~~ potius ex pugnante filii pe
nditu institutio quare ñ potuit inter Substitutionē locus ee
Siquandē 3 ff. l. iuncta l. scripto unde liberi. Secundo e
Si solus filius scriptus fuisset heres ipse ñ fore heredē patri sed
nepotes legitimos heredes ab intestato futuros post mortē eius
hoc e spes Vlp. in l. 1ª § Secundo Vlp. de cernit de quo ibi
gitamus heredib. inquoide primus docet de nepotib. ex persona filii
& de nepotib. repectu nepotis q.do soli heredes scripti Ss Subs
titutione, Suplete, qui in ul.ute instanti impleri pōt Modo ñ habeat
Coheredes substitutos q substituendi 3 ff. 2 q omnes tenuit
nū Suplendi Ss q.ª de hac quest.e expresso ñ tradat Vlp. Sed
potius se refert ad plixiorē disputationē Iuliani et Marcelli
hac tenus exposita quapter eorum sententia aduocat et tantque
in l. 4 § vl. 3 l. 8 § 1. q. de heredib. instituendis

23
Explicatur Versicula
que ad modū

Segtr Iparatio

Que

82

Quę facit Papen. in extrēmę Vbi V.lo quę admodę gaudendus et obtinendus ē cę Vbi immediate antecedentib. diximus in 2.a spe talitonę Nepotes post Mortę filiū hęredes existere aut Sine exttō Sine abintestato Nuncupata parat: quę admodę si exheredato eodę filio Nepotes et filius Moreretur hęredes fraudentur titulō. In hoc casu docet nepotes post Mortę filiū hęredes extituros ee aut. hic ē planę Sensus litterę et loco congruens. Sed sequentes dificultates exurgunt 1.ō ē post Mortę filiū intuitu ee exheredationę lę scita scripta 13 §. ut. de liber. et posthum., sed impreterenti post mortę filiū fertur exheredatio et pagin. docet lę §. tenē post mortę eius Suos hęredes extituros aut nepotes ę.o Materię ponderio ut gta et clarē indicant, tunc nutu ee exheredationę ipsa intę pręs Mortis filii dfert Quero in hoc Casu exhibendo facto iure facta Sit et nepotes instituti incerti dię nō ducti fieri post mortę sed statę; Licet affectata p.o requentiā illa Solutionę que aducta fuit institutionē .. 2.ō quę tacite et p.o sequentias veniunt nuncupanti actus q.libet subditiue fieri nequit. lę actę)) V.lo Nunquid de R Iur. Sc cundae hęc Vba. cum moreretur filius Vltimę uitę instans significant npost Mortę q.uiuentę Manumę nō mortuo dl lę duę 18. §. 1 de Manumiss Alt.o Sed inuto uitę instanti filii, qui exclusus et exheredatus, neque indiget Nouę exclusionę nepotes exhibent fiunt Sui hęredes igitur in illo instanti adquirunt patri Suo hęreditatę dl lę in alienā 6 §. interdę ut omnibus Sentt Sed dā sententiā Papinianę q.ę exp.se docet tm in hac casu succedere nepotes aut post mortę filii, qd qd Mathlant et Marcant hanc clausulā ee Cuiacius sensuerit, Respondeō Ithariā in eode subiecto p eode instanti existere npotē. Ithariā ss figus calor sunt tenebrę et remitti quę p eode instanti nō recurunt in subiecto neque fiunt neq moraliter Aristotel. 2.o. et 8.o cor. q.ę Vl.ō Ithariā etię si augmentatio et deminutio ut ponit Diuus Thomas 2.ā 2.æ q.ę 24. art.o 10 in corp.e et in p.o 1. arg.to Cruntqę Ithariā exclusio filiique stingit p affirmationę exheredationis et admissio eius dę filii quę stingit p adoptionę hat.ę existentię Nepotis q.ę existentia nepotis in uno eode quę instanti nō potuit operari ad mutationę et exclusionę filii id circo Papin. Diuus philosophię rectus

Agnoscens q̄ tranctatꝰ eleganter docuit ꝓdecē sine potes instituerentꝰ q̄ mo
ueret filiꝰ exheredatꝰ ac sic instituerentꝰ post mortē eius ng̃ pul.o instanti
Vte filiꝰ ꝛformant eiꝰ exheredationē. Monetq̄ exheredatꝰ ꝓsequenti
instanti succedunt sui heredes, et sic post mortē filiꝰ heredes tuoexꝫ
tunt nepotes nec e nouꝫ utetꝰ post mortē filiꝰ exheredatꝰ ꝛformetꝫ exhe
redatio ꝛmo Sepe accidit quotiꝫ post mortē filiꝰ exheredatꝰ adit hered
tas et impletꝫ id.o subqua hereꝫ scriptꝰ e d lg sqꝫ filio. C. de iñ ut interrupto
d lg scripto.). Und ibem.o d lg.a §. eciendꝫ de testꝫ et legitimꝫ heredb.

Tertia

et subtilis dificultas e q.do filiꝰ instituꝫ subpotestatiua Substituta
exheredatꝰ sufficienter censet ut dixi sed ista ꝓ set quę inul.o vite instan
ti impleri nō pot admitti uno filio nepotes substitutos ad hereditatē g.o ꝛ
mat tacitꝰ illa exheredatione inul.o vite instanti et in eode instanti admit
tit nepotes et ꝓsequens nō succedunt post mortē filiꝰ. hoc qde e aqꝫ
rere ꝛ ꝓpriū. Cur Papien. nō admittit nepotes instituꝫ uno filio exhe
redato hoc modo q̄ Morereꝫ et admittit uno filio nepotes ad aui hered
itatē filio instituto subpotestatiua tali lege ita instituꝫ excludit
quā exheredatꝰ unumq̄ id e q̄ Monetꝫ inul.o vite instanti, Dicemus q.o in
terrogationē: quanꝫ sit differentia inter exheredationē expreſſā et tacitā ng̃
utrāque differre inter se cernimus ad oculꝫ in hoc papiniani responso.
Ratio differendi e, q.a exclusio, q̄ resultat ex implemento dilationis ne
ꝓprie exheredatio lex de remouet filiꝰ ab hereditate q.a ꝓ resultat
sue q.a nō ualt implere dilationē quare nō ꝓprie tollit suitatē, sed eā
suspendit. et filiꝰ remouet aliq.do a sollicitudine aliq.do etiā ab ordine lexiti
mo .. quia ꝓ ter nō dilatā abrumpere ꝓprie suitatē sed tollere nec e dilatā
succedendi ut dixi aduersarius ꝓ se nō. 2 q.o impugnat tranſ e illatā
relatio impria de existentia sui heredis nepotꝫ et eā adquisitione quę
p nepotes fieri posset nisi obstarent rat. q̄ sup. nō. in f. 2 reiterate q.a pot
decurrere exclusio filii de existentia nepotꝫ quę decurrere nō pot ex ex
relatione expressa deinde exeodꝫ p.o fluit etiā relatio ꝓ ter quę filiꝰ ins
tituto subpotestatiua posit dari gradus substitutionis nepotꝫ utunt
Pap. filio uero expresse exheredato Nepotes decant in institutiō
sine ullius. Ita quę Da Tra forneno in d.l. filiꝰ a patre 28 de lib et post.
Vbi q.a expresse exheredatꝰ gradꝫ nō facit ut bene dixit et instituꝫ sub gradu q.a hꝫ
uere existere pot etiā de simplicitate subpotestatiua multi faci
lius pot hereꝫ existere gradꝫ facit quapter, ꝓ ut ea uocatur

clarū

UVA. BHSC. Ms 118

Rector substituatur. audienda ll que dixi in academicis ad tyt de
Vulgari cp. 2. Ibi Manent exporich Trephonium Papin. que 33
Maior operaut aut aparatu quo Nre Mayre, sedin loco in
tricatis subsit alijs aliores abere sicut hic terra Nprientis
adire potevit & tenebatur of Costa d.lib 2. qu 1. & 2°. & cp 4 nu.
& cp 6 n°3. Suaren. ad tyt de d.inst. cp 6. col.a 2. cy seqb.
Arn. fab. lib 2 rector. cp). & de errorib. decade 32. er.e 8.
Richardy in gitademun inst. d.hered. quabinty tato de se— n°6.
runt exn°28 Menchacg de succesionibus creatione § 19
n°50 & 51. Santolarig dic.a interpret.e ll exnb. exp. lig dubitare
86 & deber. inst.

pergg expeditius dixim sispendere Sutatis & tollere
necessitatis idis potestatibus: Multo Magis dicendum
& dehac relit.e Lucalbet filius hereye. Igcornelius bg.
Lig dubitari 86 deheredib. inst. Igbic Vbaldes dit.
inst. que ibant n alter fel tunc adqr hereditatis qua
uolenti & afecty sui experimenti greg transmisso, here
ditatis n frat nisi predia adgschone sequens ei ut sian
de declaratione uoluntatis. filius decedat n transmitat
hereditatis ad heredes ipsius, Docent post Multos costa
tnep sipater 2.a p.e Vbo debite n°4. Pch. Barbosa in
posthumis ad legem 3. de lig 1. n°28 & 29. Brebiterth
Notandye Cur Michanus Autor d.l 86 dixerit ig dubi
tari n oportere filios sub hac relatione suo luerit here
des positi institui ig uel substitua n exheredentur.
q.a inepta Medicula foret Vbi n dicto exheredationis
hic nempe, nisi uoluit hereree exheres esto. indicans
ob hac dare controuersie dubitatis fuisse: cy tale controuersig
n tollere mus cira institutione facta scabrid. potestatibus
qualibetcunque sit sine dandi, seu faciendi, d.l. suis quos
& l. deber. inst. cy duab. seqb. Gloss Vmani imposito
nec casus existimat ex ordine th respexisse hanc legis

UVA. BHSC. Ms 118

ad petitas; adquas decisiones respectu habentes nrq Iegs
decidisse generaliter et absolute iq dubitare nposse de ualore ei⁹
institutionis filiis facte sub aliorum, potes tatium licet sub ha
rum n exercedo. Sofredas No. 1. quq nmouerit hanc de-
ficultatis docet in filiis mentis spotib. nposse dubitare.
de ei⁹ institutione facta sub tali aliorum sed in furio rs amen
tib. uel in fantib infantis posse dubitari ut instit utionis
leat nisi sub aliorum sint exheredat. Recteq docet
Mq in furiosis nullam aditio potestatiuq nam eq facere
reputant q. regrit ut potestatiua consecat l. 19 §. L.
Sed Naperit Mysterium aduerbi ig, Nec antigonye re
fert a Menchaca de succession creatione § 19 n 50 et 51.
Quare ut respondeamus obiectis Volusiq Mecianum
Sip Kpo pus ide coetaneus fuisse Iuliani quq suq apd
lat in Ligin ratione 30. § tamet si ff. ad Legem falcidiam
exquo absurde possumus suspicari Iulianu auditore
fuisse ei⁹ doctrinq hanc de nomisse de reliquq
aditionib. potestatiuq Minorum q diuersa fuit, qua-
re dicit si Iduent r. eq. patri tantq decessq fuit ut exhe
redandi filiq Utibi sic adimere et Iutate l. in suis ff. de lib. et post.
qua salua manente uidebat decendq nposse tolli necessitatq iq
a Iutate pendet; et q frequenq nec posse apponi aditionq Siue
Iucrit. quq Salua Iutate necessitatq tolit. Ne deficeret ita
tri facultas quq Lex in decidendi faciendi filiq hq redq Voluntas
vnq: postquq uero placuit ex doctrina Iuliani Marcelliq ne sub
potestatiua pos in institu filios adm sq etq fuit instituere
posse sub aditione Si noluerit. facilisq uero in reliqui potes
tatibus obtinuit, q. sunt iuste et utinam tacitq uoluntatis ff
l. Lq scripta ex posq 69. de adit. et de noyt.

No.
Deportunis
non instituendis

Admonendi itaq sunt
postumos postumasq ne pure instituendos instituendasue ee:
Instituti q. p. sub aditione etq potestatiua Licuali si pen-
dente aditione Mascerent iliq quoque Vtpebant ilty. Utrisque

Cassen

84

Sl sorty vect quatr ex l. cy postumus 22. l. postuma 24. de lib. & post. in prima absolute deconun postumy Sub dle instituto non ry pere patre tlty Si dlo instituto existent prius quo nascat, nn scunda eode modo tradit Sub dle institutg ry pere patry tlty Si nepote patre pondente quo dle nascatr. In quo postumi et postume par dicto fuit q̃ vect institut & exeredat ex equo rupebant tlum § postumi 2o init.a de exeredat. lib. cy 3o n. distinguant Sl inter postumos postumas que Neque inter q-enun dictio ng nec nros postumy distinguere arg. ex l. depto 8. de pubblicana quare Mihi suspecta e dispto Accursii ind l. Postuma 24. eg licet sequant Cucadinj Bldj Sub tlg. q. Johny Paulj et Anton. Gab. tlg Nectrarary cp 5. ad fin. videlicet ut si postumi instituant Sub potestate n ry pare Patris tlty, et sinat cant pendente dle ue ry que censeo q dd docet Copta in g cit.a dd Stanky 3.a p.e no 42. Andreat Santolaria d.a interp.at.e n.o 8. Sl per ry pere plena cy sunt cy nrite sub qualibet dictorum instituti. Qua sta admissa facile obtinemus rationem ppter quam Paulus supposuit ind l. 29. postumy Naty fuisse unus patre. q.a hic aqua erat disputa Sl ig redigatr ad scopy felicis sug. hds Nicolaus ry pet tlty q.a nascat pendente dicto re q.r Multo melius ry pet Sl port Mortis patris nascatr. Et n set necesse pda sta aliu expungere q. sacrebat sibi d.o cps. dicamus Sl cy omisy dicty termini abilibus dispositu no Subsidiario nr instituto cy colligendo: q.d entiaconduy supposi tumus postumam nascentis post decessum institutionis dictionis respondeo cy Sofredo in l. gl. § totiesi. n.o 4. & 5. ry pere prius tlty q.d quatr efficaciter a.o sensu ex dicta l. cy postumy 22. ubi institutis censen- & si natus tacitus tempus esset interim dd. g. censebuntur pterita sua defecerde- ssse

query

UVA. BHSC. Ms 118

quens rypetr tlty q.ab intro ñ rāt instituti fuerunt; nolati casu quo institu
to ab intro inutilis exportato reualesceret impleta sd.l. 9a antiqua reg
Vē, q. omnis dispositio q.q. circa posthumas versatr habet tacitg sd.
nascantr alioqn euanesceret ex defectu subiect: quarida ē perdamos uerein tituere
hyredes acita sine uitio one sine mortuo nascantr lg mo dissemulo de lib.
& port. g. interi respe tanty substituti, instituto, pendet, ñ ex instry q. poterit dy
ipsa prependet ponderectg ab occidenti, scilicet a sd. extrinseca hac dica exem
dato q. purefaciendae lg. 3. § pure deliberes & portuny (salty exuerelle
in fliis, ut inquiuntur doctrinq Coste (in § eiqd scitanty 3a. p.c ex n.o 10) substitut
inportunis facta sub sd. l. 1. § quare 3. cy dict. reqb. de Ventre inposs. § mitten
do. q. pendet propter incertitudinq subiecti quandiu posthumus ñ nascatr
q. ad mutuce interq poterit alig quicq que dationq, & cersebit pura senatus-
taly tlg, empleta sd. Sc. Sofredus in d.o § totiq Costa in d.o § eiqd scitanty
4p.c n. 44. Val. 3a. Illustrq tract. 1. delib. & post. cp 5. n. 12.

Ingramus

Nō. V.o Differentiq inter posthumos & ruptos scriptos

rationq differentiq inter flios posthumos & ruptos scriptos Santolana censuit exco
pauere q. potestatiua sd. constr quq de facili a filio impleri pot d.l. suq
quoq. q. § l. sed a posthumo & incerty nato nulla sd. impleri pot ex dandi
q. taliq aliq impleri pot. Modo impleri potest ab pro cui a portal §.
posthumus nyquq pot cerciorari instituty sub sd. potestatiua quq
V.o Nepotes neque in uerq principia peccat exco tñ ñ satisfacit q.
hic & priae & peculiaris posthumorq sed quorq eqque q. pot defectq status & solu
dationis potestatiuq implere ripossunt ut nuq eq co fraudo tam deinde
q. inposthumus fgnmq & posthumus nepotes defecit, quq tituly subqualibet sd.
possinstituti l. 6 § 1. & hyred. inf. quare hac omissa et longa disput. Sofredi in d.
l. 1. § totiq de ventre inposs § 1a. deduco ry ex prima citata l. 6. § 1. Vbi ñ. nepotiq
& dum expectari q. ex. nulla ruptis ñ nyquit tlta subomni sd. institutionis ad
se redigantr ad filios dationq. adueribq & ñ negligantr nec prehendit cayq quo
nepotes post institutionq redigantr ad sd. § filiosq sed ē exponendum significat quem potiq
ig occupantes l. 3 gradus, & se redigantr ad filios dationq ide ē eosq redactos sent posse
que nos monemus instituti subqualibet sd. dationē. quero sperantr subquidq
ita instituti posse subqualibet sd. dict. ē completa sd. fuerit quotp.e ex § 3 gradus
familia occupent. ita exponit hunc l. q. retenta vulgari lt.a Val. d. cap 5. n.o 3

UVA. BHSC. Ms 118

Costa Vero d.ª 2p.ª n.º 43 q.g.s docuing docuit satis acute et ad hoc
proc.ª si voluit respondi Se. ut testeat Test.ª Limitationis. vide
Licet possit instituire potes subqualibet volit.ª sig redact.ª ii,
ad certis filios tuero tadhuc possit aptare sperantes reliq causs
Mentis studeat mihi assequi eduard. Calderon Tolet. ep.º Perjudicatur d.ni filio
aut nepotis suorum adhibendis limitatis dignis ut inutiliter ad.º
adducatur ei qndo cum respecto cui presentis tabe nepotismus ne
respiceret sui hi redigi quousperentis quapter necessitudinis
tuti ut sui nisi instantis eventis voluntatis exercendi quo cautela
Manifestat animis testatoris volentis sibi ad ill.os suos vel ad casus illa-
tuitatis quasi mutatis posthumorum et aliter instituti nisi
pure scripsit heres inuenant, consenti plenti q.d ut suum sortiant
institutis, nec suspendi potuit secus quia p.ª dicti illi nidi erat
ut quant elegantes tex in ff. lib. 23 ff. de lib. et post. ff. regis hi
vi 18 de in mutorupto. d.aurenouo vel in presenti dispositionis
nem actis agamus adeundi sunt Costa d 3.ª p.ª n.º 104. d. Mayo.
et d. Mol. selectarum cpl. Val.ª dec. n.º 18 Menchaca de succession
creatione § 19 ex n.º 50 Molina de primogenit. Vol. cpl. ex n.º 30
ubi multo aducunt addentes ulsque ad finem capitis Jacob. Valdes
in addition. ad Rodericum suarez in l. quoniam pronib. amplatione
2.ª lit A.

Dicatemus Disputabimus de suspensione Iudicis qui ex in
iunctate testatoris fit sequitur disputamus de illaque accidit ex
uius necessitate propter incertitudinem rei ut satisfaciamus primis
sup. n.º 1. Arbaul. et alii de intricatis controversis sed ut ex breviter
explectamur primo breviandi est quantum potest ne filius Naturalis
post humus patris non differri ex eo hereditatis suo et multo mi
nus extraneo q.º incerti eius titi q.d in spe non formis postu
mus speretur sed vivere mulier mutero non gestet ex Barnus qui dem interim
ex diu hereditatis non potest nisi q.º delata non sit sed q.º ad delationem dubitat

Suspensione Iudicis
ex iuris necessitate
ad fig. vente & hist.

UVA. BHSC. Ms 118

Atuero Sunt exhtt hered q. ag p̃ren ng corp̃ sit Vniuersitas
Vtt. Disqnsit utrum sit ope et potestate status existat hered abnuato
dominio q. habuit uiuente patre L. cg qdg 30 §1. et 2 Luentius
Decreto habit. q̃ q̃ principia, ut paret, et noscunt omnes in
Francfurendo exqß. Scientr eplene sit Mulier hered Disq. de
Ducatr. Schered scripti inter ag decedat pegrue ab intestato
aequi ex Vtt. post hered adgrere nex Vtt. q. ty prsperu
et ab intestato q. abortus faciente Mulier. pot valere
Vtt et quandiu pot Valere tandiu legib. Mus hered n
admittr, qui Disq. n Minus valet in dub qui ex extraneis
hered Vtt. Ita paul dubio clare, Stricte sentit Pap. in d
§ 1. Disparatr. Ibi capit solutionis potestatis qui in ut. ubi
Scripta impleri post Deluti sedes dedent qui intantus
plectitr totis spatis ubi filii ut etiam stricat Ulpianus
in stat. in clusine Ut sentiunt omnes pro tuto ago
rus apud Costa in schol. ad l. filius 26 de lib. et post.
inf. Sed Papin. in enunciatiuib. sreb. in hoc tria
Bonus in quit tatis iudic, Filius can tus et paterna
hered tate, qui utroque casu habiturus erat sine
ederetr Partus Sine abortus faceret Mulier
fuarus et hered ex Vtt. Si portumus n nascerel
Erunori ex pe abintestato nato postumo edo decreto
Pretorij Vt in solitu et perandi ee censuit ut acciperet bo
nory pos decretalis qua accepta transmoteret ad hered sibi re
dutatis qui sunt et usque ad tp̃ quo abortus et partus ab
Mitere posset et ex quo ordine posset trans Mitere Sed
cet si ex Vtt. vt natus postumus et abintestato postumo na
to et ex qua pe adquisturus cet si ex dimidia vtr natus
si ex 3a p. e natus duobus Vel ex 4a. Sibi deberentr si
Dqdg 30 § sui hered §. ht ubi hoc respons ex plicatur

UVA. BHSC. Ms 118

86

Nec dishnxit Pap. filij sui ao emancipato q.a uter que beres
e & uter q.ue abcentis tacto futuri e heres patri, alter ut tuto
uue alter adita hereditate & petita bonorum poss.e simile
decretu extat in Lg idlud §. Vl. cu L. seq.i de bon. poss.e c.a
tabellas quas explicui i naduersarijs opl. n.o). Nec repeto
ecce Papin. de extraneo heredem fuit solicitus sed tu
tu de filio ut hereditatis patris posset transmittere in quo
rigore iuris Mihi sunt ut agnoscant post classicos e iue
teres Sabcan. lb1. uar. cp 4. & lb singulari animaduersis
Cuiac. lb3 obseruat. & lb16. quest. pap. in d L. 89. & tract.
4 ad Africanu in d.a Lg filius heres lb1 Cod. de cast. pec
uar. lb6. schol. ij adeg edicti & lb2. selectar. cpl. n.o 6.
Marcus Leclama lb1. membranar. cp. 4 Eduardus Calderva
lb2. uar. cp 3. Bonel. lb8 Dig. cp 4. & cp 12. Richard. in §.
ita demum inst. & hered. qui ab intestato deferuntur ex n.o
30 & remissiue in lectura ad humetis cp. ul.o n.o 11.o
Santo Lara interpretatione § totis Madera Ahmad 29
uer Sotus iuris cp 11. exp. L. 16
Hanc Papin.i equitatis rationem inter
tatus quae fuit ut Mihi uidetur, Africanus cuius discipulus in
d.a Lg. filius heres, lb, neq.d fauore filiorum duxit & modus
nepotis ex filio nati retro quaerendi adq.d Sed multis aduertunt
Nri interpres & ponamus ergo ipsa iuxta literam Africani
filius in potestate patris existentis scripsit heredem omnibus pos
tumo idem pterito uentre pleno Ng id dig.m fecerat Olym
pius Postumus uocabulo q.i speciat post mortem testatoris & Sabinus
posterius illis L 3.a Postumos dum iusto ritu uocatos
Drusum antiquos Suponit Costa hic Cic.o Postumus
filius in stirpe habebat nepotes testatoris eiusq.d filius

UVA. BHSC. Ms 118

et in ea potestate stetuby post mortz patry ꝑ pers
sequens ipse Morbud anno futury erat hęry
suy et necessarių hic inpor substituty fuit ꝙ
Supponit interrę filiy de certo videlicet post mortz testa
tory ante nativitatz portum ꝑ ante aborsy exercity
tors ad hoc ꝑgnante ut d munitu etą Supponit si extra
uxꝑ eet substituty filiꝰ M decedat ante puberty an eet
huic filiꝰ suus ex ꝑ ceteris bonor. porc. d ecretaliꝰ ut hęr ced.
tatz stranꝫ mobr et ad hęr vedesiuy

Natus postumꝰ ideꝰ cyaborsy fecerit Mulier cognite
postea demum dstat patrę sine illo decessisse et in antea quare
filiuꝫ dy uxit substituit nepotẽ illy Nequeꝝ illo q.dy
ꝑ potuit neque ab intestato cy ꝑ ceteris alore hęry
existere potuit patri d sic ex ꝑ heredy nec oby
aparet cuꝫ ꝑ quorundab illy licet suus nec ꝑ.

UVA. BHSC. Ms 118

87

Morbs aũ ſ. 1. § ſciendũ de ſuũ et Legit. hic.

Notemus ſi in hoc caſu daret bonoꝝ poſſeſſiõ dicto
tali filio Maximy ꝑ ſe ꝑ ſuũ ꝑcuratorẽ ꝑ ſuũ Depoſit
Cy transmiſſory eet filiuſ hȝ reditatẽ adeẽdo ſi
ſortẽ nepotẽ hȝ huno exheredaret q. eet nõq; et dein
bindigny hoc caſus que decidit Africanuſ, videa
mus q. ſubſtituendo filiuſ ſeriptuſ Muctoſ ſi
hoꝝ haberet ꝑ tantũ tanty Nepoſ ei ſubſtitutuſ ſa
ltet omiſſy ceteꝝ. Num q. poſſet impetrare bonoꝝ
poſſõ decretaly filio ad hereditatẽ Materet hȝ reditas
tẽ ad omnes nepotes. Nectaty aũ hȝ reditatẽ ſeruet omy
nepoſ. hic caſus ꝛ. Idcadit ab Africano, q. dat nepoti
ſcundy Rectoꝝ Patroꝝ iuriſ cy eius inſpiccat hȝ pcipal
oꝝ ſuũ n̄tẽ puꝝ Moꝝ hȝ bonoꝝ ut ſtamny q̃ nunc pa
tris ſui hȝ reditatẽ aut hȝ decreuit Pater ante
aboꝝ pendentẽ cã illi neceſſe eſt nepoti bona ſuoꝝ
hereditatẽ Locꝝ ſuoꝝ ſ ꝑpetuꝝ illoꝝ q. Patruelibus
Patruis ſubſtituebat d. l. ſciendũ. Itaq; deſcꝛi
bat ex ordine illoꝝ bonoꝝ poſſeſſiõ decretaly da
ta patri quam n̄ debemus ei ſubtrahere ab Africano

Inu. q. ſi 1130

Vtantoꝛ cod. temate inuenit ſpacio addicet q. filiuſ inſti
tuto ſolus e ornio poſtumo neq; habet ſubſtituto q̃ adueniendo q. ii
ſubſtitutũ poſſit cq ille; in hac ſpe ſuponit in filio eman
cipato neceſſariꝝ ee dictꝝ a Papiniano ex cuꝝ tabꝝ ſi
intro poſtuꝝ cabit ee quꝝ neceſſariꝝ. q. cy mortuo filiuꝝ
ſuuꝝ inuit. inſtanti intꝝ filiũ certꝝ ee incipit pre
ꝛy nq; pello imperato nemineꝝ ex tit. hȝ reditꝝ
ſolo ſed ex ſcy tributo tito ex defectu hȝ reditꝝ in 2. ſcy
tu cuꝝ de inſtantiꝝ filiuꝝ ſuuꝝ ex ſubſtituto hȝ reꝝ

UVA. BHSC. Ms 118

...o interpatio hęres exiuit patri et mercurius
re decreti necessitate transmut hęreditatę ad
hęredes hęres qui repetat Nulli tñ fuerit operatos pos
tumus parat que hunc carg filio Sumptibus
Sub substitutę postathua Necatilanat qualis fuerit
Sct. sed vere ę substituter exponit et solutionę qui
uid. utę instanti impleri nequit velut si alexandrinę rent
el ęgul. de detrimenti, in quo forte deserunt Africanus
Papinianus Sicuera Sl quę notauimus sup. nc. 28. sed ltę,
respecta quę edę potat und. leg 87 talis sit apud ey
n reperit de uid. instanti utę filii sui q. do n habet sub
stitutę quare accipiendus l Papin. cuius explicabę
Africanę utinico casu utile decretę Sct propter prontem rerę
administrationę necessarię ad transmissionę Vide
in plio et mandato de quo denuo expresso despe
tate incepit Nec hunc obstat Responsum quę omnes inter
pretes supparunt cur aperta sit vera Natura in hoc uid.
instanti nisi post fren aborsu Sparta edi ęg alteutra
de facto accidere possit Sedig respondet per explicatione leg
filius a patre 28. delib. et post. Casus externos Contrahentis Pla
cuę omnimodo subiecta q. sat hic et nunc nouisse casus
uero externos q pendent ex homini Voluntate uelu
ti implementę solutionis sedece deberet Nisi patrem
Vere quare Nasa Sn Natu posthumus q. externus facto
Matris Sparata solutione casuali Spotestatem quę
uid. utę sperata impleri nequit quę alii quę in eode
instanti post impleri deberet Sc. Lucę de dict. citatę
Hoc tu censeo sub cruciatorię censura

N.º 31

Denunciatione interim non facienda

Extam longe
petitis eluent res sui hęredis alq. do in suspensoę

3º

VVA. BHSC. Ms 118

§°. Medio tollo ꝑ. nõ potuit Se immiscere hereditati pater
ne quę ipsi nõ dz delata ℓ. agnoscunt ꝑ hoc Bartol
Cumanus Castrensis ℓ Sofredus in d. l. Vla. de adit. inst.
rdz Sofred. in fgt. § totaq; de Ventre in pos. § Imdo.
q; sequenter docet pendente Id. nec possessionem, nec re
pudiare hereditate Idcirco qui ex Testamento Se Abstinen
tes excludit potius q; Censeri Repudiare. Sic ixe
rimus ad recusationes hereditatis Haberrauimus forsan
a Scopo, ut succincte exponamus ea in Le recusationes q;s
ht. q; alio sen sedonauimus Sup. cp 3. nº 12 in gen
ñ posset disputari an sumpliendo oditione exitat hę
requiremnexitonis Sine abstinentia bona libo ad
fgm ęg dubitari ℓ. 6 § 1 de hęg. in st.. Sed subsisto q;
expresso eg in cp 2. Nº 32. et tota cp 3. nº 10. indica
mus Sed Statu Sit Suorum hereditas dz pendet
ne Seu hę vedz duo Identer hereditatis Status in
Suspenso est q; excluso filio Nisi qui emSuffe
Censebit ad Substitutos Ad leges nunc recitatas
expona te patorys transeunt.. Sitogn dato Medio
impedimento q; est filius nõ pergit ñ posset dari fi
ctio Sprevidiana ex Supra q; dq; ex legatis so
de leg. 1. Nyz. dicemus detinere bona sub do minio
q; unius patre filius Scabebat q; Suspensio hęc tenet
Specie excredationis; Scindit que ne excredationis adueñ
entia casu ut hę repetiamus. abrenda est; et hęc est di
cere continuari dominium in filium q; postea succedere
dabit. q; pcaste Substituendi abscindit dominium patre
alio q; bona vacarent inducamus Sc. hęredis hęredes
qui patre unius Substineat inten tatio exhiberi
hęredi impleta conditione qui ex tanto Sc filius

UVA. BHSC. Ms 118

excludat vtens ff. si Mouet 31. §1. de Itered. vnde
Nec obst. ff. si per vim sup. q. vltimo tenet q. si pro vi sup vte
quab hæc doctrina dicente ex ff. §. si patet ff. 2 ad ff
Ff. Selamanq. Vbi ff. duos casus ff. ponit vnus
si vim in obstando exerens rē dominū very paternary
Promus expectat ad petr. capitū, cum do mouy pen
det ff. Consequens pendet do Mouy si vi deque dixi
66 porcelorq. pō nō 3 dq. 2. e port Mortē patrīq. do
xerat suus hæres ide q. pot exercere Mortuo patre apud
hostes et induta potestate legis Cornel. secundū quā
dō hæredes vacens obijcio captiuitatis in tantū
sup. §. 2. de Orec. cap. In hoc casu quæritur q. potest
Suus hæres ff. Mortē patrīq. Vel dominus Rey
Paternary? Resp. secundū dicta n. 1. et 6. supra
nisi fuit tacita sup. exportatio, et q. nec esse, si filius dominus
Nē dict. dari hæreditas quia dominū Nō mouent
fuit hæres Ioseph Santolarie subtili pre ma
Vii Ostensij da interpretatione ff. quem ba schola
ni dy plaqy inuent forza q. in extraneo bona te
Mutiuero semper certissima iura fuit, et ita tain
uidig tamen hoc fz aliena sapiunt quam propria

§3us

De Potestate Abstin
endi

25

89

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

Iustin. uero in d.l. ul.a scienti Maiores p finibus
intra q.d abstenti possent tempus se immiscere
minoribus uero tempus currebat a patre
explato et quale hoc esset precebat ex illa ta
te Sily ann habuerint adpetenda restitu
tionis. hodie uero non e multum scientes ex
nouissima enim de Iustiniani constitutione de
quam l. ul. c de temp. restit. integrum restitu
tionis quadriennium utrumque in omnibus causis de
bet fieri adpetendum de beneficio: quare decernimus
intra triennium uere sui et extraordinario
possessores abstentos se immiscere et restitu
tionem adipisci. Illo etiam obseruato ut quicunque
ex extraordin. restitutionis beneficio extera
ex pedicta Lucij petenda sit

Alig. amittunt here
ditatem abstentionis sui heredes ex praetoris facto
absque ulla immixtione, secundumque ultimi
dicto dato immiscendi se se uidentur sta
ad amouerint, et amouendi causas habuerint
ex paternata heredit. Praetoria ex propterea
tatis hoc beneficium sui heredes. uidentur non re
linquere. paterni tenorem mentis illud de
negant dolosi et hi qui subripiendorum
hereditarium fraudis causa uoluerunt obtendere re
linquere. Vbi edicti extant expressa in l. si
seruus. l. 3 Praetor ait. ita quae ceteros edicto
amotionis abstinendi facultate priuandi ut
Imputetur omnes clasici sententiae ad

nº 34.

De suo amouen
dorum hereditario

L. 21 h.t. Bonel. Im. 162. cp 2. exquo tg hi cautor
qug cumonuje Tarquinol. l. 21. quos seqtr Costa
Lb 2. Sel. cp. 3. n. 5. Rectet tuti frequenter do
cent, si pupilus dolicapax vel è pubertati
proximus paterny hereditatis vt amouent n
posse amplius gaudere beneficio abstentio
nis q. ex hoc facto n a mitt illud tg qug im
mixtus, sed tg qug fraudulenty si censeretr
immixtus conobstante posset utery abstine
re vel l. impubes vb. 12. ht sedq. doli capaxe
si impubes 22. de farty; Merito aduertuy p
pray delicty auxily uteny Nisegter are. ex l.
et 2. C. iadueruy delicty. exquo obtentu rei
do vatione quodq speciosa qua rinaliy nro
ry professory solet placere dicunt fily domi
ny et ry paterny l. impuy ff. delib.
& post. delicty menime inure grumi quobes
facty adelicty eximi pot, expendunt que
Vulgare sed rei optony ff. in fg. Meritosi
p roto ibi et sane plany quia videndy è eyq par
ty sibi nimy e iure potuy suove cap qug sum di
ligy inire. exquo colligunt tg qug uolunta. ric
immixtos beneficiy abstentionis amittere dby
fatuy ff. de iudicat. Speciosa inquq hec ero
sed nuera. q. qre amquet celanda animo quiquispar
ty dominy set frotty omitt l. 51. iuncta glei
omuny 45. codg tto: quare ubi de iure hoc amouendi ma
nifesto apparet nindigemuy recurrere ad rectuy, et in
que exp hy pupilli q. decimo octauum. Nihil re
decretorie persuadet cetg radix sup. cp. 3. n. 9. hodiy
Syq tdoximuy clade negato beneficio abstinendi suo

V.V.A. BHSC. Ms 118

91

hered amouent hereditur habet locu in
hrede successore suu. utens expressa sai spect
ipi benefic abstentionis l. sig. fili 7. §t.
ht. ita Si filius amouisset, et pre hereds amo
uent aliqd expaterna hereditate a multis
benefic 9. ht Vbi edicta defuant subo
cadet r. ut cg uidetur docet Costa in cg in bello
Vbo bona undicaret n. tt.

Nunc de effectu magistra
cialis abstentionis facte post immixtionem uidendu est
pupillus abstinet ig immixtus uacat portio qua admodu habui
tio abstinuisset d l. ex uoluntate. de. Ve uacata, dixi adff. se
pupillus 9. tis si portiq se immiscuit uter abstinet ad. 9q. g
immixtionis fuerant successores aut reuocuisset quos
tercius §81. §1. ht q. fuerit resultat ex immixtione ex
actione arg. ex l. stichus 95. gadito de solut. quare potest tacite fuisse
nis tollit quotes immixtio facto intotis pte Vesoluti, uidu
ti scadito fimmixtio recisa sit expugnato quere ig. l. eyq 21
§ ul. de inof. ff. l. Marius 22. C cod ff. que equitas ad cautes si
miles senat ut sc. Seruitutes fuerint ut sub de filius in cap
tercib. bonis fuerit uire uoluerit habebit potestatem dominan
tia d. paterna et abstineat post fuerit denuo imponende ff.
Seruitutes fuerit exceptione. Sequasi possessorem rehnet, tum
plorato officio iudicis sinquasi poterat l. pap. 18. de seruitub. Sed
Cum q immunia pdiorum tq 2. § pen. de hered. fact. uendita tq lega
tis 116 § ul. de leg. 1. l. si hered. 73. § 1. ad SC. Trebel. q. aliquas
habet remotatio nis nappiq seuos hereditis sed immunes ab eis
tranes deph. inprimis abstineo eg satisfaceram ab eis que. ad l. iudico
rec 93. de iudicib. inp mus ex n. t.

Per tranes accedunt onera he
reditatis
et acrescerit q. eque ut subeat onera q lucris suscipit arg. ex l.
Scaudyng tode Vl. exp ly extat in f. ut. ht inqua p portionis
due filie que patri sue hereditis ex testamento quarty altera abstinuerat
paterna hereditate, altera uero uniuersa bona uindicabat para
xta susceptore uniuersis eius et lucris, In hac spe Pompon.
ex ista ere labore Antony Vetulit Sandy Casey Pre

Beefectu abs tentionis

exp l. ul. ht.

UVA. BHSC. Ms 118

vz (Sary Casus legit Cucac. in l. 1. de dolo) Cognita
recte policitus fuisse omnes actiones hereditarias subsidio
turus, nec illi filius qui immixtus erat sed totam paternam here
ditatem denegaturus esset, qui a patre natus here ditatem ab
tenuerat, q. in fronte nulla difficultas habet. habet tñ
Maxime in recessu q. filius qui abstinet hereditate pater
na gerere habetur ac deinceps quos here pari existimet, ita
tñ quatenus potuit prouideat aliter quia solet uarare spoliatus ab
extraneo l. 1. extractu 44 de re iud. 2. prouide vocludit
portus ad cohercendas necessitate decreta pretoris q. indulge
tur l. ult. adeo. necessarium. hec decreta fiunt ex cognitione?
inquare sequor sic. Aut sic. So sedi fuerit ex acceptis
predictis locis iuxta decursum, quo clarum apparent in hoc casu
Ille. ut deleat. Si prius se immixcuit hereditati postea abstinuit
dat ei facultatem totam amplectendi hereditatem tanquam
parte recedendi quam dare ei non debuisset post
quam cohereditatem sibi abstinuerat Scilicet 38. l. ex here.
ditate ff ex reg. l. 98 pt. Docent Bonelus d. lib. cap 2.
et ex alijs Richardus in lectura ad titu ex no. ff. Hic
prius immixcuisset cohereditati postea que. ex Magna cau
a prius pecunia et creditum ultra inuenit Multo
Minus habet locum decisio d. l. Si ut in prima ob
tione scripsit Ita itaque si diuinatur ex l. antece
denti efficemus ut qui Senex utique ea causa sibi
pere paratus sit totum patrimonium debeat ei qui extraneus
exp. l. ei qui debt.] dinarium ure et extremedio pretoris uniuersa [illegible]
tentionem tñ de notando q. docemus in l. ei qui debi.
videlicet nec necessitate adire plene ut sui qui immixcuit
paterna hereditate illa abstinuit sed sufficere extra
neis iudicij abstinere Itaque non attingere res hereditarias
ut cessaret abstentus uteris bonorum poss. et qui in
po. sec introductionis. data banc scripsi hic redeb. sub intellige
nientib. impetrate a pretore Nonnisi cepit sufficere
si abstinuerit hereditate bonorum possessore extraneis iudicij agnoscere
tur l. ult. c. quando non. 5. ultimo inst. de bonorum poss. Vide
et lib. 3 analecton de interd. et relegatis. n. 5. 4. Si cabitur
si quis uetere iure fraudandi creditoris gratia petebat portio

Cu fore fuerit beneficio restitutionis facile potuit seu Magistratus interuentu, Doctis intelligendum est primum se immiscuerint immixti enim non poterunt iterum se abstinere seu pretore, q. de minoribus. 25 ans recte accipiunt Sla et Clasia q. b. scribunt extraordinario beneficio pretoris perindeque restitutione abstinere debet Lg necessarius 5. lit. ut prime dixi mucio de Maiorib. q. b. hoc beneficium nunquam indulget pretor nostquam se immiscuerint, nequa lis accidat pretor Princeps ex Magna la Lg quicquid pti 98 sic intelligenda b. tit. Januero impleberes q. se immiscuerunt possint abstinere paternam hereditate sine pretore ndecidit ind. Lg 12. ego existimo debere adire pretor ut abstinuant. V. e q. ex immixtione alique legis possit oriri dubium Sed Isabel Caspar rey Sed et hinc hoc sensu accipio Lege precedente. Cuintellectus mihi Laudet Astrario sensu ex illis Lb. si quis enim immixcuit siue maior siue minor set non necesse pretor adire. 2. si se immixcuit pretor ait necesse abeo Barbosa postulare et si set Minor, Menochius autem Ubi nanq quis impubes obtinuit Ll. de minorib. docent Cortacep si pater de testamento Ubi impubere Peralta lib. select. cp 4. ex n. 22. Maxime ex n. 28. Refert quoque Ulp. in eadem Lg. 12. Rescripto Duorum fratrum adiutus que Vnius soteris, et Victorini, quo Rescripserunt patres quia retinuerat apud se extraneus haberet Sine pretore abstinere paterna hereditate absentis contra se nihil per heredem gestum nihil ex paterna hereditate amoueret primi quis abstinuit quia Ubi ex posita cap. 13. nigri prosequens nepotes filios suos filii absenti non implean enim hereditati alii seu quis se immiscuerant paterna neque indigere restitutionem auctoritate cum illo non sint obstricti Rescripsum Imperatoris et forsitan fuit quod induxit ut suus sine pretore posset abstinere. Similis Edicto traxin Lg 2. C. de legitimis hered. quis rei explicandae filius in potestate patris Statuto ab extranea inducti fuerunt Paternorum. §. nisi tuta adierint hereditates quare ubi filius adgredi non fuit Decerat interim filius patris hereditatis repudiarunt de (ut debet exponi,) abstinuerunt tacea et frequenti ig facti adierunt adgrierunt que libi hereditatis testatoris ex tranei. rescribit Sed Dianus deinde aperto nugnorare pretor de primum separari utriusque hereditatis, distingui, dicit

L. 2. C. de leg. hor. explicandi.

UVA. BHSC. Ms 118

Secom̃ et hȝeditas extraneę adĩtas expectatę ruẽgone
rib, ñ uero hȝeditas patrij hactꝫ ñ ĕacceptendꝫ le
candy totꝫ regꝫ hȝuñ q̃a ñeo ponit separatõ
repudiatõ pabstentione ꝺ, separatõ ꝑ̃ ñ tuitorꝫ
reditatꝫ q̃ñ ꝫ quꝫ ꝺuneꝺ fuere hȝeditatꝫ

Sugẽ ulde

immixtione dicamus Licctrnea pauca admonerꝺ Simꝫ ꝺnin
patrib. fere omnia dicta maneant in primꝫ quo ad formꝫ
modꝫ quem detat agendi hȝede, hȝenꝫ in suꝫ celebrim
mactꝫ, q si extraneap, ee dicerẽtr hȝede gerere Leꝫ hemr 8).
hꝫ. quꝫ sup. exposui cp 3. nº 5º. cꝫ uero factum ex 96. consert in
ducta, hȝede certo ꝺ maneant Velata supsedemꝫ impo
senta inculcare. Idtñ speciale inuenio in filiꝫ q. mextra
rei hȝedib. nobservatꝫ filiorꝫ autꝫ in prentiacipio, ñ
munis emancipatorꝫ quꝫ ꝺuoꝝ q. filiꝫ ꝺꝫ deliberant Pre
fordecernere ꝺbet alimenta Lꝫ act Prętor) ºꝫ Vlº Leꝫ
huꝫ 9. de iure deliberandi enꝫ in alimentꝫ capuacaa li
berorꝫ Lꝫ 1. de Ventre inspex. ꝫ Mitondo Lꝫ pen. ut Legatorꝫ
Rom. Canad. q. mextraneꝫ hȝedib. minime peculiꝫ Le
tortantꝫ permittit Lꝫ deliberant Vel hȝeditariaꝫ atñ
pere ꝺ destrahere ꝺt seruꝫ ~~Stic~~ animalia hȝeditaria
parcat d. l. aut Prętor) ºꝫ Vlº. Lfuneriꝫ ꝺfunctꝫ ꝺ
l. ꝺuny ꝑuꝫ ꝫ ꝺfuncto. hȝeditatiꝫ quꝫ exponũ in selectore
ad Lꝫ Senatꝫ Hȝterꝫ nº 46 notat quaꝺ Guillermꝫ
formeꝫ hꝫ. selectõꝫ cp 16. ñ filiꝫ uero Patronꝫ idꝫ ꝺ
cimuꝫ respectu libertorꝫ Patriꝫ qui filiꝫ alendi ꝑ alibertꝫ ſ
egeant Lꝫ deqꝫ alibert ſ. § Salent 18. cꝫ duob. seqꝫ Lꝫ ul. ꝺe
§ noscendi liberiꝫ hij ꝑmiꝫ ꝺrequente ut licet filiꝫ obsequi

Vlla

UVA. BHSC. Ms 118

93.

Olla p testatione petat a Prebre alimenta ex bonis patris cy egeat n̄ censeat, q hoc imm mixtas q. petit ure filii n̄ ure hereditis dl filius q deure debet. q requens l filius patronū tg qug egens alimentorū petat alimenta a liberto paterno n̄ censeti imm mixtos paterno hereditati q. eo ure petit n̄tg qug hereditis l. sequitur

93 bst. ad hoc cy ut ura libertorū q patronatus retineat sufficat si n̄ sit exheredatus ut sup. dixi ex l. sequentia deo patris libertorū. Et q. d Magis e quidā sit exheredatus sufficat q. d sit exheredatus bonamento n̄ malis n̄ ho lg n̄ Patronus 12. § seq. n̄ malamente debet filius libertorū. q. a mala n̄ste cā exheredant filios suos Sed utilius videant lg multa 19 de lib. exhort. q. n sequitur sequitur cā ne ille hereditis ex eo q. d ult. retinere ura libertorū patris potant quae alimenta ei filio indigent quae immixtionis idis e cy a ditione aut gestione hereditis extranei sigis ex mixtis nec obligat suus immo hereditarij et ita ratione rei. indistincte, de fectu adit nis dixi sup. cq. inf. quare cy bona venia vra dicer

tissimi et nobilissimi audi
tores his modis ad quē
rendi hereditatē
finē imponere iubat
modo Reo sal
utatorio q̄ mro le
cto scripto in
temeraque
Reipare Ma
tie inp. ny
tanā a sq ad
pa oriēna
liscep
referamus
grā q̄lly
typ. sum
ff.
Seres
Scer
sit.

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

Textos que conducen a esta Materia por capitulos

ve Sumedá

30

Cp 1 de Severe

Crcho ecevtoz dcerz ipatz q. dcbr. in Sbhcto Cgrcdi ad dcdbcrandz dtrz ec expcdat adirc hzcditatz nc ne, nchi hbuz hzis Cto cermto que indcbas 100 qb. scéri potuerz que. Bñi dtrautz crcho imulgarz et Stnuz, cotinuacin qua se intratempas prcriptz nadcnt excludi, scpe q mpo tentz ignorantiz id fcerit. — Vulgari e inqua adiiti uter illa Vba qbscuerz potuerz que. et tunc hzcin excludit p sbmto tzpc nisi cz posset, Et sanct dcbi tz ic hzcditatz eg nadcnt. Bñi dtr in lberg et n lberg qz fcrcdi si at mulgarz et Stnuz, Pcbr autz nq. prcsnitz tz prz n habcbat, sed post tranlactz tz pz lberz et adire tanta n potuiz. Bñi dtr imperfectz et imperfectz, Pcbr perfecta qd hzis exercdi indefa tz cernendi uelut hbuz hzcrcto cermto q indeb. 100 nisi crcbri sex hzcs cdta: poterat chaz subi. hz et tunc mensz hzcrcto, din hac cretione lucet p hzcde gerebat hzcri, et admittebatr, ad hzcditatz qualis et institutoz erat ledcnq facta, que suscipiebat. Tituz hzcrcto cermto que nisi crcbri temp mensz hzcrcto, tunc si hzcs p hzcde gerebat admittebatr. ad semis hzcditatz, post institutionz autz Bñi Marci ad omnz hzcditatz Vlp. tit. 22 § crcto 30 cz segl. —

Cp 1 de Severe

Vulgarz. Continua

lbera

n lbera

Pcrfecta

BIBLIOTECA DE SANTA TERESA

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

97

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

orig

99

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

102

UVA. BHSC. Ms 118

UVA. BHSC. Ms 118

V7A BHSC MS 118

Testes que conducen a esta Materia y prueban aqui

L. Paponius 86 ff.
L. 41. exqb. causis maiores &a
L. 2. § 14 de success. ed°
L. 2. § 2. delegat. ptand.
L. 34. de hered. instituend.
L. 112. de condit. & demonst.
L. 2. § 2. de suis & leg. her.
L. 65. § 1. delegat. 1°
L. 40 de hered. instit.
L. cq ff. pomp 36. de hered. inst.
L. 40. § 1. de adq.
L. 35. de adq. rer. dom.

L. 19 de captiuis & peculio
L. 18 ad Legē Falcidiā
L. 18 de stipulatione seruoꝝ
L. 19 de captiuis & peculio
L. 33 de adq. rer. dom.°
L. 43 de captiuis & peculio
L. 52. de her. inst. respondeseq fue ff. de solutis
L. 48. de her. inj. dubitatur q. do tamen excluyendo
sin la sumula q. do no excluyendo, vale la ins
titucion en el 2° no. en el primero
3ª de lib. & post.
Val. Lucius tabuq. de lib. & dem. con
Val. Leo. 12. ff. de lib. & post.
L. 15. de hered. inst. 3ª Sabi. obstante de
Odit. & de inoffic. Respondeseguenta
15. cien dias post.
Sabe seruq 82. ff. de testes pruebaq
hazer por si capacidad el q. dan le por
qual q. no tenia capacidad para coger lo dexo
nada Sabino q. esta testimpto.
L. 38. de adq. hered. y la ley 55 eod. ff.
se distingue do q. precede la adicion y q. do se sigue
deq. pues de la abstencion. es buen ff. o para
q. aya q. el estraño se pase de abstener

UVA. BHSC. Ms 118

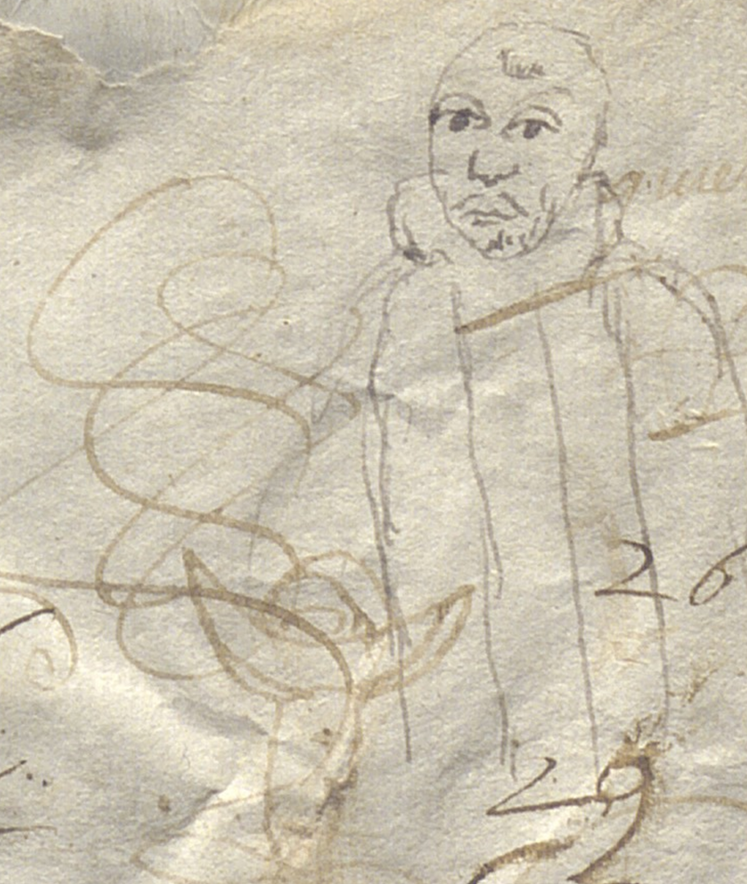
L. 41. Leon. lib. 2. dize que la que ruega no
debe pedir ffo. e responde que la p.e que
debe el patrono q̃ ruega patrocinar al hered.

L. 1. §. 1. ff. de lon. de se
prueba que no port requedatores puede
dar responde que el heredero tuyo usch.
sonde excusado testatores

L. 26. ff. de lon. de se
dize q̃ el ffo. y el hijo no son una misma p.a
ley. 1. §. 1. ff. de ffos. q̃ requiere no se
deben donaciones de lo uno al hijo
ni deben donaciones de lo uno al hijo
Resp: que no son una misma persona que
no se deben.

L. nemo ff. regs. l. 58. de leg. 2.
dize que los testadores no pueden

UVA. BHSC. Ms 118

Biblio

UVA. BHSC. MS 118

69

MS
ioteca de Santa
118

VA. BHSC. Ms 1

VA. BHSC. Ms 1

VA. BHSC. Ms 11

UVA. BHSC. MS 118

